

ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
Τμήμα γεωγραφίας

Gerrymandering

Πτυχιακή εργασία του Γεώργιου Πούλου

Αθήνα, Φεβρουάριος 2007

ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
Τμήμα γεωγραφίας

Gerrymandering

Πτυχιακή εργασία του Γεώργιου Πούλου
Επιβλέπων καθηγητής Α. Χουλιάρης

Αθήνα, Φεβρουάριος 2007

The Original Gerrymander

FraudFactor.com

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη.....	4
Περίληψη στην Αγγλική.....	5
Εισαγωγή.....	6
Κεφάλαιο 1 Το φαινόμενο gerrymandering.....	8
1.1 περιοχές gerrymandering.....	8
1.2Gerry-mandering.....	9
1.3 ΗΠΑ.....	10
1.4Ένα παράδειγμα.....	12
1.5 Εκλογική απάτη.....	13
1.6 Το Gerrymandering παραβιάζει την αρχή δικαιοσύνης.....	14
1.7 Τα δικαστήρια και η ιστορία του Gerrymandering στις ΗΠΑ.....	16
1.8 Το Gerrymander αποτελεί εθνικό ζήτημα.....	19
1.9. 1 Το Gerrymandering είναι μια μαθηματική έννοια.....	23
1.9.2Εργαλεία για την κατανόηση του gerrymandering.....	26
1.10 Οι συμπαγείς περιοχές αποτρέπουν το Gerrymandering.....	29
Κεφάλαιο 2 GERRYMANDERING και δημοκρατίες.....	33
2.1 Φυλετικό GERRYMANDERING.....	33
2.2 Παραδείγματα από τον κόσμο.....	38
2.2.1 Χιλή.....	38
2.2.2 Ισραήλ.....	43
2.2.3 Γερμανία.....	45
2.2.4 Μάλτα	52
2.2.5 Βόρεια Ιρλανδία	58
2.2.6 Σιγκαπούρη	60
2.2.7 Μαλαισία.....	68

Κεφάλαιο 3 Gerrymandering και GIS.....	76
3.1 GIS και πολιτική.....	76
3.2.1 Πλεονεκτήματα του GIS.....	80
3.2.2 Μειονεκτήματα του GIS :.....	81
3.3 Λογισμικό Gerrymandering	82
Συμπεράσματα.....	85
Βιβλιογραφία.....	87

Ευρετήριο σχημάτων και πινάκων

Σχήμα 1 σκακιέρα gerrymandering του. Robbins M.....	26
Πίνακας 1 gerrymandering του. Robbins M.....	27
Πίνακας 2: Single-member και εκλογικές περιφέρειες το 2001	60
Πίνακας 3 Εκβάσεις εκλογής από την εισαγωγή GRCs.....	64

Περίληψη

Στην εργασία αυτή εξετάζετε το φαινόμενο gerrymandering από την πρώτη του εκδοχή στην αρχή του προηγούμενου αιώνα ως της μέρες μας και η σύνδεση του φαινομένου με τα συστήματα γεωγραφικών πληροφοριών (GIS). Στο πρώτο κεφάλαιο της εργασίας εξετάζεται η περίπτωση του gerrymandering στις ΗΠΑ που είναι και το μέρος όπου πρωτοεμφανίστηκε το φαινόμενο και οι βασικές μορφές που παίρνει όταν εφαρμόζεται, δίνετε ένα υποθετικό παράδειγμα που μας καταδεικνύει πως μπορεί να διαμορφωθεί μια τεχνητή πλειοψηφία με την εφαρμογή του φαινομένου. Εξετάζεται επίσης αν παραβιάζεται η δικαιοσύνη με αυτό το φαινόμενο και παρατίθεται η δικαστική ιστορία του gerrymandering στις ΗΠΑ και πως το φαινόμενο αποτελεί εθνικό ζήτημα . Στο τέλος του κεφαλαίου δίνονται τα μαθηματικά εργαλεία για την κατανόηση του gerrymandering και πως αυτά μπορούν να χρησιμεύσουν για την κατανόηση του φαινομένου. Στο δεύτερο κεφάλαιο αναλύεται το φυλετικό gerrymandering και πως αυτό επηρεάζει την αντιπροσώπευση των μαύρων πολιτών στην κυβέρνηση των ΗΠΑ αλλά και την καθημερινή τους ζωή. Έπειτα εστιάζονται παραδείγματα από χώρες του κόσμου με διαφορετικά εκλογικά συστήματα και διαφορετικές κοινωνικές δομές όπου το φαινόμενο έχει διαμορφώσει ελλείμματα στις δημοκρατίες τους. Οι χώρες οι οποίες εξετάζονται είναι η Χιλή , το Ισραήλ , η Γερμανία, η Μάλτα , η Βόρειος Ιρλανδία ,η Σιγκαπούρη και η Μαλαισία όπου το φαινόμενο αποκτά διαφορετικές μορφές. Στο τρίτο μέρος της εργασίας γίνεται η σύνδεση του φαινομένου με τα GIS. Πως με την εξέλιξη των GIS γιγαντώθηκε το φαινόμενο gerrymandering και σε ποια μορφή τείνει να πάει αλλά και πως τα πολιτικά κόμματα εκσυγχρονίζονται για την μάχη των εκλογών. Παρατίθενται τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που έχει στην πράξη η υλοποίηση ενός τέτοιου σχεδίου με την χρήση των GIS. Επίσης αναφέρεται ποιος είναι ο τρόπος να κατασκευαστεί ένα τέτοιο λογισμικό GIS που να παράγει εκλογικά σχέδια και ποια είναι τα απαραίτητα εργαλεία για να την υλοποίηση ένα τέτοιου σχεδίου. Τελικά η εμπειρία μας καταδεικνύει πως δεν πρέπει να γίνεται αλόγιστη χρήση της τεχνολογίας γιατί αυτό θα είναι εις βάρος του ανθρώπου.

Summary

In this work it is examined the phenomenon gerrymandering from its first version in the beginning of the previous century till our days and the connection of the phenomenon with geographic information systems (GIS).

In the first chapter of the project it is examined the case of gerrymandering in the USA which is the place where the phenomenon was first presented and the basic forms that it takes when it is applied, it is given a hypothetical example that shows us how it can be shaped an artificial majority with the application of the phenomenon. It is also examined if the justice is forced by this phenomenon and is mentioned the judiciary history of gerrymandering national question .in the end of the chapter they are given the mathematic tools for the comprehension of gerrymandering and how this can be useful for the comprehension of the phenomenon. In the second chapter it is analyzed the racial gerrymandering and how this influences the representation of black citizens in the government is us but also their daily life. Then examples are focused from countries of the world with different electoral systems and different social structures where the phenomenon has shaped gaps in their democracies. The countries which are studying are Chile, Germany, Malta, Northern Ireland, Singapore and Malaysia where the phenomenon acquires different forms.

In the third part of work the connection of the phenomenon with the GIS is done. That with the development of GIS the phenomenon gerrymandering got giant and in which form tends to go but also that the political parties are modernized for the battle of elections. They are mentioned the advantages and disadvantages that have in practice the concretization of such a plan with the use of GIS. It is also reported which is the way to be manufactured a GIS software that would produce electoral plans and which are the essential tools for the concretization of such a plan. Finally our experience shows that it should it be done thoughtless use of technology because this will be to weight of people.

Εισαγωγή

Στην παρακάτω εργασία θα εξεταστεί το φαινόμενο gerrymandering. Το gerrymandering είναι ουσιαστικά ένα παιχνίδι με τα όρια των εκλογικών περιφερειών. Εκείνος που θα μπορέσει να μετακινήσει αυτά τα όρια θα μπορεί και να κερδίζει την εκλογική μάχη. Στην ανάλυση αυτού του φαινομένου λοιπόν θα μας βοηθήσει να γνωρίζουμε την ιστορία του και πως αυτό εμφανίστηκε για πρώτη φορά έτσι ώστε να καταλάβουμε την βασική του μορφή . Πρέπει να μελετήσουμε ποιες είναι οι τεχνικές οι οποίες εφαρμόζονται κατά το παιχνίδι αυτό των ορίων και πως το φαινόμενο μεταφράζεται σε μαθηματικούς όρους. Οι μαθηματικοί όροι θα μας βοηθήσουν ώστε να καταλάβουμε και ποσοτικά το φαινόμενο. Έτσι το gerrymandering αποκτά διαστάσεις και μπορούμε να μετράμε το πόσο επηρεάζει την εκάστοτε δημοκρατία . Επίσης θα πρέπει να μελετηθεί η επίδραση που σε συγκεκριμένα παραδείγματα δημοκρατιών ξεκινώντας από αυτή των ΗΠΑ. Και συγκεκριμένα στις σχέσεις λευκών – μαύρων πολιτών που αποτελούν ένα μείζων θέμα για την αμερικανική κοινωνία. Όμως αυτό δεν θα είναι αρκετό για να δώσει μια πλήρη εικόνα για το gerrymandering έτσι θα δούμε το πώς εφαρμόζεται το φαινόμενο σε χώρες του κόσμου με διάφορα πολιτικά συστήματα και διαφορετικές κοινωνικές συνθήκες . Η δικτατορία της Χιλής όπου ο δικτάτορας Pinochet καταχράστηκε την εξουσία που είχε κερδίσει προς όφελος του και εις βάρος του Χιλιανού λαού εφαρμόζοντας ένα τέτοιο σχέδιο. Η περίπτωση του Ισραήλ και πως εκεί προσπαθεί η ισραηλινή κυβέρνηση να κρατήσει την ισραηλινή πλειοψηφία στις εκλογές και την σημασία που παίρνει στον πόλεμο με τους Παλαιστίνιους . Το παράδειγμα της Γερμανίας μιας ευρωπαϊκής χώρας και πιο ώριμης δημοκρατίας όπου δεν εφαρμόζονται συχνές αλλαγές στα εκλογικά όρια παρά μόνο όταν αυτό επιβάλλεται συνταγματικά. Το παράδειγμα της Μάλτας που έχει ένα εκλογικό σύστημα πολύ αναλογικό και ο πληθυσμός της είναι σχετικά αμιγής αλλά και το παράδειγμα της Βορείου Ιρλανδίας όπου ακολουθεί το ίδιο εκλογικό σύστημα με την Μάλτα αλλά εκεί ο πληθυσμός της βρίσκεται συνεχώς σε θρησκευτικές διαμάχες .θα πρέπει επίσης να μελετήσουμε και πιο πρώιμες δημοκρατίες όπως είναι αυτές της νοτιοδυτικής Ασίας και δυο από αυτές είναι η Μαλαισία και η Σιγκαπούρη και πως εφαρμόζεται

το φαινόμενο εκεί. Έχει ιδιαίτερη σημασία να αναφερθούμε σε τέτοιες χώρες με όχι τόσο ώριμες δημοκρατίες και να βγάλουμε συμπεράσματα για το πώς λειτουργεί εκεί ένα τέτοιο φαινόμενο και σε τι καταστάσεις οδηγεί το gerrymandering τους λαούς. Στο τρίτο μέρος της εργασίας θα μελετηθεί η σύνδεση του gerrymandering με την τεχνολογία και συγκεκριμένα τα GIS. Πως λοιπόν οι μετέχοντες στην εξουσία εκμεταλλεύονται την τεχνολογική εξέλιξη προς ίδιον όφελος και πόσο εύκολο είναι να γίνει αυτό . Θα παρατεθούν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της εφαρμογής του φαινομένου με την χρήση των γεωγραφικών συστημάτων πληροφοριών. Και θα αναφερθούν όλα τα απαραίτητα στοιχεία τα οποία θα πρέπει να γνωρίζει κανείς έτσι ώστε να μπορεί να κατασκευάσει έναν gerrymandering χάρτη .

1. Το φαινόμενο gerrymandering

Σε αυτό το κεφάλαιο θα δοθεί ο ορισμός του redistricting και του gerrymandering . Θα γίνουν κατανοητές αυτές οι δυο έννοιες για τον αναγνώστη μέσα από απλά παραδείγματα και θα προσεγγισθούν μέσα από ένα ιστορικό πρίσμα έτσι ώστε να κατανοηθεί το φαινόμενο έτσι όπως εμφανίστηκε το φαινόμενο και εξελίχθηκε στις ΗΠΑ. Στην συνέχεια θα το εξετάσουμε ως μαθηματική έννοια και θα μελετήσουμε κάποια μαθηματικά εργαλεία για την κατανόηση του gerrymandering .

1.1 περιοχές gerrymandering

Σε όλες τις χώρες του κόσμου τα εδάφη χωρίζονται σε κομμάτια που ονομάζονται περιφέρειες. Μια περιφέρεια διακρίνεται από τα κοινά χαρακτηριστικά που ορίζουν αυτόν τον τόπο και τον διαχωρίζουν από κάποιον άλλο. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί να είναι ιστορικά , γεωγραφικά , υδρογραφικά κ.α. Ο διαχωρισμός γίνεται τελικά με σκοπό να υπάρξει καλύτερος έλεγχος της περιοχής. Στην πολιτική γλώσσα αυτός ο διαχωρισμός ονομάζεται redistricting.

Στην πλειονότητα των χωρών το redistricting εφαρμόζεται διότι οι χώρες είναι χωρισμένες σε εκλογικές περιφέρειες. Οι μόνες χώρες όπου ισχύει μία και μόνο εκλογική περιφέρεια είναι η Ολλανδία και το Ισραήλ και μάλιστα αυτό το σύστημα το οποίο εφαρμόζεται εκεί - δηλαδή η μια και μοναδική εκλογική περιφέρεια - έχει κατηγορηθεί πως ενισχύει υπέρμετρα τις μικρές πλειοψηφίες οι οποίες παίζουν σημαντικό ρόλο στην πολιτική ζωή αυτών των κρατών.¹

Στις περισσότερες δημοκρατίες εφαρμόζονται συστήματα διαχωρισμού των εκλογικών περιφερειών με διαφορές μεταξύ τους στον τρόπο αυτό. Σε ορισμένες μάλιστα χώρες όπως για παράδειγμα το Ηνωμένο Βασίλειο οι περιφέρειες είναι συνήθως μονοεδρικές . Αν για

¹ C.J Fox, 1977

παράδειγμα στην περιφέρεια του LEEDS το εργατικό κόμμα συγκεντρώνει το 49% και το συντηρητικό το 51% τότε όλοι οι ψήφοι του εργατικού κόμματος χάνονται.²

Σε πολλές δημοκρατίες του κόσμου οι κυβερνήσεις σχεδιάζουν τις εκλογικές περιφέρειες κατά τέτοιον τρόπο έτσι ώστε το κόμμα που κυβερνάει να ευνοηθεί από αυτήν την “περιφερειοποίηση”. Αυτή η τεχνική είναι γνωστή και ως gerrymandering.

1.2Gerry-mandering

Ο όρος προέρχεται από το όνομα του πρώην κυβερνήτη Elbridge Gerry της Μασαχουσέτης (1744-1814). Το 1800-1803 ο Gerry, ποτέ αρκετά δημοφιλής μεταξύ του εκλογικού σώματος της Μασαχουσέτης, ηττήθηκε τέσσερις φορές για την ιδιότητα κυβερνήτη της Μασαχουσέτης αλλά τελικά θριάμβευσε το 1810, όταν οι Δημοκρατικοί πέρασαν ένα redistricting νομοσχέδιο για να εξασφαλίσουν την κυριαρχία τους στην κρατική Σύγκλητο. Για απάντηση, οι Δημοκράτες συσσωρεύσαν όλον τους τον εμπαιγμό στον Gerry και έπλασαν το λογοπαίγνιο "gerrymander" για να περιγράψουν τη μορφή σαλαμάνδρας που αποκτούσαν οι περιοχές οι οποίες δημιουργούνταν από αυτό το νομοσχέδιο . Στα χρόνια που ακολούθησαν η τεχνική αυτή εξελίχθηκε και έγινε ευρύτατη χρήση της αλλά και σήμερα είναι τέτοιες οι δυνατότητες της τεχνολογίας (G.I.S) όπου το gerrymandering μπορεί να πάρει πολύ μεγαλύτερη έκταση.³

1.3 ΗΠΑ

Απαντήσεις στο πως λειτουργεί αυτή η διαδικασία θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μέσα από το παράδειγμα των ΗΠΑ όπου οι redistricting διαδικασίες είναι πιο ευανάγνωστες και απλούστερες να κατανοηθούν.

²J. Rohnston -- *redistribution in the UK*

³www.fraudfactor.com/ffgerrymander.htm - biography 1

Οι περισσότεροι αμερικανοί ζουν και ψηφίζουν σήμερα μέσα σε περισσότερες από μια εκλογικές περιφέρειες, τυπικά σε μια περιοχή του κογκρέσου και μια περιοχή της γερουσίας άρα σε διαφορετικές περιφέρειες για τα δυο νομοθετικά σώματα που υπάρχουν. Στις “μητροπολιτικές” περιοχές υπάρχουν επιπρόσθετες περιφερειοποιήσεις για τα τοπικά και τα υπερτοπικά νομοθετικά σώματα. Οι αμερικανοί πολίτες καλούνται να ψηφίσουν για 6-7 ψηφοφορίες την ημέρα των εκλογών μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα αλλά και για πολλές εκλογικές περιοχές που είναι δύσκολο να τις αναλύσουν. Οι πολίτες αυτών των περιοχών πρέπει να αναλύουν και να μελετούν στοιχεία όπως το μέγεθος, το σχήμα, τα χαρακτηριστικά του πληθυσμού, οι χρήσεις της γης και άλλα για να γνωρίζουν για τι ακριβώς ψηφίζουν σε κάθε περιφέρεια. Όλα αυτά όμως δημιουργούν ερωτηματικά σε σχέση με αυτές τις διαιρέσεις του εδάφους. Οι παραπάνω αναλύσεις πρέπει να βασίζονται στην κατανόηση του εκλογικού συστήματος και στις μεθόδους που χρησιμοποιεί το σύστημα. Συνήθως ο διαχωρισμός γίνεται σε όσο το δυνατόν μικρότερα κομμάτια εδάφους με την προϋπόθεση να υπάρχει βέβαια πάντοτε ο περιορισμός των εδρών που ορίζει το ελάχιστο στο διαχωρισμό των εδαφών.⁴ Χρειάζεται έξυπνους χειρισμούς που στις περισσότερες περιπτώσεις κάνει την χαρτογράφηση δύσκολη. Το μέγεθος, το σχήμα μιας περιφέρειας μπορεί να είναι αυτά που μπορεί να καθορίσουν το εκλογικό αποτέλεσμα στη περιφέρεια αυτή. Το πολίτευμα των ΗΠΑ είναι προεδρική δημοκρατία. Ο πρόεδρος εκλέγεται κάθε πέντε έτη. Στο εθνικό επίπεδο, η ομοσπονδία έχει ένα διθάλαμο νομοθετικό σώμα που αποτελείται από τη κρατική Σύγκλητο (γερουσία) και τον οίκο των αντιπροσώπων. Η Σύγκλητος δεν θεωρείται γενικά ισχυρή διότι κάθε νομοθεσία πρέπει να περάσει από τον οίκο των αντιπροσώπων (βουλή).⁵

Το gerrymandering είναι ένας μηχανισμός ο οποίος δίνει πλεονέκτημα σε μια ομάδα πληθυσμού σε βάρος κάποιας άλλης με την

⁴Ιστοσελίδα που ασχολείται με τα δικαιώματα των μειονοτήτων
www.minorityrights.org/admin/Download/pdf/MRGElectoralReport.pdf

⁵Ιστοσελίδα που ασχολείται με τα πολιτικά συστήματα ανά τον κόσμο www.tiscali.co.uk/reference

αλλαγή των ορίων των περιφερειών. Λευκοί – μαύροι , δημοκράτες – ρεπουμπλικάνοι , αστοί – αγρότες ψηφοφόροι έχουν ευνοηθεί ή αδικηθεί από αυτόν τον μηχανισμό τους τελευταίους δύο αιώνες στις ΗΠΑ.

Αυτός που σχεδιάζει το χάρτη επιδιώκει να σύρει τις γραμμές που συγκεντρώνουν την εκλογική υποστήριξη των ψηφοφόρων του σε περιφέρειες που ονομάζονται “περιοχές “συσκευασίας” ή “συσώρευσης” . Συγχρόνως, ο χαρτογράφος δημιουργεί περισσότερες και μικρότερες περιοχές όπου το κόμμα για το οποίο δουλεύει κατέχει μια μικρή αλλά ασφαλή ακόμα πλειοψηφία, “ραγίζοντας” τον χάρτη . Το καθαρό αποτέλεσμα είναι ότι οι ψηφοφορίες του κόμματος της αντιπολίτευσης σπαταλιούνται με τη ρίψη τους στις προσεκτικά κατασκευασμένες “καθιζήσεις” του εδάφους.⁶

Ένα συμβαλλόμενο μέρος στην εξουσία , θα μπορούσε να κατασκευάσει μια θεωρία πλειοψηφίας σε κάθε περιοχή , ανεξάρτητα από το πόσες περιοχές υπήρξαν και ανεξάρτητα από το πόσο οι ψηφοφόροι είναι διασκορπισμένοι σε όλη την επικράτεια του κράτους. Έτσι δημιουργείται αμέσως ένα γεωγραφικό πρόβλημα που η λύση του μοιάζει να μην είναι ρεαλιστική διότι το κάθε κόμμα υποστηρίζει το δικό του σχέδιο, με το πλεονέκτημα να έχει το κόμμα το οποίο έχει την εξουσία. Ένα είναι βέβαιο, δεν υπάρχει τίποτα συγκεκριμένο στα συντάγματα που να το απαγορεύει, άλλα από την άλλη υπάρχει συγκεκριμένη δεοντολογία που απαγορεύει την υπερβολική, άδικη, ή καταχρηστική άσκηση οποιασδήποτε εξουσίας.⁷

Υπάρχουν δύο κύριες στρατηγικές gerrymandering. Η μεγιστοποίηση της δύναμης των ψήφων των υποστηρικτών, και η ελαχιστοποίηση της δύναμης των ψήφων των αντιπάλων. Μια μορφή, που “συσκευάζει”, για να τοποθετηθούν πολλοί ψηφοφόροι ενός τύπου κόμματος σε μια ενιαία περιοχή για να αυξήσει την επιρροή τους στην περιοχή και μια δεύτερη μορφή, που “ραγίζει”, που μοιράζει τους ψηφοφόρους ενός ιδιαίτερου τύπου κόμματος μεταξύ πολλών

⁶ Διαδουκτιακή εγκυκλοπαίδεια en.wikipedia.org/wiki/Gerrymandering

⁷ Glassener *M the geography of elections* σελ.204-207

περιοχών προκειμένου να μειωθεί η αντιπροσώπευσή τους. Οι μέθοδοι αυτοί συνδυάζονται, δημιουργώντας μείωση της εκλογικής δύναμης για τους συσκευασμένους ψηφοφόρους προκειμένου να εξασφαλιστεί ακόμα μικρότερη αντιπροσώπευση για τους ψηφοφόρους του αντιπάλου κόμματος.⁸

1.4 Ένα παράδειγμα

Υποθέστε ότι έχουμε ένα κράτος με πέντε εκλογικές περιφέρειες για τους κρατικούς νομοθέτες. Οι περιοχές είναι έτσι χωρισμένες ώστε τρεις από τις περιοχές έχουν περίπου 55% των ψηφοφόρων για το κόμμα Α και 45% για το κόμμα Β. Οι υπόλοιπες δύο περιοχές είναι με το κόμμα Β. 100%

Το κόμμα Α θα είχε τρεις νομοθέτες αλλά το κόμμα Β θα είχε μόνο 2, και το Α θα είχε τον έλεγχο συνολικά. Αλλά εάν υποθέσουμε ότι και στις πέντε περιοχές υπάρχει ίδιος αριθμός ψηφοφόρων ανά εκλογική περιφέρεια το κόμμα Β έχει πραγματικά δύο φορές περισσότερους ψηφοφόρους συνολικά από το Α.

Αν πάρουμε αυθαίρετα ως υπόθεση ότι κάθε περιοχή έχει 100 ψηφοφόρους, αυτό θα σήμαινε ότι εκείνο το κόμμα Α είχε $55+55+55+0+0 = 165$ ψηφοφόρους, ενώ το Β είχε $45+45+45+100+100 = 335$ ψηφοφόροι. Αλλά το συμβαλλόμενο μέρος Α θα είχε νομοθετική πλειοψηφία.

Αυτό το παράδειγμα, γενικά, μας καταδεικνύει την gerrymandering λειτουργία και πως ασκήθηκε αρχικά. Προσπάθησαν να δημιουργήσουν μερικές περιοχές οι οποίες εξουσιάζονται μέσα από την αντίθεση, δημιουργώντας “ασφαλείς” περιοχές όσο αναμένεται από το συμβαλλόμενο μέρος για να έχει μια μικρή αλλά ικανοποιητική πλειοψηφία. Αυτό που γίνεται βασικά είναι να αραιωθεί η αξία των ψηφοφόρων της άλλης πλευράς. 55 Ψηφοφόροι σε μια περιοχή έχουν την ίδια επιρροή με

⁸ διαδυσκτική εγκυκλοπαίδεια en.wikipedia.org/wiki/Gerrymandering

100 σε μια άλλη, ενώ 45 ψηφοφόροι στην πρώτη περιοχή δεν έχουν καμία άμεση επιρροή.⁹

1.5 Εκλογική απάτη

Η εκλογική απάτη είναι παράνομη παρέμβαση στη διαδικασία εκλογής. Οι πράξεις αυτές περιλαμβάνουν την επιρροή των αριθμήσεων της ψηφοφορίας για να επιφέρει την επιθυμητή έκβαση εκλογής, είτε με την αύξηση του μεριδίου ψηφοφορίας του ευνοημένου υποψηφίου είτε την μείωση του μεριδίου ψηφοφορίας των αντίπαλων υποψηφίων.

Η απάτη εκλογής είναι πιθανώς τόσο παλαιά όσο οι εκλογές. Η πρώτη ημερομηνία υποψίας εκλογικής απάτης ήταν πιθανόν το 471 π.Χ στην αθηναϊκή δημοκρατία . Βρέθηκαν από αρχαιολόγους 190 κομμάτια σπασμένων αγγείων που χρησιμοποιούνταν ως ψηφοδέλτια με μόνο δεκατέσσερις γραφικούς χαρακτήρες.

Η εκλογική απάτη είναι παράνομη στις περισσότερες χώρες αλλά ειδικά στις δικτατορίες δεν υπάρχει ο ανεξάρτητος δικαστικός έλεγχος για να διωχθεί ποινικώς.

Ειδικά στις εθνικές εκλογές, η επιτυχής απάτη εκλογής μπορεί να έχει πάρει το χαρακτήρα ενός πραξικοπήματος .

Οι αμφίρροπες εκλογές με ένα ποσοστό διαφοράς λιγότερο από 0,1% δείχνουν ότι μερικές φορές δεν χρειάζεται να υπάρχει μεγάλης έκτασης εκλογική απάτη για να αλλάξει την έκβαση.

Ένα ακραίο παράδειγμα της απάτης εκλογής είναι οι ψευδείς(sham) εκλογές όπου τα δικτατορικά καθεστώτα αισθάνονται την ανάγκη να καθιερωθεί κάποιο στοιχείο δημόσιας νομιμότητας. Οι περισσότεροι άνθρωποι

⁹ διαδυνκτιακή σελίδα με θέματα αμερικανικής πολιτικής
<http://www.fraudfactor.com/ffgerrymander.html>

καλούν ένα καθεστώς δημοκρατικό εφ' όσον συμβαίνει η εκλογική απάτη μόνο σε μικρή κλίμακα και είναι η εξαίρεση.¹⁰

1.6 Το Gerrymandering παραβιάζει την αρχή δικαιοσύνης

Στις ΗΠΑ, η δημιουργία, η διαγραφή ή η τροποποίηση των ορίων μιας εκλογικής περιφέρειας γίνεται κάθε δέκα έτη όπως προβλέπεται από το αμερικάνικο σύνταγμα για να εξασφαλίσει δίκαιη και κατάλληλη αντιπροσώπευση μεταξύ των πολιτειών στα νομοθετικά σώματα. Τα κρατικά συντάγματα ή/και τα καταστατικά διευκρινίζουν τις πρόσθετες, πιο λεπτομερείς απαιτήσεις για την redistricting διαδικασία, οι οποίες υποτίθεται ότι υπάρχουν για να συντηρήσουν την αρχή της δικαιοσύνης. Επιπλέον, η εκλογή των τοπικών αντιπροσώπων από την κάθε περιοχή (όχι εθνική εκλογή για όλους τους υποψηφίους) υποτίθεται πως βελτιώνει την τοπική αντιπροσώπευση και υποτίθεται ότι αποφεύγει το πρόβλημα ένα κόμμα να μπορεί να ελέγχει όλες τις νομοθετικές έδρες. Εντούτοις, το gerrymandering στην πραγματικότητα υπονομεύει την δημοκρατία.¹¹

Για έναν δημοκράτη στην Καλιφόρνια, μια περιοχή εγγραφής δημοκρατών ψηφοφόρων 55 τοις εκατό είναι μια χαρακτηριστικά ασφαλής περιοχή. Για έναν ρεπουμπλικάνο υποψήφιο στην Καλιφόρνια μια περιοχή με επίσης 50% εγγεγραμμένων ρεπουμπλικάνων ψηφοφόρων είναι πάλι χαρακτηριστικά ασφαλής, λόγω της μεγαλύτερης δημοκρατικής συγκέντρωσης ψηφοφόρων. Μια περιοχή με 60 τοις εκατό είναι πολύ ασφαλής και για τα δύο συμβαλλόμενα κόμματα. Το Gerrymandering παράγει συχνά ασφαλείς περιοχές εκλογής από 65 έως 80 τοις εκατό για όλους τους κατέχοντες θέση στην εξουσία ή την κατάλληλη θέση. Σχεδόν πάντα, το gerrymandering από μόνο του είναι επαρκές για να εγγυηθεί την

¹⁰ διαδικτυακή πύλη με θέματα αμερικανικής πολιτικής <http://www.fraudfactor.com/ffgerrymander.html>

¹¹ ιστοσελίδα με θέματα από τις αμερικανικές εκλογές www.rangevoting.org

αυτόματη νίκη για τον κατέχοντα την θέση, ή για έναν υποψήφιο του συμβαλλόμενου κόμματος που "είναι κύριος" της περιοχής όταν υπάρχει μια κενή έδρα. Όταν μάλιστα συνδυάζεται με άλλα πλεονεκτήματα συμπεριλαμβανομένης της αναγνώρισης ονόματος του από τον λαό, τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει τη θέση του ως πλατφόρμα προεκλογικής εκστρατείας και τη χρήση της επιρροής του προς τις θέσεις ανώτερων δημοσίων υπαλλήλων για να συλλέξει μεγάλα ποσά κεφαλαίων εκστρατείας, τότε δεν θα υπάρχει καμία αμφιβολία ότι θα μπορέσει να επανεκλεγεί. Δεν έχει νόημα λοιπόν να ξοδέψει πολύ χρόνο και χρήμα για μια εκλογή διότι η εκλογή έχει κλαπεί ήδη και η έκβαση προκαθορίζεται εκ των προτέρων λόγω της περιοχής εκλογής.¹²

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι δεν είναι όλες οι περιοχές εκλογής ασφαλείς ενώ άλλες περιοχές είναι "σχετικά" ασφαλέστερες. Μερικές περιοχές εκλογής είναι ασφαλείς μη ανταγωνιστικές περιοχές λόγω της δημογραφικής σύστασης της περιοχής. Παραδείγματος χάριν οι αγροτικές, αραιοκατοικημένες περιοχές τείνουν να είναι πιο συντηρητικές, και οι αστικές, πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές τείνουν να είναι πιο φιλελεύθερες. Το Gerrymandering παίρνει απλά μια ατελή κατάσταση και την κάνει πολύ χειρότερη. Ακόμα κι αν το gerrymandering οδηγεί σε μερικές οριακά ασφαλείς περιοχές, σχεδόν όλες οι περιοχές είναι εξαιρετικά ασφαλείς μη ανταγωνιστικές περιοχές.¹³

Μερικοί άνθρωποι ψευδώς υποστηρίζουν ότι το gerrymandering δεν είναι ένα σημαντικό ζήτημα που μπορεί να προκαλέσει ανησυχία. Αυτοί οι άνθρωποι είτε παραπληροφορούνται είτε προσπαθούν σκόπιμα να εξαπατήσουν το κοινό. Εάν το gerrymandering δεν ασκούσε καμία σημαντική επίδραση στις εκβάσεις εκλογής και ο κυρίαρχος ή μοναδικός παράγοντας ήταν ο δημογραφικός χάρτης των ψηφοφόρων, οι Ηνωμένες

¹² ιστοσελίδα αμερικανικού πανεπιστημίου www.berkeley.edu

¹³ διαδυκτιακή σελίδα με θέματα αμερικανικής πολιτικής
<http://www.fraudfactor.com/ffgerrymander.html>

Πολιτείες δεν θα είχαν την μακροχρόνια και συνεχιζόμενη ιστορία του gerrymandering. Δεν θα υπήρχαν πολιτικές μάχες συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών διαμαχών μεταξύ των κομμάτων και των διάφορων άλλων πολιτικών οργάνωσεων.

Ακόμα κι αν το δημογραφικό καθιστά μερικές περιοχές εκλογής φυσικά ασφαλείς και μη ανταγωνιστικές, το gerrymandering καθιστά όλες ή όλες εκτός από μερικές περιοχές εκλογής με τεχνητό τρόπο εξαιρετικά ασφαλείς και μη ανταγωνιστικές. Επίσης, το gerrymandering διαφέρει από τη δημογραφική κατανομή των ψηφοφόρων με την <<παραχώρηση>> ενός μεγάλου και τεχνητά κατασκευασμένου αριθμού εδρών που ελέγχει τόσο το νομοθετικό σώμα αλλά και το κογκρέσο. Κατά συνέπεια, ένα συμβαλλόμενο κόμμα που λαμβάνει μια μικρή πλειοψηφία όλων των ψηφοφοριών σε μια εκλογή έχει εγγυήσεις για μια τεχνητά μεγάλη πλειοψηφία εδρών. Αυτό οδηγεί στον ενιαίο έλεγχο των συμβαλλόμενων κομμάτων που υποτίθεται πως αποτελούν ένα πολυκομματικό αντιπροσωπευτικό σύστημα.¹⁴

1.7 Τα δικαστήρια και η ιστορία του Gerrymandering στις ΗΠΑ

Στις ΗΠΑ ενώ η κρατική σύγκλητος έχει αποφασίζει ότι η αντιπροσώπευση θα στηρίζεται στις γεωγραφικές και πολιτικές υποδιαιρέσεις της μεγαλύτερης οντότητας δηλαδή στην ίση αντιπροσώπευση για κάθε νομό ακριβώς όπως γίνεται για κάθε κράτος στην Σύγκλητο, εντούτοις η κάθε πολιτεία έχει αναδείξει το δικό της νομοθετικό διπολικό σύστημα. Αυτό το είχαν εξασφαλίσει οι πολιτείες πριν από την πρώτη απόφαση του ανωτάτου

¹⁴ διαδυκτιακή σελίδα με θέματα αμερικανικής πολιτικής
<http://www.fraudfactor.com/ffgerrymander.html>

δικαστηρίου της Καλιφόρνια το 1964 που κατοχυρωνόταν πρώτα από το τοπικό συνέδριο και μετά από το ομοσπονδιακό σύνταγμα.¹⁵

Το ανώτατο δικαστήριο διέταξε την δημιουργία ενός ανώτερου συμβουλίου που θα προστατεύει την κοινωνία από την «τυραννία της πλειοψηφίας» διότι η κρατική συνέλευση παρείχε αντιπροσώπευση με βάση τον πληθυσμό και τα μεγαλύτερα κράτη μπορούσαν να ασκούν περισσότερη εξουσία και να αποφασίζουν για την τύχη των μικρότερων κρατών. Αυτή η απόφαση προϋποθέτει ότι η αντιπροσώπευση της κρατικής Σύγκλητου βασίζεται στον πληθυσμό και καθίσταται περιττή η κρατική συνέλευση. Υπάρχουν όμως μερικές περιπτώσεις όπου υπάρχουν κάποιες διαφορές συμπεριλαμβανομένου του αριθμού των εδρών και του μήκους των ορίων που καθιστούν αυτό το συμβούλιο χρήσιμο.¹⁶

Μια από τις αποφάσεις τις οποίες πήρε το ανώτατο δικαστήριο ήταν ότι τα νομοθετικά σώματα που διαμορφώθηκαν μετά από το ομοσπονδιακό σύνταγμα ήταν παράνομα και παραβίαζαν το ίδιο το σύνταγμα

Την απόφαση υπέβαλε το ανώτατο δικαστήριο στην κρατική Σύγκλητο. Η redistricting νομοθεσία έπρεπε να εγκριθεί και από την κρατική Σύγκλητο και από τη συνέλευση, και να υπογραφεί από τον κυβερνήτη. Αυτό αυτομάτως δημιουργεί προβλήματα στο κατά πόσο η κρατική σύγκλητος και η κρατική συνέλευση θα ψηφίσουν αυτήν την νομοθεσία που μπορεί να είναι αντίθετη στα συμφέροντα των τοπικών "αρχόντων"(κυβερνήτη). Όταν η κρατική Σύγκλητος δεν συμφωνούσε, υπήρχε μια μεγαλύτερη πιθανότητα ότι θα εμποδίζε τη redistricting νομοθεσία η συνέλευση και η σύγκλητος.

Το 1986 το ανώτατο δικαστήριο εξέδωσε απόφαση ότι οι αξιώσεις αυτές είναι δικάσιμες ως παραβιάσεις της προστασίας του συντάγματος. Η

¹⁵ Διαδικτυακή εγκυκλοπαίδεια www.answers.com

¹⁶ Διαδικτυακή εγκυκλοπαίδεια www.answers.com

απόφαση του δικαστηρίου ήταν προβληματική εντούτοις, για το προηγούμενο που θέτει όσον αφορά στο πώς οι gerrymandering αξιώσεις πρόκειται να αξιολογηθούν. Το δικαστήριο επέλεξε να υπογραμμίσει τον αντίκτυπο πέρα από την πρόθεση, που απαιτεί ότι μια υπόθεση gerrymandering αξιολογείται βάσει της ζημιάς μιας αποκλεισμένης ομάδας "να συμμετέχει" στην πολιτική διαδικασία συνολικά.¹⁷

Τα πρότυπα του δικαστηρίου απαιτούν ο ενάγων να δείχνει επιτυχώς ότι το πολιτικό κόμμα στο οποίο ανήκει έχει αμφισβητήσει την ευκαιρία να συμμετέχει ή να επηρεάσει την πολιτική διαδικασία. Δεδομένου ότι οι όροι αυτοί είναι ακραίοι, πιθανών τέτοιες αξιώσεις να μην υπάρχουν σε οποιοδήποτε περιοχή στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Θα αναφερθούμε σε μία σειρά υποθέσεων (των προεξαρχουσών μεταξύ των Ρέυνολντς και Sims (1964)). Η περίπτωση αφορούσε μια αμφισβητούμενη περιοχή στη βόρεια Καρολίνα που τέντωσε το μήκος των διακρατικών ορίων από τα 85 στα περίπου 160 μίλια περίπου. Αυτή η περιοχή δημιουργήθηκε για να συμμορφωθεί με την επιθυμία του γενικού εισαγγελέα που ήθελε να δημιουργείται μια περιφέρεια για να αυξήσει τη δύναμη ψηφοφορίας των μαύρων πολιτών. Πέντε κάτοικοι της βόρειας Καρολίνας, που αρχειοθέτησαν αυτήν την καταγγελία, υποστήριξαν ότι αυτή η αμφισβητούμενη περιοχή δημιουργήθηκε χωρίς σεβασμό για τα ζητήματα της πυκνότητας, των γεωγραφικών ορίων και των πολιτικών συνεταιρισμών.¹⁸ (caselaw.lp.findlaw.com)

Το δικαστήριο καθόρισε ότι η δικαστική εστίαση πρέπει να συγκεντρωθεί γύρω από τον υπολογισμό του εάν έχει υπάρξει οποιαδήποτε διάκριση ενάντια σε κάποιο από τους πολίτες του κράτους που αποτελεί μια εξασθένιση της προστασίας του πολίτη σύμφωνα με το σύνταγμα. Στις υποθέσεις αυτές, το δικαστήριο βρήκε μια τέτοια εξασθένιση σύμφωνα με την οποία οι περιοχές ψηφοφόρων κατασκευάστηκαν με ατελεύτητα άνισους

¹⁷ ιστοσελίδα εύρεσης δεδικασμένων των αμερικανικών δικαστηρίων www.caselaw.lp.findlaw.com

¹⁸ www.caselaw.lp.findlaw.com

πληθυσμούς, με συνέπεια τη σκόπιμη "διάλυση" των ψηφοφοριών των πολιτών που ζουν στις πυκνοκατοικημένες περιοχές.¹⁹

1.8 Το Gerrymander αποτελεί εθνικό ζήτημα

Το Gerrymandering προωθεί την μη-ανταπόκριση ανάμεσα στα νομοθετικά σώματα συνεδρίων των πολιτειών και του κράτους. Αυτό συμβαίνει επειδή το κρατικό νομοθετικό σώμα παίζει με τα όρια της περιοχής του Κογκρέσου καθώς επίσης και με τις γραμμές του ορίου της περιοχής των πολιτειών. Έτσι οι πολιτικοί δημιουργούν τις ασφαλείς, μη ανταγωνιστικές περιοχές εκλογής και την επιβεβλημένη εγγύηση της επανεκλογής τους. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα περισσότερους πολιτικούς που επηρεάζονται από συναλλαγές και ευνοεί την εξασφάλιση ευκαιριών απασχόλησης και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων για τους φίλους και τους συγγενείς. Αυτό ακριβώς έγινε κατά την προεδρική εκλογή στην Φλόριδα το 2006 όπου μερικοί νομοί καθόρισαν την έκβαση της εθνικής προεδρικής εκλογής.²⁰

Για πολλά έτη οι πολιτικές αυθεντίες στα μέσα μαζικής επικοινωνίας έχουν θεωρήσει ως " φρόνηση", ότι οι ψηφοφόροι προτιμούν να έχουν την πλειοψηφία στο συνέδριο και να είναι με το αντίθετο μέρος από αυτό του Προέδρου. Αυτή η αξίωση έχει χρησιμοποιηθεί για να εξηγήσει την εκλογή των ρεπουμπλικανών Προέδρων όπως ο Ronald Reagan και George Bush ενώ στο συνέδριο παρέμεινε η πλειοψηφία για τους δημοκράτες και από την αντίθετη περίπτωση όπου η αλλαγή του συνεδρίου σε μια ρεπουμπλικανική πλειοψηφία οδήγησε τον δημοκράτη Bill Clinton να εκλεγεί Πρόεδρος. Αυτή η αξίωση χρησιμοποιήθηκε επίσης από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για να ενθαρρύνει τους ψηφοφόρους ώστε να εκλέξει τους δημοκράτες αντιπροσώπους όταν ο Πρόεδρος ήταν με τους ρεπουμπλικάνους, και το

¹⁹ *heatherland institute the legal history of gerrymandering -www.crf-usa.org/brown50th/race_voting.htm*

²⁰ *Morris R, 2006*

αντίθετο δηλαδή για να εκλέξει τον δημοκρατικό Πρόεδρο όταν το συνέδριο ήταν πλειοψηφικό για τους Δημοκράτες.

Αυτές οι ανεύθυνες αξιώσεις είναι τόσο παράλογες που δυσφημούν τις πολιτικές αυθεντίες. Αυτές οι αξιώσεις για να είναι αληθινές θα έπρεπε να υπάρχει μια ένταση μεταξύ μεγάλων πληθυσμών ψηφοφόρων, η οποία δεν έχει παρατηρηθεί. Στην πραγματικότητα, πιθανώς δεν είχε αρχίσει ακόμη να εμφανίζεται στις ψηφοφορίες κάτι τέτοιο μέχρι τη δεκαετία του '90. Στη χειρότερη περίπτωση, αυτή η αξίωση για να είναι αληθινή ένα όχι ασήμαντο ποσό των ογδόντα έως εκατό εκατομμυρίων ψηφοφόρων σε όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες θα έπρεπε να επικοινωνήσει και να συνεργαστεί για τον τρόπο με τον οποίο επρόκειτο να ψηφίσουν για το συνέδριο και για τον Πρόεδρο στην ίδια εκλογή και την ίδια ημέρα. Παρ' όλα αυτά όμως οι αμερικανικές εκλογές πραγματοποιούνται με μυστική ψήφο και πολλοί εάν όχι οι περισσότεροι ψηφοφόροι αντιμετωπίζουν αυτήν την μυστικότητα σοβαρά.²¹

Πολλές από τις έδρες στο συνέδριο λαμβάνονται όμως με την εκλογική απάτη σε περιοχές σε όλη τη χώρα, που δεσμεύονται από το ισχυρότερο πολιτικά μέρος πλειοψηφίας σε κάθε κρατικό νομοθετικό σώμα. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στις μεγαλύτερες πολιτείες όπως Καλιφόρνια, η Νέα Υόρκη, το Τέξας, και το Ιλλινόις, όπου ένας μεγάλος αριθμός περιοχών εκλογής αυξάνει τις gerrymandering δυνατότητες. Αυτός είναι ένας λόγος για τον οποίο οι πολιτικοί δίνουν μεγάλη προσοχή στην απογραφή και σε ποιο μέρος τα κράτη θα κερδίσουν ή θα χάσουν τις έδρες του Κογκρέσου λόγω των αλλαγών στον πληθυσμό. Αυτές οι αλλαγές εκτός από την προαναφερθείσα πληθυσμιακή σύνθεση του εκλογικού σώματος, συνδυάζονται επίσης με το συσχετισμό του κατά πόσο το συμβαλλόμενο πολιτικά μέρος ελέγχει το κρατικό

²¹ *Blum and Gleg* , 2004

νομοθετικό σώμα σε μια περιοχή και πώς μπορούν να επηρεάσουν τους συσχετισμούς που το κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει στο συνέδριο.²²

Ο Πρόεδρος, αφ' ετέρου, εκλέγεται από τους εκλέκτορες, οι οποίοι εκλέγονται στη συνέχεια από όλους τους ψηφοφόρους σε κάθε κράτος. Κατά συνέπεια, οι προεδρικές εκλογές δεν περιλαμβάνουν τις περιοχές εκλογής και δεν υπόκεινται σε αυτές. Εντούτοις, οι Πρόεδροι που έχουν εκλεχτεί χωρίς πλειοψηφία της ψηφοφορίας, ως κορυφαίες αμφισβητήσεις γι αυτούς εμφανίζονται οι ίδιες οι ψηφοφορίες. Το σύστημα ``ο νικητής τα παίρνει όλα είναι εκείνο που ακολουθείται`` από τα περισσότερα κράτη.²³

Μετά από την εκλογή του 2000, το δημοκρατικό κόμμα θα έχανε πιθανώς την πλειοψηφία του στην έδρα των αντιπροσώπων επειδή παραμελήσανε να παρέχουν την ικανοποιητική και αποτελεσματική υποστήριξη για τη μεταρρύθμιση Redistricting στην Καλιφόρνια. Πρέπει να είναι προφανές στους δημοκρατικούς πολιτικούς αναλυτές ότι το μέλλον του δημοκρατικού κόμματος και όλων των ψηφοφόρων εξαρτάται από την επίλυση του προβλήματος gerrymandering στην Καλιφόρνια, καθώς επίσης και του προβλήματος της ογκώδους παράνομης μετανάστευσης. Το Gerrymandering είναι ένα πρόβλημα που παρατηρείται οπουδήποτε ένα πολιτικό κόμμα ωφελείται περισσότερο από κάποιο άλλο. Αυτό συμβαίνει επειδή όλοι οι ψηφοφόροι χάνουν και όλοι οι κατέχοντες υπεύθυνη θέση κερδίζουν με το να έχουν κατασκευάσει για τους εαυτούς τους τις ασφαλείς περιοχές.

Εντούτοις, η Καλιφόρνια είναι επίσης σημαντική λόγω της εξαιρετικά μεγάλης αντιπροσώπευσης της στο Κογκρέσο.

Αυτή η πρόβλεψη των πολιτικών αναλυτών ότι το μέλλον του δημοκρατικού κόμματος και όλων των ψηφοφόρων εξαρτάται από την επίλυση του προβλήματος gerrymandering στην Καλιφόρνια δεν

²² διαδυκτιακή σελίδα με θέματα αμερικανικής πολιτικής
<http://www.fraudfactor.com/ffgerrymander.html>

²³ ιστοσελίδα με ιστορικά γεγονότα www.historylearningsite.co.uk/congressional_elections.htm

πραγματοποιήθηκε, επειδή ο Πρόεδρος George W. Bush έπεισε τη δημοκρατική ηγεσία της Καλιφόρνιας στο κρατικό νομοθετικό σώμα να ακούσει τους ρεπουμπλικάνους. Συμφώνησαν ότι οι Δημοκρατικοί δεν θα προκαλούσαν ή δεν θα προσπαθούσαν να εμποδίσουν το redistricting σχέδιο των ρεπουμπλικάνων ακόμα κι αν το κρατικό νομοθετικό σώμα ήταν υπέρ των δημοκρατών, εφ' όσον συντηρούσε το gerrymander των περιοχών του Κογκρέσου της Καλιφόρνιας έναν ικανοποιητικό αριθμό ασφαλών δημοκρατικών ελεγχόμενων περιοχών. Ο Πρόεδρος Bush ήθελε έναν ικανοποιητικό αριθμό Δημοκρατικών στο συνέδριο για να μπορέσει να υλοποιήσει τα προγράμματα και την πολιτική του. Οι δημοκρατικοί νομοθέτες στην Καλιφόρνια δεν πέτυχαν την καλύτερη δυνατή διαπραγμάτευση με τους ρεπουμπλικάνους. Ως αποτέλεσμα αυτής της διαπραγμάτευσης, ήταν ότι οι περιοχές εκλογής της Καλιφόρνιας έτειναν απελπιστικά ενάντια σε όλους τους ψηφοφόρους, με ακόμα τη μεγαλύτερη δυσαναλογία και περισσότερες ασφαλέστερες περιοχές για τους κατέχοντες εκλεγμένη θέση.

Στο εθνικό επίπεδο, κάθε ένα από τα σημαντικότερα πολιτικά κόμματα ερευνά το αποτέλεσμα, υπολογίζοντας ποια κράτη θα κερδίσουν ή θα χάσουν τις έδρες του Κογκρέσου, και πόσες έδρες θα κερδηθούν και θα χαθούν στα κράτη όπου θα ελεγχθεί από ένα δημοκρατικά κρατικό νομοθετικό σώμα πλειοψηφίας και κυβερνήτη δημοκρατικό. Αυτό το αποτέλεσμα χρησιμοποιείται για να καθορίσει εάν θα υπάρξει κέρδος ή απώλεια αντιπροσώπων στο συνέδριο για κάθε ένα από τα σημαντικότερα συμβαλλόμενα πολιτικά μέρη, βασισμένο το αποτέλεσμα στο ποιο συμβαλλόμενο πολιτικά μέρος θα φτάσει στο gerrymandering και στους νέους αριθμούς αντιπροσώπων για κάθε κράτος. Παρατηρήθηκε ότι αυτός ο υπολογισμός δεν λαμβάνει υπόψη όμως τη θέληση των ψηφοφόρων. Η θέληση των ψηφοφόρων όμως δεν έχει σχέση στα κράτη και σε αυτές τις περιοχές εκλογής.²⁴

²⁴ διαδυκτιακή σελίδα με θέματα αμερικανικής πολιτικής
<http://www.fraudfactor.com/ffgerrymander.html>

1.9. 1 Το Gerrymandering είναι μια μαθηματική έννοια

Το Gerrymandering εφευρέθηκε πολύ πριν από τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Εντούτοις, είναι δύσκολο να εξηγηθεί στο κοινό χωρίς χρησιμοποίηση ειδικών εργαλείων και τεχνικών, επειδή είναι μια μαθηματική έννοια. Τα σύγχρονα προγράμματα υπολογιστών "redistricting" χρησιμοποιούνται για να καθορίσουν τις βέλτιστες γραμμές ορίου χαρτών της περιοχής όπου εφαρμόζεται η διαδικασία gerrymandering. Αυτά τα προγράμματα χρησιμοποιούν τις γραμμικές τεχνικές προγραμματισμού για να λυθούν τα προβλήματα ελαχιστοποίησης / μεγιστοποίησης που περιλαμβάνουν πολλές μεταβλητές. Τέτοια προγράμματα μπορούν να χρησιμοποιήσουν κατά κύριο λόγο τα στοιχεία εγγραφής ψηφοφόρων και τα στοιχεία συγκέντρωσης ψηφοφόρων στις περιοχές ενδιαφέροντος.

Τα redistricting προγράμματα μπορούν επίσης να χρησιμοποιήσουν δημογραφικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένου του εισοδηματικού επιπέδου, της φυλής, της θρησκείας, της ηλικίας και του φύλου για να καθορίσουν με ακρίβεια ποιοι ψηφοφόροι πρέπει να αποκλείονται από το σχέδιο. Τα μελλοντικά δημογραφικά στοιχεία "τάσεις" μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να παραγάγουν ένα ισχυρό gerrymandering που θα υπάρχει για τα επόμενα δέκα έτη (για τις ΗΠΑ) μέχρι την επόμενη απογραφή και τον νέο redistricting κύκλο. Οι γραμμές ορίων εκλογής έχουν μόνο μερικούς περιορισμούς. Αυτοί οι περιορισμοί, που περιγράφονται λεπτομερώς παρακάτω, είναι οι ακόλουθοι:

1. Ένας αντιπρόσωπος ανά περιοχή
2. Περίπου ίσος πληθυσμός για κάθε περιοχή του ίδιου τύπου
3. Παρακείμενες περιοχές

4. Πρόσθετοι περιορισμοί, όπως ο σεβασμός της γεωγραφικής ακεραιότητας.

Κατ' αρχάς, πρέπει να υπάρξει ένας αντιπρόσωπος ανά περιοχή.

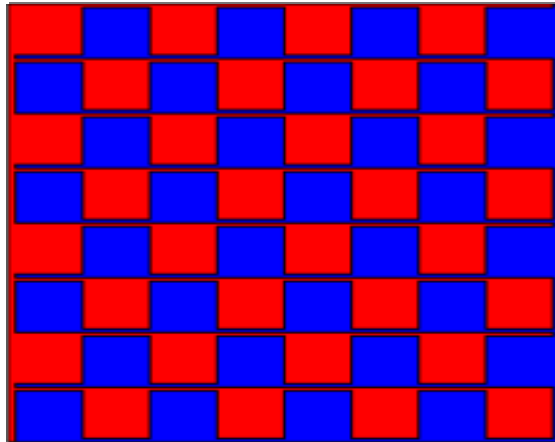
Δεύτερον, κάθε περιοχή για τον ίδιο τύπο γεωγραφικής περιοχής πρέπει να περιέχει περίπου τον ίδιο αριθμό ανθρώπων. Τα πρόωρα gerrymanders δημιούργησαν περιοχές εκλογής για το τοπικό επίπεδο του συνεδρίου και του κρατικού νομοθετικού σώματος με ουσιαστικά διαφορετικούς πληθυσμούς. Το ανώτατο δικαστήριο υποστήριξε ότι σε μία σειρά υποθέσεων στη δεκαετία του '60 η τροποποίηση του αμερικάνικου συντάγματος εγγυήθηκε "την ισότητα" της δύναμης ψηφοφορίας και ότι τα εκλογικά συστήματα στις πολιτείες που απέτυχαν να διαθέσουν τη δύναμη ψηφοφορίας βάσει του πληθυσμού ήταν αντισυνταγματικά. Σε μια από αυτές τις περιπτώσεις υιοθετήθηκε η φράση "ένα άτομο, μια ψήφος". Το δικαστήριο που πραγματοποιήθηκε το 1964 αποφάσισε ότι όλα τα μέλη ενός κρατικού νομοθετικού σώματος πρέπει να εκλεχθούν από τις περιοχές που περιέχουν ουσιαστικά ίσους πληθυσμούς. Σε εκείνο τον υπολογισμό οι λαθρομετανάστες παραβιάζουν αυτή την απόφαση του δικαστηρίου.

Τρίτον, κάθε περιοχή πρέπει να είναι παρακείμενη. Δηλαδή όλοι οι ψηφοφόροι σε μια δεδομένη περιοχή πρέπει να κατοικήσουν μέσα με μια ενιαία παρακείμενη γεωγραφική περιοχή που μπορεί να εσωκλειστεί σε μια ενιαία συνεχή γραμμή που δεν έχει κανένα σπάσιμο και δεν διασχίζεται. Εντούτοις, όπως στα παραδείγματα που ακολουθούν παρακάτω, αυτή η απαίτηση παρακάμπτεται εύκολα. Παραδείγματος χάριν, ένα τετράγωνο μέσα σε ένα μεγαλύτερο τετράγωνο, ή ένας κύκλος μέσα σε έναν μεγαλύτερο κύκλο, δεν επιτρέπεται, αλλά μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικά με μια στενή λουρίδα ή μια πορεία του εδάφους που ενώνει την εξωτερική περιοχή στην εσωτερική περιοχή. Επίσης, οι πραγματικοί

χάρτες περιοχής εκλογής χρησιμοποιούν όλους τους τύπους καμπυλών εκτός από τις ευθείες γραμμές, για τον λόγο ότι παρέχουν ακόμα τη μεγαλύτερη ευελιξία.

Ένα άλλο παράδειγμα, τουλάχιστον θεωρητικά: μπορεί να υπάρξει checkerboard Gerrymander (ή η σκακίερα Gerrymander, εάν προτιμάτε) όπως παρουσιάζεται παρακάτω, ως ειδική περίπτωση του θεωρητικού πλέγματος gerrymander. Στη σκακίερα Gerrymander, δύο "παρακείμενες" περιοχές δημιουργούνται σε ένα σχέδιο σκακίερας όπου δυο οποιαδήποτε παρακείμενα τετράγωνα που γειτονεύουν κατά μήκος μιας άκρης ανήκουν σε διαφορετικές περιοχές. Το θεωρητικό πλέγμα Gerrymander και η σκακίερα Gerrymander επινοήθηκαν από τον Michael D. Robbins, για να καταδείξουν με απλό τρόπο, πώς η διαδικασία gerrymandering μπορεί να γίνει χωρίς τη θέληση των κατοίκων της περιοχής. Αυτό το παράδειγμα δείχνει πώς μια περιοχή μπορεί να κατανεμηθεί σε σχέδιο πλέγματος (σκακίερα Gerrymander) και κάθε ένα από τα τετράγωνα ή τα ορθογώνια σε κάθε σειρά του πλέγματος μπορεί να ορισθεί αυθαίρετα στη μια από τις δύο παρακείμενες περιοχές με το άνοιγμα της γραμμής ορίου που γειτονεύει με μια λεπτή λουρίδα από πάνω ή κάτω από την περιοχή, για να διαμορφώσει το πλέγμα gerrymander.

Αυτό το παράδειγμα εξηγείται λεπτομερέστερα πιο κάτω, θεωρητικό πλέγμα και σκακίερα gerrymander . Μπορείτε να ελέγξετε ότι κάθε μια από τις δύο (κόκκινες και μπλε) περιοχές είναι στην πραγματικότητα παρακείμενες χρησιμοποιώντας τη μέθοδο επισήμανσης ορίου .

Checkerboard example of two contiguous regions, where any square can be assigned to either region.

(Fraud factor Gerrymandering is a Mathematical Concept)

σχήμα 1

1.9.2Εργαλεία για την κατανόηση του gerrymandering

- **Αναλογία**

Ένα εργαλείο είναι η αναλογία. Το Gerrymandering είναι η νομική απεικόνιση της ανατροπής μιας εκλογής με το γέμισμα της κάλπης με έναν αρκετά μεγάλο αριθμό ψευδών ψήφων που επιλέγουν τον υποψήφιο που κατέχει ήδη την έδρα ή με την αφαίρεση ενός αρκετά μεγάλου αριθμού νόμιμων ψήφων που ψηφίζουν κάπου αλλού ή και καθόλου.

- **Απλό σύστημα γραφικών παραστάσεων**

Ένα άλλο χρήσιμο εργαλείο είναι το σύστημα των απλών γραφικών παραστάσεων που αντιπροσωπεύουν τους χάρτες περιοχής εκλογής. Κάθε περιοχή αποτελείται από έναν ίσο μικρό αριθμό ίσων τετραγώνων ή ορθογωνίων. Αυτές οι γραφικές παραστάσεις, χρησιμοποιούνται για να καταδείξουν πώς οι περιοχές εκλογής μπορούν να υπάρχουν για να αλλάξουν τη διανομή των νομοθετικών εδρών μεταξύ των δύο συμβαλλόμενων μερών και για να δημιουργήσουν τις ασφαλείς και μη

ανταγωνιστικές περιοχές εκλογής για όλους τους ήδη κατέχοντες θέση. Αυτός ο τύπος γραφικής παράστασης και του συστήματος με τις πολλαπλάσιες γραφικές παραστάσεις αυτού του τύπου έχει επινοηθεί από το συντάκτη, Michael D. Robbins, επειδή η απλότητά τον καθιστά εύκολο να κατανοηθεί και εύκολο να σύρει τα όρια και να αναπαράγει τέτοιες περιοχές. .

Δημοκρατικός Κανόνας

R	R	R	R
R	R	D	D
D	D	D	D

Ρεπουμπλικανικός κανόνας

	R	R	R
R	R	D	D
D	D	D	D

Ουδέτερος Κανόνας

R	R	R	R
R	R	D	D
D	D	D	D

Οι μαθηματικοί υπολογισμοί που συνοδεύουν αυτές τις γραφικές παραστάσεις διακρίνονται για την ακαμψία τους, αλλά δεν είναι απαραίτητοι για να χρησιμοποιηθούν τα σχέδια για επεξηγηματικούς λόγους. Ένα πρόγραμμα υπολογιστών που χρησιμοποιεί τα πραγματικά στοιχεία αποτελεσμάτων εγγραφής και εκλογής ψηφοφόρων, με την ψηφοφορία στο χαμηλότερο επίπεδο ψηφοφόρων, μπορεί να καθορίσει με ακρίβεια ένα gerrymandering με τη συγκέντρωση των περιοχών εκλογής από ένα βέλτιστο επιλεγμένο σύνολο ψηφοφόρων των παρακείμενων περιοχών.²⁵

Μετρική πυκνότητα

Η μετρική πυκνότητα υπάρχει για να καθορίσει εάν μια περιοχή εκλογής στερείται πυκνότητας. Μια τέτοια μετρική πυκνότητα είναι $CM = B/\sqrt{A}$ το συνολικό μήκος του ορίου μιας περιοχής εκλογής που διαιρείται με την τετραγωνική ρίζα του τομέα της. Η μετρική πυκνότητα έχει διάφορες επιθυμητές ιδιότητες. Είναι ένας καθαρός αριθμός. Είναι σαφές και απλό να υπολογιστεί, και η αξία της είναι αμετάβλητη για την ίδια μορφή ορίων με διαφορετικά μεγέθη και περιοχές. Κατά συνέπεια, δύο περιοχές με την ίδια μορφή και (περίπου) τον ίδιο αριθμό ψηφοφόρων θα έχουν τις μετρικές τιμές ίδιας (ή σχεδόν ίδιας) πυκνότητας. Το μήκος ορίου μιας περιοχής εκλογής υπολογίζεται εύκολα χρησιμοποιώντας τον τύπο της απόστασης για κάθε ζευγάρι των παρακείμενων σημείων του ορίου και προσθέτοντας όλα τα μήκη του τμήματος ορίου. Η πυκνότητα δεν είναι πάντα ικανοποιητικό κριτήριο, αλλά είναι ένας λογικός περιορισμός για να αποτρέψει τις πιο ακραίες περιπτώσεις του χειρισμού. Είναι δυνατό να

²⁵ διαδικτυακή σελίδα με θέματα αμερικανικής πολιτικής
<http://www.fraudfactor.com/ffgerrymander.html>

υπάρξουν διαφορετικοί redistricting χάρτες με εξίσου συμπαγείς περιοχές που παράγουν διαφορετικά αποτελέσματα στην ισορροπία της δύναμης μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών ακόμα και εάν οι περιοχές είναι ασφαλείς ή και ανταγωνιστικές. Η μετρική πυκνότητα είναι ένα μέτρο για τον redistricting χάρτη που θα σύγκρινε το ποσοστό των συνολικών ψήφων που “πετιούνται” σε όλες τις περιοχές του κράτους για τα μέλη κάθε πολιτικού κόμματος για κάθε τύπο εδρών με το ποσοστό των εκλεγμένων κάθε κόμματος που κατέχουν κάθε τύπο έδρας. Το ποσοστό μπορεί να διαιρεθεί για να διαμορφώσει μια μετρική δικαιοσύνη, και εάν αυτή η μετρική δικαιοσύνη είναι έξω από κάποιο κατώτατο όριο, ο redistricting χάρτης απορρίπτεται. Κατά συνέπεια, ο συσχετισμός μεταξύ των πολιτικών κομμάτων στο συνέδριο και του κρατικού νομοθετικού σώματος περισσότερο θα έμοιαζε με την ισορροπία των ψηφοφοριών που “πετιούνται” για τα μέλη κάθε πολιτικού κόμματος.²⁶

1.10 Οι συμπαγείς περιοχές αποτρέπουν το Gerrymandering

Ένα επιτυχές gerrymandering αρχίζει με την υπόθεση ότι το πολιτικά συμβαλλόμενο μέρος έχει ένα ορισμένο ποσό υποστήριξης σε εθνικό επίπεδο και έπειτα ότι θα κατέχει την υποστήριξη σε στρατηγικές περιοχές μεταξύ των μεμονωμένων περιοχών. Ο στόχος είναι να ελεγχθούν οι ψήφοι που θα κερδισθούν ή θα χαθούν σε κάθε περιοχή.

Στο κατώτατο όριο, το gerrymandering συναντά μια δυσκολία: φιλικές και μη-φιλικές περιοχές να διασκορπιστούν ακατάλληλα στην

²⁶ διαδουκτιακή σελίδα με θέματα αμερικανικής πολιτικής
<http://www.fraudfactor.com/ffgerrymander.html>

περιοχή που δοκιμάζεται το gerrymandering. Επειδή οι άνθρωποι δεν προσαρμόζονται φυσικά για να ταιριάζουν τους σκοπούς του σχεδίου, πρέπει να τους βοηθήσει, να τους βάλει όπου χρειάζεται να βρίσκονται. Με το σχεδιασμό των περιοχών το σχέδιο gerrymandering πρέπει να περιέχει αρκετές φιλικές περιοχές για να πλειοψηφήσει από τις μη-φιλικές περιοχές με άνεση. Οι γραμμές ορίου τεντώνονται και στενεύουν για να περιλάβουν ορισμένες γειτονιές ψηφοφόρων και να αποκλείσουν άλλες. Σε αυτήν την διαδικασία, οι περιοχές γίνονται μη-συμπαγείς. Επομένως η πυκνότητα αποτελεί έναν περιορισμό εντούτοις, ένα gerrymandering θα γίνει δυσκολότερο, αν όχι απολύτως αδύνατο. Οι υπολογιστές μπορούν ατέλειωτα να τσαλακώσουν τα σχέδια περιοχής που προσαρμόζονται στα σταθερά πρότυπα της πυκνότητας.²⁷

Η πυκνότητα εμποδίζει την "αποτελεσματικότητα" του σχεδίου; Είναι απαραίτητο να διευκρινιστεί η έννοια "αποτελεσματικότητα". Ένα αποτελεσματικό gerrymandering, είναι ένα gerrymandering που έχει ως σκοπό να αυξήσει τη διαφορά μεταξύ της πραγματικής υποστήριξης ενός συμβαλλόμενου μέρους μεταξύ του πληθυσμού και των εδρών του στο νομοθετικό σώμα και να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα. Κανένας δεν μπορεί να πει εκ των προτέρων πόσες έδρες έχει δικαίωμα το πολιτικά συμβαλλόμενο μέρος να κατακτήσει σε επίπεδο λαϊκής υποστήριξης. Αλλά τα πρότυπα πυκνότητας δεν επιδιώκουν να απαντήσουν σε αυτό. Η απαίτηση της πυκνότητας, τείνει να εμποδίσει αυτή την λειτουργία.²⁸

Εφαρμόσιμα νομικά πρότυπα της πυκνότητας που προτείνονται από Joseph E. Schwartzberg καθορίζουν την πυκνότητα από την άποψη της αποτελεσματικότητας της περιμέτρου μιας μορφής στη σύλληψη της μορφής της περιοχής.

²⁷ Ronhston J. 2000

²⁸ C Jones C. 2007

Τα τυποποιημένα μέτρα Schwartzberg είναι ανάλογα της περιμέτρου μιας μορφής στην περιοχή. Με τη μη αναλογία της περιμέτρου- περιοχής, παρ' όλα αυτά, θα μετρηθεί επαρκώς η πυκνότητα εκείνης της περιοχής, όπως παρουσιάζει το ακόλουθο παράδειγμα.

Εξετάζουμε δύο τετράγωνα διαφορετικών μεγεθών, ένα με τις πλευρές 2 km και ένα με τις πλευρές 10 km. Το μικρότερο τετράγωνο έχει μια περίμετρο 8 km, εμβαδόν τεσσάρων τετραγωνικών km, και επομένως μια αναλογία 2,0. Το μεγαλύτερο τετράγωνο έχει μια περίμετρο σαράντα km και εμβαδόν εκατό τετραγωνικών km ή μια αναλογία 0,4. Οι μορφές, αν και είναι ίδιες, έχουν πολύ διαφορετικά αποτελέσματα.²⁹

Υπάρχει μια τεχνική, η οποία αποφεύγει αυτήν την ανωμαλία: η αναλογία περιμέτρου-εμβαδού σε μια απόλυτη κλίμακα. Για οποιοδήποτε μήκος μιας περιμέτρου, ένας κύκλος είναι η γεωμετρική μορφή που εσωκλείει τη μέγιστη πιθανή περιοχή. Κάθε άλλη μορφή πρέπει να κάνει μια παραχώρηση κάποιου είδους και έτσι η περίμετρός της δεν θα χρησιμοποιηθεί με τη μέγιστη πιθανή αποδοτικότητα για την περιοχή. Το απόλυτο μέτρο της αποδοτικότητας μιας μορφής καθορίζεται έτσι με τη διαίρεση του τομέα της μορφής από τον τομέα ενός κύκλου με μια περίμετρο ίσου μήκους. Όταν αυτός ο τύπος εφαρμόζεται, όλοι οι υπολογισμοί οδηγούν σε έναν αριθμό μεταξύ 0 και 1.1 (το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα) και για τις ίδιες μορφές, ανεξάρτητα από το μέγεθος.

Η δοκιμή Schwartzberg μετρά ακόμη και "την ομαλότητα," παίρνοντας μαζί τα σημεία για οποιεσδήποτε παρατυπίες σε ένα όριο, ακόμη και σε μια γενικά συμπαγή περιοχή. Παρά την οποιαδήποτε θεωρητική αντίρρηση στο κριτήριο Schwartzberg, εντούτοις λειτουργεί καλά στην πράξη. Τα πρότυπα Schwartzberg είναι πολύ ευαίσθητα σε οποιαδήποτε απόκλιση. Η προσθήκη της περιμέτρου σε μια μεγαλύτερη

²⁹ ιστοσελίδα για την ισότητα στην ευκαιρία <http://www.ceousa.org/redist.html>

αναλογία της περιοχής θα ρίξει πάντα το αποτέλεσμα. Με αυτή την έννοια δεν υπάρχει κανένα "λανθασμένο" αποτέλεσμα. Περιοχές με προσαρτήματα ή με εγκοπές θα σημειώνουν πάντα μικρότερα αποτελέσματα από εκείνες τις περιοχές χωρίς εγκοπές και προσαρτήματα.³⁰

Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο μάθαμε τι είναι το redistricting και το gerrymandering. Εξετάσαμε επίσης το εκλογικό σύστημα των ΗΠΑ και τις διάφορες μορφές που μπορεί να πάρει το gerrymandering εις βάρος της δημοκρατίας και του λαού που την απαρτίζει. Με την ανάλυση των μαθηματικών εννοιών μάθαμε πως μπορεί να εφαρμοστεί το φαινόμενο σε μια εκλογική περιφέρεια και ποιοι μαθηματικοί περιορισμοί μπορούν να εφαρμοσθούν στο φαινόμενο έτσι ώστε να μην υπάρχει αλόγιστη χρήση του σε βάρος της δημοκρατίας.

³⁰ ιστοσελίδα μη κερδοσκοπικού οργανισμού που μελετά θέματα κοινωνικό-οικονομικού ενδιαφέροντος www.heatherland.org

2 GERRYMANDERING και ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΕΣ

Στο δεύτερο κεφάλαιο της εργασίας θα προσπαθήσουμε να δούμε τις διάφορες μορφές του φαινομένου και πως αυτό εφαρμόζεται σε διαφορετικές ομάδες πληθυσμού προς όφελος τους ή εις βάρος τους. Θα εξηγήσουμε τον όρο φυλετικό gerrymandering και θα εστιάσουμε σε παραδείγματα από χώρες του κόσμου με διαφορετικά εκλογικά συστήματα όπου το φαινόμενο έχει διαδοθεί στις δημοκρατίες τους. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η Χιλή, το Ισραήλ, η Γερμανία, η Μάλτα, η Βόρειος Ιρλανδία, η Σιγκαπούρη και η Μαλαισία όπου το φαινόμενο αποκτά διαφορετικές μορφές και διαμορφώνει τις πολιτικές συνθήκες σε αυτά τα κράτη.

2.1 ΦΥΛΕΤΙΚΟ GERRYMANDERING

Το φυλετικό ζήτημα είναι πολύ έντονο στις Ηνωμένες Πολιτείες από την ίδρυσή τους. Εάν ήταν γηγενείς Αμερικανοί που κινούνται σε αυτό το έδαφος ή ήταν Αφρικανοί τους αναγκάζονται να ζήσουν και να εργαστούν σε αυτό το έδαφος ως σκλάβοι, η φυλή είναι πάντα ένα δυνητικό ζήτημα σε αυτήν την χώρα. Ενώ οι φυλετικές σχέσεις μεταξύ των Μαύρων και των λευκών ειδικότερα έχουν βελτιωθεί από τη master-slave σχέση των δεκαεπτά και δεκαοχτώ αιώνων, πολλοί ακόμα θεωρούν ότι οι Μαύροι συνεχίζουν να υφίστανται αδικία στις Ηνωμένες Πολιτείες. Συγκεκριμένα, μερικοί θεωρούν ότι η μαύρη αντιπροσώπευση στην κυβέρνηση δεν είναι ακόμα ικανοποιητική.³¹

Για χρόνια αμφισβητήθηκαν τα δικαιώματα ψήφου των μαύρων σε αυτήν την χώρα. Μόλις κέρδισαν τελικά οι Μαύροι το δικαίωμα να ψηφίσουν το 1870, οι λευκοί, ειδικά στο νότο, δημιούργησαν νέα εμπόδια για να εξασφαλίσουν ότι οι Μαύροι δεν θα μπορούσαν να ασκήσουν το δικαίωμα της ψηφοφορίας. Οι περισσότεροι Μαύροι εκείνη την περίοδο δεν μπορούσαν να διαβάσουν ή να γράψουν και η βασική εκπαίδευση εφαρμόστηκε. Οι απαιτήσεις ιδιοκτησίας τέθηκαν σε ισχύ για να κρατήσουν τους φτωχούς Μαύρους μακριά από τις ψηφοφορίες. Ακόμη και το redistricting, που χρησιμοποιείται τώρα για τους

³¹ constitutional rights foundation www.crf-usa.org/brown50t

μαύρους ψηφοφόρους, χρησιμοποιήθηκε για να αραιώσει τη “μαύρη” ψήφο. Το ράγισμα, η συσκευασία και η συσσώρευση είναι τρεις μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να αραιώσουν τη μαύρη ψηφοφορία. Το ράγισμα περιλαμβάνει τη λήψη μιας μεγάλης ομάδας μαύρων ψηφοφόρων και το διαχωρισμό τους μεταξύ διάφορων πλειοψηφικών-άσπρων περιοχών. Η τεχνική της συσκευασίας εφαρμόζεται όταν τοποθετείται ένας μεγάλος αριθμός Μαύρων σε έναν μικρό αριθμό περιοχών. Ενώ όταν οι Μαύροι θα έχουν την πολιτική επιτυχία σε έναν μικρό αριθμό περιοχών, θα έχουν χάσει την πολιτική τους επιρροή στο κράτος σε μεγάλο βαθμό. Τέλος, η συσσώρευση περιλαμβάνει την τοποθέτηση του μαύρου πληθυσμού σε μια πλειοψηφία-άσπρη περιοχή. Οι λευκοί που δεν θέλουν τους Μαύρους να ψηφίζουν. Ήταν λοιπόν σε θέση να βρουν τα παράθυρα στο σύστημα για να εξασφαλίσουν ότι οι Μαύροι δεν θα μπορούσαν να ασκήσουν το δικαίωμά της ψηφοφορίας.³²

Σήμερα, το σημαντικότερο ζήτημα δεν αφορά τη μαύρη ψήφο, αλλά το γεγονός ότι ακόμα και η ψήφιση των μαύρων αντιπροσώπων δεν είναι ικανή να εξασφαλίσει επαρκή αντιπροσώπευση. Για να εγγυηθούν κάποιο τύπο αντιπροσώπευσης για τους Μαύρους καθώς επίσης και άλλες μειονότητες, τα νομοθετικά σώματα άρχισαν να δημιουργούν σκόπιμα τις πλειοψηφίας-μειοψηφίας (majority-minority) περιοχές. Αυτές είναι περιοχές που έχουν κατασκευασθεί ώστε να έχουν μια πλειοψηφία κατοίκων που αποτελεί μέρος μια εθνικής μειονότητας όπως για παράδειγμα ο μαύρος πληθυσμός.³³

Στις περισσότερες περιοχές ακόμη δεν εξασφαλίζεται ότι οι μαύροι λαμβάνουν έναν αντιπρόσωπο της επιλογής τους. Πολλοί μαύροι πολιτικοί υποστηρίζουν ότι η περιοχή πλειοψηφίας- μειοψηφίας απαιτείται για τρεις κύριους λόγους. Ο πρώτος είναι πως οι λευκοί δεν ψηφίζουν μαύρους υποψηφίους. Ένας δεύτερος λόγος είναι ότι μαύροι πληθυσμοί περιοχών πλειοψηφίας- μειοψηφίας θα φανούν στην κυβέρνηση ανεξάρτητα από την πολιτική ιδεολογία τους και τρίτον ότι οι περιοχές πλειοψηφίας- μειοψηφίας

³² *constitutional rights foundation* www.crf-usa.org/brown50th

³³ *Richard Forgette* John, 2001

κάνουν πιθανότερη την ουσιαστική αντιπροσώπευση τους. Τα μαύρα ενδιαφέροντα θα εκφραστούν και θα ληφθούν υπόψη έτσι κατά διατύπωση της δημόσιας πολιτικής και του νόμου. Όμως όλα αυτά καταρρέουν όπως θα δούμε παρακάτω.³⁴

Κατ' αρχάς, πολλοί συνήγοροι για φυλετικά θέματα θεωρούν ότι οι λευκοί δεν θα ψηφίσουν για τους μαύρους. Ενώ οι Μαύροι έχουν κάνει σημαντικούς διασκελισμούς ως αποτέλεσμα της μετακίνησης των αστικών δικαιωμάτων σε αυτούς και τον λευκό υποψήφιο να τον ψηφίζουν και οι μαύροι. Παραδείγματος χάριν, από το 1993, "μόνο 1 τοις εκατό των πλειοψηφικών-άσπρων περιοχών έχει αφρικανό-αμερικανούς αντιπροσώπους. Οι πλειοψηφία-άσπρες περιοχές δεν ψηφίζουν για τους μαύρους υποψηφίους. Γιατί οι Μαύροι και οι λευκοί συνεχίζουν να ψηφίζουν σύμφωνα με τις φυλετικές διακρίσεις; Αυτό συμβαίνει ως αποτέλεσμα του ρατσισμού που συνεχίζει να υπάρχει στην Αμερική οι λευκοί και οι μαύροι έχουν διαφορετικές ιδεολογικές πεποιθήσεις; Μια εθνική μελέτη εκλογής το 1986 δείχνει μερικές υπερβολικά μεγάλες διαφορές μεταξύ των λευκών και μαύρων ψηφοφόρων. Το 89,8% των Μαύρων σε αντιδιαστολή με το 46,2% των λευκών θεωρούν ότι η κυβέρνηση πρέπει να εξασφαλίσει δίκαιη μεταχείριση των μαύρων. Το 82,9% των Μαύρων σε αντιδιαστολή με 35,6% των λευκών θεωρούν ότι η κυβέρνηση πρέπει να επιμεληθεί στο σχολικό διαχωρισμό. Το 49,3% των μαύρων σε αντιδιαστολή με το 4,9% των λευκών ευνοούν την έντονα προνομιακή μίσθωση και την προώθηση των μαύρων. Οι έρευνες καταδεικνύουν αποτελεσματικά μια διαφορά ανάμεσα στα "μαύρα" και τα "λευκά" σχέδια ψηφοφορίας. Λόγω της προηγούμενης διάκρισης οι Μαύροι αισθάνονται ότι η κυβέρνηση τους οφείλει. Η κυβέρνηση είχε ένα μεγάλο μερίδιο ευθύνης για την διευκόλυνση της διάκρισης ενάντια στους Μαύρους και για αυτόν τον λόγο, πρέπει να κάνει τις επιδιορθώσεις στα μάτια των Μαύρων. Έτσι, όντως οι Μαύροι είναι μια ιδεολογική μειονότητα, αλλά μόνο λόγω της ιστορίας τους σε

³⁴ Edmons D. 1999

αυτήν την χώρα. Τελικά τις διαφορές ριζοβολούν ακόμα στη διάκριση των φυλών του παρελθόντος.³⁵

Δεύτερον, η περιγραφική αντιπροσώπευση δηλαδή αντιπρόσωποι οι οποίοι θα εκλέγονται μέσα από τις εθνικές εκλογές για να αντιπροσωπεύουν τα μειονοτικά σύνολα θα προκύψουν από τη δημιουργία αυτών των περιοχών. Η περιγραφική αντιπροσώπευση για τους Μαύρους συνεπάγεται απλά έναν μαύρο αντιπρόσωπο ανεξάρτητα από την ιδεολογία τους. Τα αποτελέσματα της περιγραφικής αντιπροσώπευσης είναι ότι οι Μαύροι θα δουν τους άλλους Μαύρους στην κοινωνία να είναι πρότυπο ρόλου για τη στη μαύρη νεολαία. Οι Μαύροι πρέπει να ξέρουν ότι οι Μαύροι μπορούν και να κατακτούν θέσεις δύναμης και γοήτρου στην αμερικανική κοινωνία. Αιφνίδια πρέπει να ξέρουν ότι αυτός δεν είναι ένας ``άσπρος ανθρώπινος κόσμος``. Εντούτοις, μερικοί βλέπουν την περιγραφική αντιπροσώπευση ως δίκτοπο μαχαίρι. Ενώ οι νέοι Μαύροι θα δουν τους Μαύρους σε μια θέση της δύναμης, ένα συνολικά διαφορετικό μήνυμα θα μπορούσε να σταλεί :Το μήνυμα ότι οι Μαύροι θα πετυχαίνουν μόνο εάν τους δίνονται οι ειδικές εύνοιες από τους λευκούς. Οι Μαύροι θα θεωρήσουν έτσι ότι δεν μπορούν να επιτύχουν κάτι μεγάλο σύμφωνα με την αξία τους. Μια άλλη επίδραση αυτού θα μπορούσε να είναι ότι οι λευκοί θα αγανακτούσαν με τους Μαύρους και οι ίδιοι ότι οι Μαύροι παραμένουν ανίκανοι στο επίπεδο γοήτρου. Οι Μαύροι δεν έχουν την δυνατότητα ποτέ για να επιτύχουν όπως οι λευκοί. Αυτό είναι άποψη ενός μαύρου προσώπου που χρειάζεται τις ειδικές εύνοιες για να πετύχει τα παραπάνω και υπονομεύει το επιχείρημα του ρόλου του για τις πλειοψηφίας – μειοψηφικές περιοχές.³⁶

Τρίτον, οι μαύροι πολιτικοί θεωρούν ότι η δημιουργία των πλειοψηφίας-μειοψηφικές περιοχών θα αυξήσει την ουσιαστική αντιπροσώπευση για τους Μαύρους. Η ουσιαστική αντιπροσώπευση επιτυγχάνεται όταν αντιπροσωπεύονται τα μαύρα ενδιαφέροντα που είναι σημαντικά πιο φιλελεύθερα από το γενικό πληθυσμό. Η πολιτική θέση των Μαύρων

³⁵ Richard ForgettingJohn , 2004

³⁶ John O'Loughlin , 2000

επηρεάζεται άμεσα από όχι μόνο από την προηγούμενη διάκριση, όπως αναφέρθηκε νωρίτερα, αλλά και από την τρέχουσα θέση τους στην κοινωνία. Παραδείγματος χάριν, οι Μαύροι επηρεάζονται δυσανάλογα από την ανεργία. Το 74,6% των Μαύρων σε αντιδιαστολή με 17,6% της εύνοιας λευκών αύξησε τα ομοσπονδιακά έξοδα στα προγράμματα που βοηθούν τους Μαύρους. Υποθέτοντας αυτές τις ψηφοφορίες ακριβείς, θα ήταν ασφαλές να υποτεθεί ότι ένα μαύρο νομοθετικό σώμα θα ήταν πιθανότερο να υποστηρίξει την πιο φιλελεύθερη νομοθεσία από ένα λευκό νομοθετικό σώμα.³⁷

Εντούτοις, είναι λανθασμένο και επικίνδυνο να υποτεθεί ότι εάν το ένα εκλογικό σώμα εκλέξει έναν μαύρο αντιπρόσωπο ότι θα αντιπροσωπευτούν τα συμφέροντα των Μαύρων σε μεγάλο βαθμό. Κάποιος πάλι θα θεωρούσε ότι απλά επειδή απλά ένα λευκό πρόσωπο εκλέγεται ότι ο αντιπρόσωπος είναι συντηρητικός ή αντιπροσωπεύει τα ενδιαφέροντα όλων των λευκών. Ένας λευκός αντιπρόσωπος μπορεί να αντιπροσωπεύσει τις απόψεις των Μαύρων τόσο αποτελεσματικά όσο ένας μαύρος αντιπρόσωπος. Είναι πιθανότερο ότι ο Μαύρος θα υποστηρίξει τις πολιτικές που ο μαύρος πληθυσμός επικυρώνει, αλλά η εκλογή ενός μαύρου αντιπροσώπου δεν αποτελεί καμία εγγύηση ουσιαστικής αντιπροσώπευσης. Η περιγραφική αντιπροσώπευση δεν εγγυάται λοιπόν την ουσιαστική αντιπροσώπευση. Το πρόβλημα των λευκών που δεν ψηφίζουν τους Μαύρους δεν είναι ένα πρόβλημα ρατσισμού. Οι λευκοί και οι Μαύροι ως ομάδες θέλουν τις διαφορετικές πολιτικές που εφαρμόζονται. Δεν είναι βεβαίως σπάνιο για τις ομάδες να υποστηρίξουν τις διαφορετικές πολιτικές απόψεις. Η περιγραφική αντιπροσώπευση οδηγεί "στη γκεττοποίηση ." των περιοχών.³⁸

³⁷ *Richard ForgetteJohn, 2004*

³⁸ *Maraleen D., 1998*

2.2 ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

2.2.1 ΧΙΛΗ

Η συνταγματική και εκλογική μεταρρύθμιση στη Χιλή είναι ένα αρνητικό παράδειγμα ενός εκλογικού συστήματος που σχεδιάζεται από μια κυβέρνηση ως αντικείμενο της εξασφάλισης ελέγχου των απαραίτητων στοιχείων της πολιτικής δύναμης και για να ωφελήσει τις δυνάμεις που την υποστηρίζουν. Αυτό γίνεται βάση μιας ακριβούς ανάλυσης της εκλογικής κατάστασης της χώρας. Με αυτές τις προθέσεις και τους σκοπούς ακολουθεί η παρακάτω ανάλυση:

- αυθαίρετες πρακτικές στη σύσταση των εκλογικών περιφερειών
- η εισαγωγή ενός “binominal”³⁹ συστήματος περιοχών
- ο συνυπολογισμός ενός σχετικού αριθμού οριζόμενων γερουσιαστών
- ένα κατώτατο όριο πλειοψηφίας που απαιτείται προκειμένου να μεταρρυθμιστεί το σύνταγμα.

Ο στόχος όλου αυτού του εγχειρήματος ήταν να εγγυηθεί μέλη που συμμετέχουν στην κυβέρνηση μια υψηλότερη ποσόστωση της αντιπροσώπευσης και της πολιτικής τους δύναμης. Δεν πρέπει να ξεχαστεί ότι μιλάμε για μια στρατιωτική δικτατορία, η οποία είχε προκύψει με την δύναμη των όπλων και το αιματοκύλισμα του λαού της Χιλής και είχε διατηρήσει στη δύναμη της για δέκα

³⁹ Το “binominal” σύστημα εάν το κύριο κόμμα της αντιπολίτευσης (μειονότητας) παίρνει τουλάχιστον 33,4% της ψηφοφορίας για κάθε περιοχή, τότε το κόμμα αυτό κερδίζει, τουλάχιστον, το ένα δεύτερο των κοινοβουλευτικών εδρών.

έξι ολόκληρα έτη λόγω της υποστήριξης του στρατού και της καταστολής των δημοκρατικών δικαιωμάτων και της ελευθερίας.⁴⁰

Κατά τη διάρκεια του καθεστώτος Pinochet τα διοικητικά τμήματα της χώρας άλλαξαν. Η νέα δομή διαίρεσε τη χώρα σε δέκα τρεις περιοχές. Οι δήμοι, οι μικρότερες διοικητικές μονάδες, διατηρήθηκαν, χωρίς αξιοπρόσεχτες αλλαγές, αλλά οι περιοχές “απομακρύνθηκαν” η μια από την άλλη.

Το αναφερόμενο εκλογικό σύστημα στη Χιλή σχεδιάστηκε τα τελευταία χρόνια του καθεστώτος Pinochet και τέθηκε σε λειτουργία τους μήνες πριν από το δημοψήφισμα τον Οκτωβρίου του 1988, του οποίου το αποτέλεσμα - 56% "όχι" και 44% "ναι" – ήταν όμως αναποτελεσματικό επειδή ο κέντρο-αριστερός συνασπισμός που εκπροσωπούσε το όχι ήταν νικητής σε 11 από τις 13 περιοχές και περίπου στο 85% των πόλεων και των κωμοπόλεων με πληθυσμό άνω των 50.000. Υπήρξε όμως ένας ισχυρός συσχετισμός στις αγροτικές περιοχές που υποστήριξε το ναι. Τελικά το δημοψήφισμα απέτρεψε τον Pinochet από την παράταση της προεδρίας του για περαιτέρω οκτώ έτη (επιπλέον των δέκα έξι ετών ότι ήδη ήταν στη εξουσία).

Το γεγονός ότι Pinochet έχασε το δημοψήφισμά τον ανάγκασε να πραγματοποιήσει μια προεδρική εκλογή το επόμενο έτος (Δεκέμβριος 1989) και τα δύο κοινοβουλευτικά σώματα έπρεπε να εκλεγούν ταυτόχρονα. Αμέσως μετά το δημοψήφισμα, η κυβέρνηση κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες για να συντάξει έναν νόμο για να καθορίσει ένα νέο εκλογικό σύστημα που θα ήταν σε ισχύ για στις εν λόγω εκλογές.⁴¹

⁴⁰ ιστοσελίδα της βιβλιοθήκης του αμερικάνικου κονγκρέσου *the Federal Research Division of the Library of Congress* <http://www.country-studies.com/chile/the-electoral-system.html>)

⁴¹ ιστοσελίδα *electoral knowledge network* http://aceproject.org/ace-en/topics/es/esy/esy_cl

Η Σύγκλητος άλλη μια φορά αποτελούνταν από σαράντα πέντε μέλη, της οποίας ο Pinochet είχε διορίσει οκτώ από τα μέλη για μια περίοδο οκτώ ετών. Οι περαιτέρω τριάντα έξι από αυτούς εκλέχτηκαν στις περιοχές όπου εφαρμόζονταν το binominal σύστημα, σύμφωνα με ένα αναλογικό σύστημα.⁴²

Εξήντα εκλογικές περιφέρειες ιδρύθηκαν με τον νέο εκλογικό νόμο κατά τέτοιο τρόπο ώστε, εάν εκτεθούν τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος του 1988, σε καμία από τις νέες εκλογικές περιοχές, ο συσχετισμός αυτών που ψήφισαν "όχι" σε σχέση με τους ψηφοφόρους "ναι" δεν θα είναι μεγαλύτερος του λόγου 2 προς 1. Για να το επιτύχουν αυτό, οι εκλογικές περιφέρειες δεν πήρσαν τα επαρχιακά όρια, αλλά τα ανέτρεψαν. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα η περιοχή με το χαμηλότερο πληθυσμό, εκείνη με μόνο εξήντα χιλιάδες κατοίκους, να εκλέξει δύο βουλευτές και δύο γερουσιαστές. Η μητροπολιτική περιοχή του Σαντιάγκο, με εκατόν πενήντα χιλιάδες κατοίκους, εξέλεξε τέσσερις γερουσιαστές και τριάντα δύο βουλευτές.⁴³

Τα όρια μερικών από τις εκλογικές περιφέρειες ήταν αβέβαια μέχρι το τελευταίο λεπτό. Ο εκλογικός χάρτης ήταν παρόμοιος στην εμφάνιση του με το προϊόν μιας άδικης πολιτικά άδικης τεχνικής ορίων. Στην αρχή, κανένας δήμος δεν διαιρέθηκε, με αποτέλεσμα οι δήμοι με λιγότερο από τριακόσιες χιλιάδες κατοίκους να αποτελέσουν μια ανεξάρτητη εκλογική περιοχή, ενώ σε ορισμένες αγροτικές περιοχές όπου ο μέσος πληθυσμός ανά περιοχή ήταν περίπου εκατόν πενήντα χιλιάδες πάλι αποτελούσαν μια ανεξάρτητα εκλογική περιφέρεια οδηγώντας κατά συνέπεια σε μια υπερεκπροσώπηση των αγροτικών περιοχών στην τελική σύνθεση του Κοινοβουλίου.⁴⁴

⁴² ηλεκτρονική βιβλιοθήκη του κογκρέσου <http://lcweb2.loc.gov>

⁴³ ιστοσελίδα της βιβλιοθήκης του αμερικάνικου κογκρέσου the Federal Research Division of the Library of Congress <http://www.country-studies.com/chile/the-electoral-system.html>

⁴⁴ www.photius.com/countries/chile/ CIA world fact book

ΟΙ BINONIMAL ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΣΤΗ ΧΙΛΗ

Το "binominal" σύστημα παράγει μερικά αντίθετα αποτελέσματα απ' ότι στο αναλογικό σύστημα πλειοψηφίας, στο οποίο ο υποψήφιος ψηφίζεται για να λάβει μία μόνο έδρα. Το τελευταίο υπερβάλλει τη δύναμη του πλειοψηφικού συμβαλλόμενου μέρους με κόστος για τα συμβαλλόμενα μέρη που είναι μειονοτικά. Στο "binominal" σύστημα, αντίθετα, εάν λάβει ο μεγαλύτερος των συμβαλλόμενων μερών μειονότητα τουλάχιστον 33.4% των ψηφοφοριών σε κάθε εκλογική περιφέρεια, αυτό του εγγυάται τον μισό αριθμό εδρών. Στη Χιλή, οι στρατηγική Pinochet περίμενε ακριβώς ότι τα δεξιά συμβαλλόμενα μέρη θα ελάμβαναν τη δεύτερη θέση στις προεδρικές και νομοθετικές εκλογές, μετά από τον κέντρο-αριστερό συνασπισμό που υποστήριξε "το όχι" στο δημοψήφισμα. Με το σχεδιασμό των περιοχών και πιστεύοντας ότι δεν θα ήταν τριπλάσια σε καμία περίπτωση η "όχι" ψηφοφορία έναντι της "ναι" ψηφοφορίας, εξασφαλίστηκε ότι το εκλογικό καθεστώς θα αποσπούσε τα προσδοκώμενα εκλογικά αποτελέσματα. Το θέμα ήταν κρίσιμο, επειδή για να τροποποιήσει το σύνταγμα του 1980 Pinochet, απαιτείται μια πλειοψηφία των δύο τρίτων των βουλευτών. Οι αποφάσεις αυτές όπως και το γεγονός ότι ο Πρόεδρος δεν μπορεί να πάψει να είναι και αρχηγός των ενόπλων δυνάμεων, διαμόρφωσαν τον άξονα για να διατηρήσουν τον έλεγχο που τα δεξιά συμβαλλόμενα μέρη ασκούσαν στην πολιτική της Χιλής. Μια κοινοβουλευτική μειονότητα θα ήταν μια καταστροφή για όλους τους, αλλά κατέληξε να καθιερωθεί το πλεονέκτημά τους χάρη στους δύο στυλοβάτες που επισημάνθηκαν: Πρώτον οι γερουσιαστές που έχουν διοριστεί από τον Πρόεδρο και βεβαίωσαν την πλειοψηφία στη Σύγκλητο και δεύτερο το εκλογικό σύστημα που έχουν σχεδιαστεί, θα ήταν ιδιαίτερα απίθανο ότι ο κέντρο-αριστερός συνασπισμός να φθάσει περισσότερο από στα δύο τρίτα των μελών του οίκου των αντιπροσώπων.⁴⁵

⁴⁵ιστοσελίδα της βιβλιοθήκης του αμερικάνικου κοινοβόλιου *the Federal Research Division of the Library of Congress* <http://www.country-studies.com/chile/the-electoral-system.html>

Κοινοβουλευτικές εκλογές

Τέλος, ο κέντρο-αριστερός συνασπισμός ("συναίνεση") έλαβε 72 των 120 βουλευτών, ενώ τα δεξιά συμβαλλόμενα μέρη υπέρ του Pinochet έλαβαν τα τους άλλους 48, . Οι κομμουνιστές αποφάσισαν να διατηρήσουν τους υποψηφίους τους που συνδέθηκαν σε μερικές περιπτώσεις με τους μεμονωμένους υποψηφίους του Σοσιαλιστικού Κόμματος το οποίο αποτέλεσε μέρος της συναίνεσης, που στερεί από το συνασπισμό ίσως οκτώ ή και δέκα βουλευτικών εδρών.

Στη Σύγκλητο, η συναίνεση κέρδισε είκοσι δύο έδρες και τα συντηρητικά κόμματα δέκα έξι, αλλά οι διορισμένοι από το Pinochet γερουσιαστές εξασφάλισαν μια ικανοποιητική πλειοψηφία. Επιπλέον, η βουλή ανανεώνεται κάθε τέσσερα έτη, ακριβώς τη μισή χρονική περίοδο από η Σύγκλητος, ενώ η εξουσιοδότηση των οριζόμενων γερουσιαστών διαρκεί για τουλάχιστον οκτώ έτη.

46

Προεδρικές εκλογές

Η σημαντικότερη αλλαγή που παράγεται από το νέο εκλογικό νόμο ίσως είναι η καθιέρωση δύο κύκλων, όπως στις γαλλικές προεδρικές εκλογές. Αυτή η αλλαγή έχει την υποστήριξη της πλειοψηφίας, λόγω της εκλογής, σύμφωνα με το παλαιό σύστημα, το οποίο οδήγησε το Σαλβαδόρ Allende στην προεδρία. Ο Allende κέρδισε το 1970 με 36% των ψηφοφοριών και το Κοινοβούλιο έπρεπε να αποφασίσει μεταξύ αυτού και του υποψηφίου Alessandri. Ο αρχηγός του στρατού δολοφονήθηκε όταν επέμεινε στο σύνταγμα σχετικά με το ρόλο του στρατού σ' αυτήν την παρούσα διένεξη.

Το 1989 ο νικητής ήταν ο Patricio Aylwin, ένας χριστιανικός δημοκράτης που υποστηρίχτηκε από την κέντρο-αριστερή συναίνεση συνασπισμού, η οποία

⁴⁶ elections and electoral systems around the world <http://www.psr.keele.ac.uk/election.htm>

κέρδισε 55% των ψηφοφοριών. Ο Hern Bechi, που ήταν ο Υπουργός των Οικονομικών επί Pinochet, έλαβε 29% και ένας τρίτος υποψήφιος, ο εκατομμυριούχος ο Francisco Javier Errazuriz που συμμετείχε στις εκλογές ως ανεξάρτητος, 16%. Ο Errazuriz έγινε δημοφιλής προβάλλοντας την υποψηφιότητα του ως ανεξάρτητη ενώ στην πραγματικότητα ήταν γόνος μια παλιάς αριστοκρατικής οικογένειας της Χιλής. Απομακρύνθηκε όμως από την πλευρά του Pinochet μετά το δημοψήφισμα του 1988 αφού δήλωσε πως ψήφισε ναι αλλά η καρδιά του έλεγε όχι. Συντάχθηκε με την συναίνεση με μικροπολιτικές και λαϊκίστικες φιλοδοξίες αλλά τελικά δεν εκλέχθηκε αφού δεν κατάφερε να συγκεντρώσει το ένα τέταρτο της ψηφοφορίας.⁴⁷

3.2.2 ΙΣΡΑΗΛ

Ο Haim Ramon, ο ισραηλινός Υπουργός, υπεύθυνος για την Ιερουσαλήμ, είπε ότι ο τοίχος της Ιερουσαλήμ στο τμήμα της Δυτικής Όχθης του Ισραήλ χτιζόταν όχι μόνο για να σταματήσει τις επιθέσεις αυτοκτονίας αλλά προγραμματίστηκε επίσης για να εξασφαλίσει μια εβραϊκή πλειοψηφία στην περιοχή. "Εκτός από να κρατήσει τις βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας" έξω, η "διαδρομή του εμποδίου" επίσης "καθιστά την Ιερουσαλήμ πιο εβραϊκή". "Η ασφαλέστερη και πιο εβραϊκή Ιερουσαλήμ θα μπορεί να χρησιμεύσει ως μια αληθινή πρωτεύουσα του Ισραήλ". Αυτό είναι τελικά το μεγαλύτερο πρόβλημα που το Ισραήλ αντιμετωπίζει και λειτουργεί ως το αρχικό κίνητρό του για τη μονομερή απόσυρσή του από τη Γάζα και τις περιοχές της Δυτικής Όχθης. Εάν διατηρήσει όλο το έδαφος, οι παλαιστινιακοί και ισραηλινοί άραβες θα ξεπεράσουν αριθμητικώς σύντομα τους Εβραίους. Τοποθετώντας το δημογραφικό ως σημείο αιχμής το Ισραήλ είτε πρέπει να χορηγήσει πλήρη πολιτικά δικαιώματα σε όλους τους ανθρώπους, παύοντας κατά συνέπεια να είναι εβραϊκό κράτος, είτε να συνεχίζεται με τον τρόπο του απαρτχάιντ στην Νότια

⁴⁷ *elections and electoral systems around the world* <http://www.psr.keele.ac.uk/election.htm>

Αφρική όπου μια προνομιούχος μειονότητα κυβερνά μια καταπιεσμένη πλειοψηφία. Είναι πολύ καλύτερο λοιπόν να αποσυρθεί μονομερώς. Αυτός ο τρόπος μπορεί να εγκωμιαστεί από τον κόσμο για την προσπάθεια προς "την ειρήνευση" και να σύρει επίσης τα μελλοντικά σύνορα του Ισραήλ με δικούς του όρους προτού να συρθούν από τη διεθνή κοινότητα σε μια μελλοντική διαπραγμάτευση ειρήνης. Σε αυτό το πλαίσιο, που είναι ο "οδικός χάρτης" θα αποτύχει αναπόφευκτα χωρίς μια δραστική αλλαγή εκ μέρους της διεθνούς κοινότητας.

48

Άσχετα από αυτό , ένα ελεύθερο κράτος που καθορίζεται με βάση τη θρησκευτική ή εθνική συνοχή είναι μη αποδεκτό. Αυτό το κράτος θα πρέπει αναπόφευκτα να πάρει μια απόφαση ή να χορηγήσει πολιτικά δικαιώματα και ελευθερίες στους ισραηλίτες μόνο και να πάψει πλέον να χαρακτηρίζετε ως ελεύθερο κράτος ή να χορηγήσει πολιτικά δικαιώματα σε όλους τους νόμιμους κάτοικους ανεξάρτητα από το έθνος η/και τη θρησκεία Αυτό ισχύει για ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ κράτος, όχι μόνο για το Ισραήλ. Αλλά το Ισραήλ είναι βεβαίως ένα πρωταρχικό χαρακτηριστικό παράδειγμα όχι λόγω της εβραϊκής φύσης του, αλλά πρώτιστα επειδή υποστηρίζει ότι είναι μια δημοκρατία δυτικού-τύπου. Υποστηρίζοντας ότι είναι ελεύθερη χώρα, το Ισραήλ αρνείται απ' την άλλη ενεργά την υπηκοότητα στους Άραβες. Γιατί; Για κανέναν άλλο λόγο εκτός από το ότι δεν είναι ισραηλινοί Εβραίοι. Τον Σεπτέμβριο του 2004, η Διεθνής Αμνηστία _έγραψε τα εξής για τον αμφισβητούμενο νόμο των ισραηλινών :

" ο νόμος που ψηφίστηκε τον Ιούλιο του 2003, είναι ακριβώς ένας μεταξύ πολλών ισχυόντων κανονισμών και πρακτικών που κάνουν διακρίσεις εις βάρος των Παλαιστίνιων στο Ισραήλ και τα κατεχόμενα εδάφη. Αυτοί περιλαμβάνουν το νόμο της επιστροφής που δίνει αυτόματα στους Εβραίους από οποιοδήποτε μέρος στον κόσμο το δικαίωμα να γίνουν ισραηλινοί πολίτες και να ζήσουν στο Ισραήλ ή στα κατεχόμενα εδάφη. Συγχρόνως, αρνούνται το δικαίωμα να επιστρέψουν οι παλαιστίνιοι πρόσφυγες που μετατοπίστηκαν κατά τη διάρκεια

⁴⁸, john stawson , 2001

της δημιουργίας του Ισραήλ το 1948 και των επόμενων συγκρούσεων. Η υπηκοότητα του Ισραήλ αντιπροσωπεύει ένα περαιτέρω βήμα στην παγίωση της πολιτικής του Ισραήλ, δηλαδή του περιορισμού του αριθμού Παλαιστίνιων που επιτρέπεται να ζήσουν στη χώρα.⁴⁹

3.2.3 ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Μετά από το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, η νέα Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υιοθέτησε ένα μεικτό εκλογικό σύστημα που συνδυάζει την ανάλογη αντιπροσώπευση συμβαλλόμενων πολιτικά μερών με την μονοεδρική αντιπροσώπευση περιοχής. Αυτό το σύστημα απαιτεί από τους Γερμανούς να ρίχνουν δύο ψήφους στις εθνικές εκλογές – έχουμε την αποκαλούμενη πρώτη ψηφοφορία (*Erststimme*), η οποία πηγαίνει να εκλέξει ένα μέλος εκλογικών περιφερειών του Κοινοβουλίου (ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ) για την περιοχή, και την δεύτερη, και σημαντικότερη, ψηφοφορία (*Zweitstimme*), η οποία πηγαίνει να εκλέξει ένα πολιτικό κόμμα. Η δεύτερη ψηφοφορία καθορίζει τη γενική σύνθεση της Ομοσπονδιακής Βουλής.

Αυτή τη στιγμή (δέκατη τρίτη περίοδος εκλογής) υπάρχουν 668 μέλη της Ομοσπονδιακής Βουλής -- 326 άμεσα εκλεγμένοι αντιπρόσωποι εκλογικών περιφερειών, 326 μέλη που εκλέγονται από τους καταλόγους των συμβαλλόμενων μερών, και 16 αντιπρόσωποι "πλεονάσματος" (*Ueberhangmandate*). Οι έδρες πλεονάσματος είναι το αποτέλεσμα των συμβαλλόμενων κομμάτων που κερδίζουν περισσότερες περιοχές από το ποσοστό τους στην ψηφοφορία. Υπάρχουν διάφοροι λόγοι για τις έδρες πλεονάσματος, αλλά ένας από τους σημαντικότερους λόγους για αυτές τις έδρες

⁴⁹ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ www.amnesty.org

είναι μια αποτυχία στο redistrict σύστημα να απεικονιστούν οι μετατοπίσεις πληθυσμών .⁵⁰

Διαδικασίες Redistricting

Στην αρχή της κοινοβουλευτικής περιόδου, ο Πρόεδρος της Γερμανίας, σύμφωνα με το άρθρο 3 του γερμανικού εκλογικού νόμου, ορίζει μια ανεξάρτητη αρχή που ονομάζεται Επιτροπή εκλογικών περιοχών (*Wahlkreiskommission*). Ο ρόλος αυτής της επιτροπής είναι να υποβάλει μια έκθεση σχετικά με τις αλλαγές και τις εξελίξεις πληθυσμών στις εκλογικές περιοχές, και να υποβάλει τις συστάσεις της σχετικά με το πώς η redistricting διαδικασία θα προσαρμόσει αυτές τις αλλαγές. Συνήθως επιλέγεται για να προεδρεύσει στην επιτροπή ο Πρόεδρος του ομοσπονδιακού στατιστικού γραφείου. Επιπλέον, ένας δικαστής του ομοσπονδιακού δικαστηρίου της διοίκησης και πέντε και ίσως περισσότερα μέλη, συνήθως διοικητικοί κρατικοί αξιωματούχοι υψηλού επιπέδου, επιλέγονται για να υπηρετήσουν στην επιτροπή. Το EDC απαιτείται να ακολουθήσει πέντε κανόνες για την εκλογική ανακατανομή. Αυτοί είναι οι ακόλουθοι:

- τα κρατικά σύνορα πρέπει να παρατηρηθούν
- ο πληθυσμός μιας εκλογικής περιοχής δεν πρέπει να ποικίλει περισσότερο από το συν ή μείον 25 τοις εκατό του μέσου γενικού πληθυσμού των εκλογικών περιοχών - εάν η απόκλιση πληθυσμών υπερβαίνει το συν ή μείον 33 τοις εκατό, είναι υποχρεωτικό να αλλάξει

⁵⁰ γερμανική ιστοσελίδα www.germanculture.com.ua/library/facts/bl_electoral_system.htm)

- ο αριθμός εκλογικών περιοχών που ορίζονται σε κάθε κράτος πρέπει να είναι ανάλογος με το σχετικό μέγεθος των πληθυσμών του
- μια εκλογική περιοχή πρέπει να είναι μια συνεπής περιοχή
- τα όρια των κοινοτήτων, των νομών πρέπει να παρατηρηθούν

Η επιτροπή έχει δεκαπέντε μήνες για να συμπληρώσει την έκθεσή της και να παρουσιάσει τα συμπεράσματά της στο Υπουργείο Εσωτερικών. Η έκθεση της επιτροπής περιέχει τον τρέχοντα πληθυσμό των εκλογικών περιοχών και των συστάσεων για την αναδιανομή των εδρών περιοχής και την τροποποίηση των ορίων περιοχής. Το EDC υποβάλλει διάφορα εναλλακτικά σχέδια έτσι ώστε το Κοινοβούλιο να έχει περισσότερες από μια επιλογές διαθέσιμες κατά την απόφαση του στο πώς να συρθούν οι εκλογικές περιφέρειες ή να μην συρθούν.⁵¹

Συμμετοχή άλλων ιδρυμάτων

Το EDC συντάσσει την έκθεσή του με εισαγωγικά σημειώματα από διάφορα άλλα ιδρύματα. Τα μέλη του Υπουργείου Εσωτερικών συμμετέχουν στις συνεδριάσεις του EDC. Η επιτροπή είναι σε επαφή με τους κρατικούς κυβερνητικούς υπαλλήλους, τους αρμόδιους για τις εκλογικές διαδικασίες σε όλα τα κράτη- ομοσπονδίες της Γερμανίας. Επιπλέον, κάθε κράτος- ομοσπονδία έχει την ευκαιρία να παρουσιάσει τη θέση – άποψή του σε οποιοσδήποτε από τις συστάσεις της επιτροπής.

Ο ρόλος του Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο λαμβάνει την τελική απόφαση ποιο redistricting σχέδιο να υιοθετήσει. Μετά, αφού διαβάσει την έκθεση EDC, και συζητήσει το θέμα, το

⁵¹ ιστοσελίδα *electoral knowledge network* <http://aceproject.org>

Κοινοβούλιο ψηφίζει για εάν θα δεχτεί οποιαδήποτε από τις συστάσεις του EDC. Εκτός κι αν υπάρχουν αποκλίσεις πληθυσμών μεγαλύτερες από 33 τοις εκατό, σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις το Κοινοβούλιο πρέπει να δεχτεί οποιοσδήποτε από τις προτάσεις του EDC. Στην πραγματικότητα, το Κοινοβούλιο αποφασίζει συχνά να μην κάνει οποιοσδήποτε αλλαγές. Αν και έχουν υπάρξει μερικές αλλαγές ορίων μέσα στα κράτη, δεν έχει υπάρξει καμία αναδιανομή των εδρών στη Δυτική Γερμανία από το 1980 ⁵²

Ιστορία Redistricting στη Γερμανία

Το EDC υποβάλλει συστάσεις περίπου κάθε τέσσερα έτη. Παρακάτω προσδιορίζεται τι αποφάσεις πήρε τελικά το Κοινοβούλιο με τις συστάσεις EDC:

- Πρώτη έκθεση του EDC το 1958: Το Κοινοβούλιο δεν έλαβε κανένα μέτρο
- Έκθεση του 1962: Συστάσεις που γίνονται αποδεκτές από το Κοινοβούλιο
- Εκθέσεις του 1966 και του 1970: Το Κοινοβούλιο έλαβε περιορισμένα μέτρα
- Έκθεση του 1973: Το EDC σύστησε την αναδιανομή των εδρών στα κράτη. Η οποία όμως απορρίφθηκε στο Κοινοβούλιο από τα κράτη και έγινε αποδεκτό μερικώς.
- Έκθεση του 1978: Συστάσεις EDC έγιναν αποδεκτές μερικώς
- Έκθεση του 1982: Καμία σημαντική σύσταση που υποβάλλεται από το EDC. Επειδή το Κοινοβούλιο διαλύθηκε υπήρξαν δύο αλλαγές που έγιναν λόγω των αποκλίσεων πληθυσμών παραπάνω από 33 τοις εκατό .

⁵² ιστοσελίδα με διεθνή πολιτικά θέματα www.spiritus-temporis.com/gerrymandering

- Έκθεση του 1984: Συστάσεις EDC στα όρια redistrict, έγιναν αποδεκτά μερικώς.
- Έκθεση του 1988: Ελάχιστες αλλαγές μόνο επειδή οι αριθμοί απογραφής δεν ήταν ακόμα διαθέσιμοι
- Έκθεση του 1992: Οι συστάσεις EDC δεν έγιναν αποδεκτές, εκτός από αλλαγές ορίου που απαιτήθηκαν λόγω των αποκλίσεων παραπάνω από 33 τοις εκατό στο Βερολίνο
- Έκθεση του 1998: Τα κράτη υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να υπάρξει καμία αλλαγή επειδή θα υπάρξει σημαντικός αλλαγή το 2002 (βλ. κατωτέρω).

Έκθεση του EDC για τη δέκατη τρίτη Ομοσπονδιακή Βουλή

Η αναθεώρηση της Επιτροπής που άρχισε το 1995 έχει να προτείνει σημαντικές αλλαγές στην ανακατανομή των περιοχών. Αυτές οι αλλαγές πρέπει να πούμε ότι επιτρέπονται για τέσσερις λόγους:

1. Η κατανομή των περιοχών δεν έχει αλλάξει από το 1980 στα παλαιά κράτη (και από το 1990 στα νέα κράτη) αν και σημαντικές αλλαγές πληθυσμών είχαν πραγματοποιηθεί. Μετά από την ενοποίηση, οι παλαιές περιοχές παρέμειναν οι ίδιες ενώ 13 νέες περιοχές προστέθηκαν στο Ανατολικό Βερολίνο. Το Κοινοβούλιο έχει αντιδράσει μόνο στις συστάσεις EDC όταν η παραλλαγή πληθυσμών είναι μεγαλύτερη από 33 τοις εκατό και οι αλλαγές απαιτούνται από το νόμο.

2. Η εθνική εκλογή του 1994 οδήγησε σε δεκαέξι έδρες πλεονάσματος (*Ueberhangmandat*) στο Κοινοβούλιο. Υπάρχουν βεβαίως διάφοροι παράγοντες που οδηγούν στις έδρες πλεονάσματος, αλλά ο σημαντικότερος από τους λόγους είναι η λανθασμένη προσέγγιση στη διανομή των εκλογικών περιοχών λόγω των μεγάλων αλλαγών των μεγεθών των πληθυσμών στα διάφορα κράτη,

3. Από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τρεις εκλογικές περιοχές παρέκκλιναν περισσότερο από 33 τοις εκατό από το μέσο μέγεθος εκλογικών περιφερειών.

Αρκετές ακόμα έρχονται πολύ κοντά σε εκείνο το όριο, και οι περαιτέρω αλλαγές στα μεγέθη πληθυσμών αναμένονται.

4. Οι μεταρρυθμίσεις των νόμων που αρχίζουν πριν από το 1994 στα νέα κράτη προτείνουν επίσης την ανάγκη για την τροποποίηση των εκλογικών περιοχών.⁵³

Εντούτοις, τον Ιούνιο του 1995, η Ομοσπονδιακή Βουλή αποφάσισε να μειώσει το μέγεθος του νομοθετικού σώματος μέχρι και 100 έδρες, που εάν όλα προχωρούσαν κανονικά, θα άρχιζε το 2002, Για να προετοιμαστεί η βουλή, καθιερώθηκε η επιτροπή μεταρρύθμισης. Αυτή η επιτροπή μεταρρύθμισης, αποκρίνεται στις αξιώσεις των μελών των διάφορων συμβαλλόμενων πολιτικά μερών ότι ούτε το εκλογικό σώμα ούτε τα συμβαλλόμενα πολιτικά μέρη αλλά ούτε και οι υποψήφιοι δεν πρέπει να ανεχθούν σημαντική αλλαγή στις εκλογικές περιφέρειες. Το 1998 θα υπάρξει μια πλήρης redistricting προσπάθεια ενώ το 2002 θα επιδιωχθεί η αλλαγή μόνο των εκλογικών περιφερειών που υπερβαίνουν το όριο 33 τοις εκατό. Η πλειοψηφία των κρατικών κυβερνήσεων έχει ταυτιστεί με αυτό το συναίσθημα. Επομένως, θα περιοριστεί η διαδικασία redistricting πιθανώς στις αλλαγές που εξουσιοδοτούνται από τις ακραίες αποκλίσεις.

Το EDC θα συνεχίσει να υποστηρίζει ότι είναι απαραίτητο. Στη δέκατη τρίτη βουλή, δεκαέξι έδρες πλεονάσματος εμφανίστηκαν και τουλάχιστον μερικές από αυτές τις έδρες οφείλονται στις άνισα εποικημένες εκλογικές περιφέρειες, εκτός και αν οι πληθυσμοί των νομοθετικών περιοχών εξισώνονται. Το EDC έχει υπολογίσει τα μεγέθη των εκλογικών περιφερειών και έχει παρουσιάσει με μεγάλη λεπτομέρεια την παρατηρηθείσα και αναμενόμενη διανομή των εκλογικών περιφερειών στα κράτη. Έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι απαιτείται να ακολουθηθούν τις οδηγίες του. Εντούτοις, λαμβάνοντας υπόψη τη

⁵³ <http://www.tiscali.co.uk> ιστοσελίδα με θέματα πολιτικής

θέση της επιτροπής μεταρρύθμισης και τα επιχειρήματα των κρατικών κυβερνήσεων και των πολιτικών κομμάτων, το EDC έχει προσφέρει διάφορα πιθανά redistricting σχέδια. Το EDC έχει συστήσει ότι στις περιφέρειες του Βερολίνου, Hessia και της Σαξονίας να δίνεται μια συμπληρωματική έδρα, στο Baden Wuerttemberg δύο έδρες, και στη Βαυαρία τρεις συμπληρωματικές έδρες ενώ στο Αμβούργο, στη Βεστφαλία, στο Saarland πρέπει να απαιτηθεί να παραχωρήσουν μια έδρα.⁵⁴

Συμπέρασμα

Η Redistricting διαδικασία στη Γερμανία επιβάλλεται λίγο πολύ από το νόμο. Υπό ορισμένους όρους, οι υποχρεωτικές αλλαγές απαιτούνται και υπάρχει πολύ μικρή παρέκκλιση για πολιτικό ελιγμό. Επειδή το EDC είναι ένα ανεξάρτητο όργανο και τίθενται κανόνες που πρέπει να ακολουθήσει κατά την υποβολή συστάσεων, είναι ουσιαστικά αδύναμο. Οι κρατικές κυβερνήσεις, ειδικά εάν πρόκειται να χάσουν μια έδρα, και τα μέλη του Κοινοβουλίου δεν συμπαθούν ιδιαίτερα τις αλλαγές στις γραμμές περιοχής και αντιτάσσονται στα σχέδια. Οι νέες περιοχές θα καταστήσουν δυσκολότερο για τα κόμματα να κερδίσουν από το γεγονός ότι θα μπορούσαν να αλλάξουν την ισορροπία της δύναμης σε ένα κράτος ή το γεγονός ότι θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην απώλεια μιας έδρας των συμβαλλόμενων πολιτικά μερών. Επομένως, το Κοινοβούλιο συχνά απλά δέχεται μόνο εκείνες τις αλλαγές που επιβάλλονται από το νόμο, και αυτό διατηρεί το καθεστώς όσο το δυνατόν ανέπαφο.⁵⁵

⁵⁴ <http://www.tiscali.co.uk> ιστοσελίδα με θέματα πολιτικής

⁵⁵ ιστοσελίδα electoral knowledge network <http://aceproject.org>

2.2.4 Μάλτα

Ενιαία-μεταβιβάσιμη ψηφοφορία (STV) ήταν σε χρήση στη Μάλτα από τις εκλογές του 1921, πολύ πριν από την ανεξαρτησία του νησιού από τη Μεγάλη Βρετανία το 1964. Αν και η Μάλτα έγινε στη συνέχεια δημοκρατία και αντικατέστησε το γραφείο του κυβερνήτη-στρατηγού (αντιπρόσωπος της βασίλισσας) με έναν Πρόεδρο, διατήρησε το πρότυπο του Γουέστμινστερ, της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.⁵⁶ Η ψήφιση συνταγμάτων των μελών του οίκου των αντιπροσώπων, αντικαταστάθηκε με ένα νομοθετικό σώμα: το Κοινοβούλιο της Μάλτας, "επάνω στην αρχή της αναλογικής αντιπροσώπευσης με τη βοήθεια της ενιαίας μεταβιβάσιμης ψηφοφορίας(STV). Το μέγιστο μήκος μια κοινοβουλευτικής θητείας είναι πέντε έτη, αλλά το νομοθετικό σώμα μπορεί να διαλυθεί νωρίτερα. Δεν υπάρχει καμία άλλη εκλεγμένη εξουσία εκτός από τα τοπικά συμβούλια, τις οποίες τα μέλη εκλέγονται από STV επίσης.⁵⁷

Για την κοινοβουλευτική εκλογή η χώρα διαιρείται σε 13 περιφέρειες, οι οποίες είναι κατά προσέγγιση του ίδιου μεγέθους πληθυσμών. Σε αντίθεση με την Ιρλανδία, κάθε περιοχή εκλέγει τον ίδιο αριθμό βουλευτών (πέντε), για ένα συνολικό μέγεθος του Κοινοβουλίου 65 (αγνοώντας οποιαδήποτε έδρα πλεονάσματος). Κάθε κάθισμα αντιστοιχεί σε περίπου 4.200 εγγεγραμμένους ψηφοφόρους. Το 1996 η ποσόστωση έπρεπε να εξασφαλίσει μια έδρα που κυμάνθηκε από 3.245 έως 3.519 ψήφους. Οι υποψήφιοι μπορούν ταυτόχρονα να είναι υποψήφιοι σε δύο περιφέρειες. Εάν κερδίζουν έδρα και στις δύο, πρέπει να παραιτηθούν από την μια, την οποία επιλέγουν έπειτα μέσω μιας αποκαλούμενης "περιστασιακής εκλογής". Νικητής της κενής πλέον έδρας καθορίζεται με την εφαρμογή των διαδικασιών STV στα ψηφοδέλτια που πιστώνονται στον εγκαταλείποντα υποψήφιο.⁵⁸

⁵⁶ διαδικτυακή εγκυκλοπαίδεια www.en.wikipedia.org/wiki/Politics_of_Malta

⁵⁷ ιστοσελίδα με τα αποτελέσματα των εκλογών στη Μάλτα www.maltadata.com

⁵⁸ ιστοσελίδα με τα αποτελέσματα των εκλογών στη Μάλτα www.maltadata.com

Στο ψηφοδέλτιο, οι υποψήφιοι παρατίθενται αλφαβητικά μέσα στις ομάδες των συμβαλλόμενων μερών στην εκλογική διαδικασία. Οι ψηφοφόροι εκφράζουν τις προτιμήσεις τους με την τοποθέτηση των διαδοχικών αριθμών δίπλα στα ονόματα των υποψηφίων.

Υπάρχουν τρία αξιοσημείωτα χαρακτηριστικά στην εμπειρία της Μάλτας με STV:

- Το πρώτο είναι ότι αν και το STV μπορεί να λειτουργήσει ως ανεξάρτητη μέθοδος εκλογής, ο κομματισμός είναι ένα προεξέχον χαρακτηριστικό γνώρισμα των εκλογικών αναμετρήσεων στη Μάλτα. Οι ψηφοφόροι απολαμβάνουν το δικαίωμα αλλά κάνουν μικρή χρήση του να ψηφίσουν από δύο ή και περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη στις εκλογές κατά την ταξινόμηση των υποψηφίων στις ψήφους τους. Για αυτόν τον λόγο σε ένα μικρό ποσοστό των ψηφοφοριών (ένα τοις εκατό) συμβαίνει το παραπάνω.
- Μια δεύτερη ιδιαιτερότητα είναι η πρακτική των δύο σημαντικότερων πολιτικών κομμάτων να ορίσουν τους περισσότερους υποψηφίους από το τι θα μπορούσε ενδεχομένως να κερδίσει σε μια περιοχή. Αυτό μπορεί τουλάχιστον εν μέρει να εξηγηθεί από την πίστη στην ψηφοφορία προτίμησης. Τα συμβαλλόμενα μέρη προφανώς δεν φοβούνται μια απώλεια ψήφων επειδή οι ψηφοφορίες προτίμησης που δίνονται στους λιγότερο δημοφιλείς υποψηφίους τους θα μεταφέρουν τους ψήφους τελικά σε άλλους υποψηφίους του μέρους τους. Συγχρόνως, ένας μεγαλύτερος και διαφοροποιημένος κατάλογος των υποψηφίων μπορεί να τους βοηθήσει να προσελκύσουν περισσότερες ψήφους. Για τους υποψηφίους, φυσικά, αυτό σημαίνει ότι αντιμετωπίζουν τον πολύ έντονο ανταγωνισμό μέσα στις τάξεις του κόμματός τους. Για να κερδίσει μια έδρα και για να την κρατήσει, ένας πολιτικός πρέπει να χτίσει και να διατηρήσει μια προσωπική βάση υποστήριξης, αλλά δεδομένου ότι η ψηφοφορία είναι μυστική και οι υποστηρικτές του στην εκλογική περιφέρεια δεν προσδιορίζονται, πρέπει να απευθυνθεί και να

εξυπηρετήσει μια πολύ μεγαλύτερη ομάδα. Αυτό παράγει πολύ στενές σχέσεις μεταξύ των υποψηφίων και των ψηφοφόρων τους. Οι ψηφοφόροι απ' αυτό έχουν το όφελος να μπορούν να καλούν για να συζητήσουν τα προβλήματά τους διάφορους βουλευτές που αντιπροσωπεύουν την περιοχή τους. Εξαιτίας του γεγονότος ότι τουλάχιστον ένα μέλος κάθε σημαντικού πολιτικού κόμματος εκλέγεται από κάθε περιοχή, έχουν μια ακόμη, επιπλέον κομματική επιλογή .

- Η τρίτη σημαντική ιδιαιτερότητα είναι ότι η σύγχρονη Μάλτα έχει ένα ουσιαστικά καθαρό two-party σύστημα. Πράγματι αυτό είναι ασυνήθιστο για τα συστήματα αυτά τα οποία μειώνουν τα εμπόδια για τα μικρά πολιτικά κόμματα. Οι λόγοι για τους οποίους οι τρίτοι, που υπάρχουν στη Μάλτα, έχουν αποτύχει να αναπτυχθούν εκλογικά στις πρόσφατες δεκαετίες δεν είναι εξολοκλήρου σαφείς αλλά οι επιπτώσεις αυτής της κατάστασης είναι σημαντικές: Εάν οι βουλευτές μόνο δύο κομμάτων εκλέγονται στο περιέργως-ταξινομημένο Κοινοβούλιο, κατόπιν ένα από αυτά θα διαμορφώσει απαραίτητως μια πλειοψηφία και θα διαμορφώσει την κυβέρνηση. Επιπλέον, τα δύο σημαντικά συμβαλλόμενα μέρη, το της Μάλτα εργατικό κόμμα της Μάλτας (MLP) και το εθνικιστικό κόμμα (PN), απολαμβάνουν σχεδόν την ίση υποστήριξη στο εκλογικό σώματος και είναι έτσι πολύ ανταγωνιστικά. Αυτό σημαίνει ότι ακόμη και οι μικρές διαστρεβλώσεις σε αναλογίες ψήφων - εδρών μπορούν να έχουν επιπτώσεις δραστικά στην έκβαση μιας εκλογής και τελικά στον έλεγχο της κυβέρνησης. Αυτό είναι στην πραγματικότητα ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα με STV στη Μάλτα. ⁵⁹

Το 1981 το MLP κέρδισε την πλειοψηφία των εδρών στο Κοινοβούλιο ακόμα κι αν οι εθνικιστικοί υποψήφιοι είχαν λάβει μια πλειοψηφία των ψήφων πρώτης-προτίμησης σε εθνικό επίπεδο. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του PN αυτό είχε εμφανιστεί ως στημένο αποτέλεσμα από την κυβέρνηση MLP, αν και τέτοιοι ισχυρισμοί είναι δύσκολο να αποδειχθούν. Το πιο σημαντικό, εντούτοις,

⁵⁹ *university of California dodgson.ucsd.edu/lij/westeurope/malta/howmaltavotes.html*

είναι ότι το φαινομενικά "αλλοιωμένο" αποτέλεσμα οδήγησε σε μια σημαντική συνταγματική κρίση όταν αρνήθηκε να δεχτεί το PN την έκβαση της εκλογής θέτοντας κατά συνέπεια τη νομιμότητα ολόκληρου του συστήματος σε αμφισβήτηση.

Το εθνικιστικό μποϊκοτάρισμα τελείωσε όταν συμφώνησε να συζητήσει το MLP τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις για να αποτρέψει μια επανάληψη του σεναρίου της μετατροπής των νικητών σε ηττημένους. Το 1987 το σύνταγμα άλλαξε αναλόγως. Το άρθρο 52, όπως τροποποιήθηκε, βεβαιώνει ότι το κόμμα με μια πλειοψηφία των ψήφων πρώτης-προτίμησης θα λάβει τόσες πρόσθετες έδρες ώστε να του δώσει μια πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο, επιτρέποντας του κατά συνέπεια να διαμορφώσει την επόμενη κυβέρνηση. Μια δεύτερη τροποποίηση, που υιοθετήθηκε, προβλέπει μια παρόμοια ρύθμιση για το συμβαλλόμενο πολιτικά μέρος με τις περισσότερες ψήφους (αλλά όχι πλειοψηφία) αφού περισσότερα από δύο κόμματα ανταγωνίζονται για τις ψήφους αλλά μόνο δύο κερδίζουν έδρες στο Κοινοβούλιο. Το 1987 και το 1996 οι πρόσθετες έδρες διατέθηκαν έτσι στο εθνικιστικό κόμμα και το MLP, αντίστοιχα.

Λόγω αυτών των συνταγματικών τροποποιήσεων η πρώτη προτίμηση των ψηφοφόρων στην ψήφο είναι τώρα όχι μόνο μια ψηφοφορία για τον ευνοημένο υποψήφιο, αλλά και μια κατηγορηματική ψήφος για το ένα συμβαλλόμενο πολιτικά μέρος. Επιπλέον, τουλάχιστον εφ' όσον εμμένει το two-party σύστημα, είναι μια έκφραση μιας προτίμησης στην οποία το συμβαλλόμενο μέρος θα διαμορφώσει την κυβέρνηση. Μια γενική εκλογή μπορεί να παρέχει μια σαφή κρίση για την κυβέρνηση και μια σαφή εξουσιοδότηση για το συμβαλλόμενο πολιτικό κόμμα που θα κερδίσει.⁶⁰

Η εμπειρία της Μάλτας με STV:

Ενώ οι χρήσιμες γενικεύσεις μπορούν να γίνουν για τα αποτελέσματα των εκλογικών συστημάτων, υπάρχουν μερικές φορές μοναδικές περιπτώσεις που

⁶⁰ *Wolfgang P. Hirczy de Miño and J Lane, , 1996*

οδηγούν σε απροσδόκητα αποτελέσματα. Όπως φαίνεται, ένα ιδιαίτερα αναλογικό εκλογικό σύστημα υπόκειται στην αποτυχία υπό ορισμένους όρους. Συγχρόνως, ο χειρισμός της Μάλτας μας γεμίζει αισιοδοξία γιατί μας παρέχει μια ικανή απεικόνιση για το πώς οι συνταγματικές λύσεις μπορούν να βρεθούν για να επανορθώσουν τις θεσμικές αποτυχίες όταν εμφανίζονται, και πώς μπορούν να εφαρμοστούν μέσω της διαπραγμάτευσης και του συμβιβασμού.

Αφήνοντας κατά μέρος το ζήτημα του 1981, πρέπει να σημειώσουμε ότι η Μάλτα είχε μια σειρά single-party κυβερνήσεων και ένα δίκαιο ποσό εναλλαγής στον έλεγχο της κυβέρνησης. Ο έντονος ανταγωνισμός των συμβαλλόμενων πολιτικά μερών που προκαλείται από το STV δεν είχε την δύναμη ώστε να καταστήσει τα συμβαλλόμενα μέρη ατελέσφορα ως πολιτικές οργανώσεις, είτε στην κυβέρνηση είτε στην αντιπολίτευση.

Η εμπειρία της Μάλτας στη διαχείριση του εκλογικού συστήματος σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του σύνθετου ενιαίου μεταβιβάσιμου (STV) συστήματος ψηφοφορίας είναι επίσης ενθαρρυντική. Αν και ο προσδιορισμός των νικητών είναι πιο δύσκολος και χρονοβόρος, η διαδικασία είναι εύχρηστη. Στον αριθμό αριθμήσεων, απαραίτητων να γεμίσουν όλες τις έδρες σε μια περιοχή, δεν παίζει ρόλο το ποσοστό ψηφοφόρων/ ψήφων, αλλά ο αριθμός υποψηφίων σε εκείνη την περιοχή. Αν και ένα μεγαλύτερο εκλογικό σώμα (και έτσι ο μεγαλύτερος αριθμός ψήφων) θα αυξήσουν φυσικά το φόρτο εργασίας, οι ψηφοφόροι της Μάλτα δεν εμφανίζονται να περιπλέκονται υπερβολικά από το σύστημά αυτό. Η συμμετοχή ψηφοφόρων είναι σχεδόν καθολική (περισσότερα από 95 τοις εκατό στις πρόσφατες εκλογές) και το ποσοστό των άκυρων ψήφων είναι χαμηλό (σπάνια αυτοί είναι περισσότεροι από ένα τοις εκατό).⁶¹

Όπως στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας, η Μάλτα δεν είναι διαφορετική εθνικά ή θρησκευτικά χώρα, και δεν παρέχει έτσι καμία ευκαιρία να αξιολογηθεί η απόδοση του STV από την άποψη της αντιπροσώπευσης των μειονοτήτων. Είναι σαφές, εντούτοις, ότι στην περίπτωση του STV της Μάλτας, οι μειονότητες

⁶¹ *university of California* dodgson.ucsd.edu/lij/westeurope/malta/howmaltavotes.html

θα βεβαιώνονταν για τη δυνατότητά τους να εκλέξουν τους υποψηφίους της επιλογής τους ανεξάρτητα από τις προτιμήσεις της πλειοψηφίας εφ' όσον τα μέλη τους αποτελούν το 17 τοις εκατό των ψηφοφόρων σε οποιαδήποτε περιοχή [ποσόστωση = ψήφοι/(5+1) + 1] ⁶². Η αύξηση του αριθμού εδρών ανά περιοχή θα μπορούσε να χαμηλώσει αυτό το κατώτατο όριο περαιτέρω, αν και υπάρχουν προφανείς πρακτικοί περιορισμοί από την άποψη της πολυπλοκότητας ψήφου. Είναι επίσης σαφές ότι οι γυναίκες είναι σε θέση να εκλέξουν τουλάχιστον δύο βουλευτές σε κάθε περιοχή (ή 40 τοις εκατό των εδρών) ανεξάρτητα από τις προτιμήσεις ψηφοφορίας των ανδρών, αν και αυτή η πιθανή δύναμη ψηφοφορίας δεν μεταφράζεται στην εκλογή των μεγάλων αριθμών θηλυκών υποψηφίων στη Μάλτα.

Το STV έχει θεωρητικά πολλά ευνοϊκά χαρακτηριστικά και έχει λειτουργήσει καλά στην Ιρλανδία, τη Μάλτα, και την Αυστραλία. Η χρήση του συστήματος περιορίζεται στον δυτικό κόσμο (με πολύ λίγες εξαιρέσεις). Δεν είναι βέβαιο πώς θα απέδιδε σε όλες τις περιπτώσεις. Οι ψηφοφόροι STV εκφράζουν τις προτιμήσεις τους, αθροίζουν σχολαστικά τις διαφορετικές προτιμήσεις και τις μεταφράζουν στην κοινοβουλευτική αντιπροσώπευση. Ακόμη και όπου τα συμβαλλόμενα μέρη είναι τόσο ισχυρά και κυρίαρχα στην πολιτική όσο στη Μάλτα, το STV βεβαιώνει ότι το κοινό που ψηφίζει θα καθορίσει την ταυτότητα όλων των πολιτικών που λαμβάνουν τις έδρες στο Κοινοβούλιο για να αντιπροσωπεύσουν συλλογικά τη θέληση των ψηφοφόρων. Τέτοιος δημοκρατικός έλεγχος σε επίπεδο βάσης κρίνεται επιθυμητός και το STV θα φαινόταν να είναι το σύστημα της επιλογής τους. Η αδύναμη πλευρά είναι η μικρή δυνατότητα της ηγεσίας των συμβαλλόμενων μερών να καθορίσουν τη σύνθεση της κοινοβουλευτικής ομάδας.

⁶² ιστοσελίδα με τα αποτελέσματα των εκλογών στη Μάλτα www.maltadata.com

2.2.5 Βόρεια Ιρλανδία

Μια ιδιαίτερα γνωστή περίπτωση εμφανίστηκε στη Βόρεια Ιρλανδία, το Συμβαλλόμενο πολιτικά μέρος της ενωτικής κυβέρνησης Ulster δημιούργησε τα εκλογικά όρια στο Londonderry μέσω του συμβουλίου δήμου και κοινοτήτων και εξασφάλισε την εκλογή του σε μια πόλη όπου οι εθνικιστές είχαν μια οριακή πλειοψηφία. Η θρησκευτική διάκριση της κατοικίας συνδυάστηκε με το εκλογικό σύστημα ψηφοφορίας που μεταφέρθηκε από το παλιό σύστημα του Γουέστμινστερ όταν οργανώθηκε η κυβέρνηση της Βόρειας Ιρλανδίας, το δόσιμο δηλαδή στους ιδιοκτήτες επιχείρησης περισσότερων από μιας ψήφου που οδήγησε στη δημιουργία της "Ένωση αστικών δικαιωμάτων της Βόρειας Ιρλανδίας", αν και αυτό το "επιχειρησιακό προνόμιο" αποτέλεσε μόνο 2% της ψηφοφορίας στις εκλογές. Στο Londonderry το 1967, 35% της ψηφοφορίας έδωσε το 60% των εδρών στους ενωτικούς και το 27,4% της ψηφοφορίας έδωσε το 40% σε έδρες εθνικιστών. Εντούτοις στην εκλογή του 1973 αφότου ήταν μεταρρυθμισμένο το σύστημα ψηφοφορίας υπήρξε ακόμα μια πολύ μικρή πλειοψηφία των ψήφων πρώτης προτίμησης για τα συμβαλλόμενα μέρη του ενωτικού" ψηφοδελτίου (συμπεριλαμβανομένου του συμβαλλόμενου μέρους συμμαχίας) και μετά από τις μεταφορές που χρησιμοποίησαν οι εθνικιστές στο σύστημα αντιπροσώπευσης κέρδισαν μόνο την πλειοψηφία μιας έδρας στο μεταρρυθμισμένο συμβούλιο - κατά συνέπεια πολλοί από τους αρχικούς υπολογισμούς του ογκώδους εκλογικού χειρισμού αποδείχθηκαν να έχουν μεγαλοποιηθεί συνολικά.⁶³

Το 1929 Το Κοινοβούλιο της Βόρειας Ιρλανδίας ψήφισε ένα νομοσχέδιο που μετατρέπει το τοπικό εκλογικό σύστημα σε αναλογικό. Την ενιαία μεταβιβάσιμη ψηφοφορία (όπου οι αριθμοί εδρών εξισώνουν περίπου το ποσοστό ψηφοφορίας) αρχικά εισήγαγε ο Sligo το 1918- αυτό έγινε σε όλη την Ιρλανδία το 1919. Επανήλθαν τότε τα συστήματα ψηφοφορίας φραγμών (όπου το ποσοστό εδρών εξισώνεται με τα ποσοστά). Η μόνη εξαίρεση ήταν για την εκλογή τεσσάρων βουλευτών Stormont που αντιπροσώπευαν το Πανεπιστήμιο

⁶³ Διαδυσκτική εγκυκλοπαίδεια en.wikipedia.org/wiki/Parliament_of_Northern_Ireland

της βασίλισσας του Μπέλφαστ. Η βρετανική κυβέρνηση αντιτάχθηκε στην αλλαγή, την οποία είδε ως κατάργηση των εκλογικών μέτρων προστασίας και συμβούλεψε τον αντιπρόσωπο του βασιλιά στη Βόρεια Ιρλανδία να μην δώσει τη Βασιλική συγκατάθεση για τη νομοθεσία. Μετά από μια σημαντική σειρά γεγονότων η βρετανική κυβέρνηση συμβούλεψε τον κυβερνήτη(αντιπρόσωπο του βασιλιά) να υπογράψει στο νόμο.

Υπάρχουν μαρτυρίες που λένε ότι τα όρια έθιγαν τους εθνικιστές, εν τούτοις μερικοί γεωγράφοι και ιστορικοί (παραδείγματος χάριν ο καθηγητής Η. Whyte) ισχυρίζονται ότι στις ευρείες κοινοβουλευτικές εκλογές της Ιρλανδίας (τα εκλογικά όρια για το Κοινοβούλιο της Βόρειας Ιρλανδίας) ο εκλογικός χάρτης που παρήχθη δεν οδήγησε πουθενά και ότι ο αριθμός των εθνικιστικών βουλευτών άλλαξε με το σύστημα. Η αλλαγή στα single-member έδρανα αναγνωρίζεται γενικά εντούτοις ως ένας βασικός παράγοντας στον πνιγμό των μικρότερων κομμάτων όπως το Εργατικό κόμμα της Βόρειας Ιρλανδίας και οι ανεξάρτητοι ενωτικοί.

Το Κοινοβούλιο της Βόρειας Ιρλανδίας και η κυβέρνησή ανέστειλαν το εκλογικό νόμο (STV) το 1972 και αποκαταστάθηκε αμέσως μετά τις εκλογές (1973) στη συνέλευση της Βόρειας Ιρλανδίας. Αυτήν την περίοδο στη Βόρεια Ιρλανδία, μόνο στις εκλογές στο Κοινοβούλιο Westminster δεν χρησιμοποίησαν STV.⁶⁴

Όταν τα εκλογικά όρια ενημερώθηκαν για να αντιμετωπίσουν το ζήτημα, το αποτέλεσμα ήταν γενικά καλύτερο για τους υποψηφίους του ενωτικού κόμματος. Εντούτοις, όταν ο πρωθυπουργός Whitelaw ανήγγειλε την επιλογή των επιτυχών υποψηφίων του σε υπουργεία, σχεδόν τα μισά από τα μέλη που διορίστηκαν ήταν εθνικιστικοί υποψήφιοι, παρά το γεγονός ότι οι εθνικιστές έλαβαν μόνο 22,1% των ψηφοφοριών πρώτης προτίμησης. Αυτό φάνηκε από πολλούς ως ένα gerrymandering.

Δημοκρατία της Ιρλανδίας, "Tullymandering"

⁶⁴ *European centre for parliamentary search & documentations*
www.ecprd.org/Doc/publica/OTH/elect_system.html

Στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας, στα μέσα της δεκαετίας του '70, ο Υπουργός της κυβέρνησης, James Tully, προσπάθησε να κανονίσει τις εκλογικές περιφέρειες για να εξασφαλίσει ότι η κυβέρνηση του Gael, ο εθνικός συνασπισμός θα κέρδιζε μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Αυτό σχεδιάστηκε με σημαντική αντίρρηση από το κόμμα του Fail Fianna. Ο Tully εξασφάλιζε να υπάρξουν όσο το δυνατόν περισσότερες εκλογικές περιφέρειες τριών εδρών όπου τα συμβαλλόμενα μέρη της κυβέρνησης ήταν ισχυρά, με την προσδοκία ότι τα συμβαλλόμενα μέρη της κυβέρνησης θα κέρδιζαν τις δύο έδρες σε πολλές εκλογικές περιφέρειες και θα είχε ως συνέπεια την εκτόπιση του συμβαλλόμενου μέρους του Fianna Fail στη μία από τις τρεις. Στις περιοχές όπου τα συμβαλλόμενα μέρη - κυβέρνησης ήταν αδύνατα χρησιμοποιήθηκαν οι εκλογικές περιφέρειες τεσσάρων εδρών έτσι ώστε τα συμβαλλόμενα μέρη της κυβέρνησης να είχαν μια ισχυρή πιθανότητα για δύο έδρες. Στην πραγματικότητα η διαδικασία απέτυχε θεαματικά με τον Fianna Fail να κερδίζει τη νίκη "καθιζήσεων εδάφους". Κέρδισε δύο από τις τρεις έδρες σε πολλές περιπτώσεις και έκανε το εθνικιστικό κόμμα να παλέψει για την τελευταία έδρα. Συνεπώς, ο όρος "Tullymandering" χρησιμοποιήθηκε για να περιγράψει το φαινόμενο μιας αποτυχημένης προσπάθειας.⁶⁵

2.2.6 Σιγκαπούρη

Εκλογικό σύστημα

Το Κοινοβούλιο της Σιγκαπούρης έχει ένα νομοθετικό σώμα. Έως το 1988, τα μέλη εκλέγονταν από την καθολική και υποχρεωτική ψήφο στις single-member εκλογικές περιφέρειες πολλαπλότητας (SMCs). Οι αυξήσεις στον

⁶⁵ ιστοσελίδα με ιστορικά γεγονότα <http://www.spiritus-temporis.com/gerrymandering/tullymandering.html>

πληθυσμό οδήγησαν στη σταθερή αύξηση του αριθμού εδρών (από 58 το 1968 σε 84 από το 2001).⁶⁶

Το 1988, τροποποιήσεις στον κοινοβουλευτικό νόμο εκλογών καθιέρωσε ένα μικτό σύστημα στο οποίο μερικοί βουλευτές εκλέγονται σε SMCs ενώ άλλοι εκλέγονται μέσω μιας "ψηφοφορίας φραγμών του συμβαλλόμενου πολιτικά μέρους" στις αντιπροσωπευτικές εκλογικές περιφέρειες πολυμελών ομάδων (GRCs). Ο σκοπός της ψηφοφορίας φραγμών συμβαλλόμενου μέρους είναι να προωθηθεί η καλύτερη αντιπροσώπευση των κοινοτήτων μειονότητας. Τα συμβαλλόμενα πολιτικά μέρη που αμφισβητούν το GRC πρέπει να προτείνουν μια φόρμουλα που να περιλαμβάνει τουλάχιστον ένα μέλος μιας επίσημης μειονότητας όπως ινδικής, της Μαλαισίας, ευρασιατικής, ή άλλης.⁶⁷

Οι αναθεωρήσεις στον εκλογικό νόμο έχουν αυξήσει και τον αριθμό και το μέγεθος του GRCs και έχουν μειώσει τον αριθμό του SMC. Από το 2001, εννέα έδρες εκλέχτηκαν σε SMCs, και 75 εκλέχτηκαν από το GRCs. Στον πίνακα 1 βλέπουμε τις λεπτομέρειες του μεγέθους και της σύνθεσης των εκλογικών περιφερειών.⁶⁸

⁶⁶ ιστοσελίδα *electoral knowledge network* <http://aceproject.org>

⁶⁷ ιστοσελίδα της κυβέρνησης της Σιγκαπούρης www.agcvldb4.acg.gov.sig

⁶⁸ *international institute for democracy and electoral assistance* <http://www.idea.int/publications/esd/esd-blockvote.html>

Πίνακας 2: Single-member και εκλογικές περιφέρειες το 2001

Εκλογικές περιφέρειες ομάδας			Single-member εκλογικές περιφέρειες		
Όνομα	Βουλευτές	Ψηφοφόροι	Όνομα	Βουλευτές	Ψηφοφόροι
Jalan Besar	5	100.268	Potong Pasir	1	16.616
Δυτική ακτή	5	110.779	Ayer Rajah	1	18.475
Payoh	5	114.621	Joo Chiat	1	21.745
Jurong	5	115.113	MacPherson	1	22.010
Panjang	5	118.834	Nee	1	22.975
Aljunied	5	125.115	Hougang	1	23.320
Tampines	5	125.432	Chua Chu Kang	1	24.863
Hong Kah	5	129.073	Bukit Timah	1	26.951
Pasir - Punggol	5	134.151	Ανατολικό nee	1	28.465
Θαλάσσια παρέλαση	6	140.174			
Tanjong Pagar	6	141.150			
Ανατολική ακτή	6	144.012			
Sembawang	6	166.137			
MO Kioang	6	166.644			

(Mauzy diane how asia votes , chatham house publishers2002)

Το GRC έχει διάφορες σημαντικές πολιτικές επιπτώσεις. Κατ' αρχάς, οποιοδήποτε συμβαλλόμενο πολιτικά μέρος κερδίζει τις περισσότερες ψηφοφορίες σε ένα GRC κερδίζει και τις πέντε ή έξι έδρες. Κατά συνέπεια, οι εκλογές παράγουν συνήθως μια δυσανάλογη κατανομή εδρών. Το 2001, παραδείγματος χάριν, το ένα συμβαλλόμενο μέρος κέρδισε 75,3% των ψήφων της εθνικής ψηφοφορίας και πήρε τις 82 από τις 84 των κοινοβουλευτικών εδρών.⁶⁹

Δεύτερον, τα GRCs υποβιβάζουν τη δύναμη της προσωπικότητας των αρχηγών των κομμάτων και παρουσιάζουν επίσης προβλήματα με τους αντιπροσώπους μειονότητας. Κατά συνέπεια, τα κόμματα της αντιπολίτευσης είναι συχνά ανίκανα να διαμορφώσουν μια πλήρη λίστα των υποψηφίων. Το

⁶⁹ μη κερδοσκοπική εταιρία Friedrich-Ebert-Stiftung www.fesspore.org

2001, παραδείγματος χάριν, το κόμμα “δράσης των ανθρώπων” που ήταν και κυβέρνηση κέρδισε στα δύο τρίτα των εκλογικών περιφερειών. Μια σχετική ανησυχία δημιουργήθηκε από το γεγονός ότι το GRC προστατεύει επίσης τους πιο αδύνατους του κόμματος δράσης των ανθρώπων υποψηφίους (δηλ., εκείνους που στερούνται το δυναμισμό ή τη δύναμη της προσωπικότητας).⁷⁰

Τέλος, τα κόμματα της αντιπολίτευσης παραπονιούνται ότι το GRC σχεδόν πάντα οδηγεί σε καλύτερες προοπτικές για τους κυβερνώντες υποψηφίους δεδομένου ότι οι ανταγωνιστικές περιοχές διαμελίζονται γενικά για να εξασφαλίσουν την κυριαρχία στο κόμμα δράσης των ανθρώπων. Δεδομένου ότι η redistricting διαδικασίες δεν είναι ανεξάρτητες από την κυβέρνηση ή δεν επιτηρούνται από τα δικαστήρια, κανένας έλεγχος δεν είναι σε θέση να αποτρέψει την κατάχρηση του συστήματος. Μετά από τις εκλογές του 2001 η Διεθνής Αμνηστία ανέφερε ότι “τα μικρά και κακώς χρηματοδοτημένα κόμματα της αντιπολίτευσης” παραπονέθηκαν ότι οι αλλαγές εκλογικών περιφερειών και μια σειρά κανονισμών που επιβλήθηκαν από το κυβερνών κόμμα κατέστησαν δυσκολότερο για αυτά να κερδίσουν τις εκλογές.⁷¹

⁷⁰ ιστοσελίδα με θέματα από τη Σιγκαπούρη www.singapore-window.com

⁷¹ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ www.amnesty.org

Πίνακας 3: Εκβάσεις εκλογής από την εισαγωγή GRCs

Εξέλιξη του εκλογικού συστήματος σε Σιγκαπούρη						
Έτος	Συνολικό αριθ. των καθισμάτων	Αριθ. SMCs	Αριθ. GRCs	Καθίσματα αριθ. GRC	Κόμμα δράσης ανθρώπων % εθνική ψηφοφορία	Κόμμα δράσης ανθρώπων % καθίσματα
1988	81	42	13	39	63.2	98.8
1991	81	21	15	60	61	95.1
1997	83	9	15	74	65	97.6
2001	84	9	14	75	75.3	97.6

www.fesspore.org

Αρχή ορίου

Πριν από κάθε εκλογή, ο πρωθυπουργός διορίζει μια πενταμελή "εκλογική Επιτροπή αναθεώρησης ορίων" επανδρωμένη από δημόσιους υπαλλήλους από το τμήμα εκλογών. Δεν υπάρχει κανένας περιορισμός σχετικά με το αν μπορεί να απαιτήσει ο πρωθυπουργός αλλαγές στον εκλογικό χάρτη. Με την ολοκλήρωση της αναθεώρησης, η Επιτροπή υποβάλλει μια έκθεση στον πρωθυπουργό που απαριθμεί τις τροποποιήσεις στις εκλογικές περιφέρειες και το σχέδιο των γραμμών ορίου. Η έκθεση γίνεται αποδεκτή από την κυβέρνηση χωρίς να είναι αναγκαία μια συζήτηση ή η έγκριση του Κοινοβουλίου. Μόλις εγκριθεί, ο νέος χάρτης δημοσιεύεται στην *εφημερίδα της κυβέρνησης*.

Κριτήρια ανακατανομής

Η βάση των κριτηρίων ανακατανομής είναι η εθνική διανομή του πληθυσμού. Λαμβάνοντας υπόψη το μικρό μέγεθος της Σιγκαπούρης και την υψηλή πυκνότητα πληθυσμού, η πλειοψηφία των κατοίκων της Σιγκαπούρης ζει

μέσα σε πολυώροφα κτίρια . Ο πίνακας συγκροτημάτων κατοικιών (HDB) καθορίζει που ζουν οι εθνικές ομάδες ζουν. Σύμφωνα με μια ανάλυση: "Το HDB ορίζει μόνο ένα ορισμένο ποσοστό κάθε ομάδας μειονότητας (όχι περισσότερο από το εθνικό ποσοστό, δηλαδή περίπου 25 τοις εκατό για μαλαισιανούς, 5 τοις εκατό για Ινδούς και 1 τοις εκατό για ευρασιάτες) που μπορεί να ζήσει σε μία ιδιαίτερη περιοχή. Οι αγοραστές και οι πωλητές των σπιτιών πρέπει να πάρουν την άδεια από το HDB προτού να μπορέσει να γίνει μια αγοροπωλησία κατά συνέπεια η κυβέρνηση καθορίζει αποτελεσματικά την εθνική διανομή των πληθυσμών ολόκληρης της χώρας, πράγμα που καθιστά δύσκολο για τις μειονότητες να διαμορφώσουν μια πλειοψηφία σε οποιαδήποτε εκλογική περιοχή.⁷²

Redistricting για τις εκλογές του 2001 και του 1997

Το 2001 η Επιτροπή ορίων υπέβαλε τις συστάσεις της για τις αλλαγές εκλογικής περιοχής μια μόνο ημέρα πριν από την ανακοίνωση της γενικής εκλογής. Ο νέος χάρτης ενίσχυσε την εκλογική υποστήριξη στο κόμμα "δράσης των ανθρώπων" και σε GRC και σε SMCs σε ολόκληρη τη χώρα. Απέβαλε επίσης τις περιοχές τεσσάρων εδρών GRC αφήνοντας μόνο πέντε και έξι εδρών GRC περιοχές, οι οποίες είχαν τη διπλή επίδραση να καθιστούν δύσκολο για τα άλλα κόμματα να βρουν αρκετούς υποψηφίους ώστε να αμφισβητήσουν την κυριαρχία της κυβέρνησης.

Η "δημοκρατική συμμαχία Σιγκαπούρης", ένας συνασπισμός τεσσάρων κομμάτων της αντιπολίτευσης, υποστήριξε ότι ο νέος χάρτης εγγυήθηκε μια ακόμη νίκη στην κυβέρνηση προτού ακόμη γίνουν οι ψηφοφορίες. Οι διαμαρτυρίες εξελίχθηκαν και διάφορες μικρές ταραχές ξέσπασαν καθώς οι διαμαρτυρόμενοι έγιναν όλο και περισσότεροι .

Το 1996 τρεις μήνες πριν από τη γενική εκλογή του Φεβρουαρίου του 1997, ο πρωθυπουργός Goh Chok Tong ζήτησε από την εκλογική Επιτροπή

⁷² ιστοσελίδα *electoral knowledge network* <http://aceproject.org>

αναθεώρησης ορίων να αποσύρει το χάρτη εκλογικών περιφερειών. Η Επιτροπή έκανε σαρωτικές αλλαγές σε όλες εκτός από τις τέσσερις εκλογικές περιοχές, παρά τα στοιχεία απογραφής που έδειχναν ότι οι σημαντικές αλλαγές πληθυσμών είχαν εμφανιστεί σε μόνο 10 SMC και 3 GRC. Οι αλλαγές έγιναν αποδεκτές από την κυβέρνηση και τις εφάρμοσαν λίγο πριν τις εκλογές.

. Ο νόμος εκλογής τροποποιήθηκε για να μεγαλώσει τον μέγιστο αριθμό αντιπροσώπων από ένα GRC σε έξι και να μειώσει τον ελάχιστο αριθμό SMC σε οκτώ. Στο τέλος, ο συνολικός αριθμός του GRC παρέμεινε αμετάβλητος σε 15, ενώ οι περιοχές SMC από είκοσιένα έγιναν εννέα. Το αποτέλεσμα ήταν μια αύξηση στο ποσοστό των εδρών GRC στο Κοινοβούλιο σε 89% από 74% στην προηγούμενη εκλογή, και μια μείωση στο ποσοστό SMC των εδρών σε 10,8% από 25,9% στην προηγούμενη εκλογή.⁷³

Μερικές από τις πιο σημαντικές πολιτικά αλλαγές εμφανίστηκαν στις έξι περιοχές που είτε αποβλήθηκαν πλήρως είτε τεμαχίστηκαν και μετονομάστηκαν. Η περιοχή Eunpos αποβλήθηκε πλήρως και το εκλογικό σώμα της χωρίστηκε στις περιβάλλουσες περιοχές. Στην προηγούμενη γενική εκλογή, στην περιοχή Eunpos η κυβέρνηση κέρδισε με πολύ μικρή διαφορά το συμβαλλόμενο πολιτικά μέρος (WP). Ομοίως, η εκλογική περιφέρεια Bedok, μετονομάστηκε σε ανατολική ακτή και προστέθηκαν άλλες πέντε γειτονικές περιοχές. Τρεις από αυτές τις περιοχές περιείχαν σημαντική υποστήριξη στην κυβέρνηση, αποδυναμώνοντας κατά συνέπεια τη βάση του WP. Η τακτική αποδείχθηκε επιτυχής καθώς η κυβέρνηση κέρδισε άνετα στην ανατολική ακτή στις εκλογές του 1997.

Και τα τέσσερα από το SMC που κατείχαν τα μέλη κομμάτων της αντιπολίτευσης πριν από τις εκλογές παρέμειναν SMC. Εντούτοις, τα όρια ενός SMC άλλαξαν ουσιαστικά. Το Nee, ένα SMC που κατέχει το Δημοκρατικό Κόμμα Σιγκαπούρης (sdp) πριν από τις εκλογές του 1997, προστέθηκε στο MO KIO GRCANG. Κατά συνέπεια το sdp έχασε την έδρα στο Nee. Το MO KIO

⁷³ ιστοσελίδα της κυβέρνησης της Σιγκαπούρης www.elections.gov.sig

GRCANG, που απορρόφησε μια μερίδα του Nee ήταν ασυναγώνιστο για την κυβέρνηση. Κατά συνέπεια η κυβέρνηση απέβαλε αποτελεσματικά μια ισχυρή πηγή υποστήριξης των αντιπάλων σε μια περιοχή με την ανάμειξή της με μια άλλη που είχε το κυβερνών κόμμα μεγάλο προβάδισμα και δεν ήταν αμφισβητήσιμη για την κυβέρνηση πλέον.⁷⁴

Συμπέρασμα

Η Σιγκαπούρη έχει ένα λειτουργούν δημοκρατικό σύστημα στο οποίο οι ψηφοφόροι είναι ελεύθερα ικανοί να εκλέξουν τους προτιμημένους αντιπροσώπους τους. Εντούτοις, ο αυστηρός κυβερνητικός έλεγχος της εκλογικής διαδικασίας, που συνδυάζεται με άλλες τακτικές με σκοπό να παρενοχλήσει τα κόμματα της αντιπολίτευσης, οδηγεί σε εκλογές που είναι λιγότερο ελεύθερες και δίκαιες.

Από την άποψη της διαδικασίας οριοθέτησης των εκλογικών περιοχών, τα παρακάτω είναι που ξεχωρίζουν:

- Έλλειψη ενός νομικού πλαισίου: Η redistricting διαδικασία δεν ορίζεται από ένα συνεπές νομικό πλαίσιο. Ενώ ο κοινοβουλευτικός νόμος εκλογών εξουσιοδοτεί τη δημιουργία και τη σύνθεση SMC και GRC, δεν διευκρινίζει τα κριτήρια τα οποία η districting διαδικασία πρέπει τηρεί.
- Έλλειψη ανεξαρτησίας των εκλογικών ανώτερων υπαλλήλων: η κυβέρνηση ελέγχει και το τμήμα εκλογών και την εκλογική Επιτροπή αναθεώρησης ορίων. Το Redistricting δεν υπόκειται στον δημόσιο διάλογο, και η Επιτροπή διορίζεται από το γραφείο του πρωθυπουργού, συμβιβάζοντας την ουδετερότητά της.
- Έλλειψη διαφάνειας: Τα κόμματα της αντιπολίτευσης δεν έχουν κανέναν ρόλο στη διαδικασία οριοθέτησης. Μόλις ολοκληρωθεί η οριοθέτηση, καμία εξωτερική αρχή δεν είναι αρμόδια για την έγκριση του

⁷⁴ ιστοσελίδα *electoral knowledge network* <http://aceproject.org>

νέου εκλογικού χάρτη και τα δικαστήρια αποκλείονται από τη διαδικασία εξ ολοκλήρου.

Η κυβέρνηση δημοσιεύει συνήθως τους καινούργιους χάρτες μια εβδομάδα πριν από μια εκλογή. Αυτό εμποδίζει τη δυνατότητα των κομμάτων της αντιπολίτευσης να βρουν υποψηφίους στις πρόσφατα δημιουργημένες περιοχές. Κατά συνέπεια, σχεδόν τα δύο τρίτα του GRC δεν αμφισβητούνται ακόμη και κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας.⁷⁵

2.2.7 Μαλαισία

Η Μαλαισία κυβερνάται από έναν συνασπισμό πολιτικών κομμάτων που ονομάζεται *Barisan Nasional* (BN). Η πραγματική δύναμη είναι η ενωμένη εθνική οργάνωση Malays (UMNO), όμως με το (BN) προσπαθεί να προωθήσει την πολυεθνική φύση του συνασπισμού. Άλλα μέλη του συνασπισμού αντιπροσωπεύουν επίσης τις συγκεκριμένες εθνικές ομάδες αλλά διατηρούν μια μικρή αυτονομία από την UMNO. Τα άλλα συμβαλλόμενα πολιτικά μέρη στις εκλογές εκτός του συνασπισμού δεν έχουν πάρει ποτέ περισσότερο από το 40% των εδρών στο Κοινοβούλιο.

Ο αυστηρός έλεγχος της διαδικασίας εκλογής έχει περιορίσει τη δυνατότητα των κομμάτων της αντιπολίτευσης να αμφισβητήσουν τις εκλογές. Η Επιτροπή εκλογής θεωρείται ως ένα από τα πρωταρχικά όργανα μέσω των οποίων ο (BN) έχει χειριστεί τη διαδικασία εκλογής για το πολιτικό κέρδος του.

Εκλογικό σύστημα

Η Μαλαισία είναι τεχνητά μια μοναρχία, αν και ο "κυβερνήτης του paramount" (*Yang Di- pertuan Agong*) εκλέγεται κάθε πέντε έτη. Στο εθνικό επίπεδο, η ομοσπονδία έχει ένα διθάλαμο νομοθετικό σώμα που αποτελείται από τη Σύγκλητο (*Dewan Negara*) και τον οίκο των αντιπροσώπων (*Dewan Rakyat*).

⁷⁵ ιστοσελίδα *electoral knowledge network* <http://aceproject.org>

Από τα 69 μέλη της Συγκλήτου 43 διορίζονται από το βασιλιά με τα υπόλοιπα 26 να εκλέγονται από τα κρατικά νομοθετικά σώματα. Η Σύγκλητος δεν θεωρείται γενικά ισχυρή διότι κάθε νομοθεσία πρέπει να περάσει από τον οίκο των αντιπροσώπων (βουλή).⁷⁶

Η Βουλή αποτελείται από 219 μέλη (που αυξήθηκαν από 193 το 2003) τα οποία εκλέγονται από τις ενιαίες εκλογικές περιφέρειες στις τρεις ομοσπονδιακές περιοχές της Μαλαισίας και τα 13 κράτη. Η ομοσπονδία της Μαλαισίας χρησιμοποιεί έναν εκλογικό τύπο βασισμένο στις single-member εκλογικές περιφέρειες. Από την ανεξαρτησία του 1957, οι εκλογές πραγματοποιούνται κάθε πέμπτο έτος.⁷⁷

Νομικό πλαίσιο για την οριοθέτηση

Οι μαλαισιανές εκλογές υπόκεινται στο σύνταγμα και στο "νόμο εκλογών του 1958". Το σύνταγμα ορίζει και καθιερώνει τα κριτήρια για την Επιτροπή εκλογής.

Η Επιτροπή εκλογής καθιερώθηκε το 1957. Η μαλαισιανή Επιτροπή εκλογής χρεώνεται τη διεύθυνση των εκλογών για τη Βουλή, των νομοθετικών σωμάτων και των αντιπροσώπων του κράτους. Η Επιτροπή χρεώνεται επίσης τη σύσταση των αλλαγών στα όρια εκλογικών περιφερειών, τα οποία εφαρμόζονται έπειτα από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Η Επιτροπή είναι επίσης αρμόδια για τον προγραμματισμό της εγγραφής ψηφοφόρων. Ενεργεί επίσης ως δικαστικό σώμα, που ακούει τις διαμαρτυρίες από τους υποψηφίους και από τους ψηφοφόρους για οποιαδήποτε πτυχή της διαδικασίας εκλογής.

⁷⁶ Official website for election commission of malaysia <http://www.spr.gov.my/malaysiangeneral.htm>

⁷⁷ Official website for election commission of malaysia <http://www.spr.gov.my/malaysiangeneral.htm>

Η Επιτροπή αποτελούνταν αρχικά από τρία μέλη, τον πρόεδρο και δύο υφισταμένους. Το 1963 ένα πρόσθετο μέλος προστέθηκε. Το 1981, η θέση του αναπληρωτή προέδρου καθιερώθηκε, φέρνοντας το συνολικό αριθμό μελών της επιτροπής σε πέντε, όπου παραμένει μέχρι σήμερα. Όλα τα μέλη διορίζονται από τον κυβερνήτη του Παραμάουντ κατόπιν διαβουλεύσεων με τη διάσκεψη των κυβερνητών, ένα μη εκλέξιμο σώμα που αποτελείται από ανώτερους υπαλλήλους κάθε κράτους. Τα πέντε μέλη μπορούν να υπηρετήσουν μέχρι την υποχρεωτική ηλικία συνταξιοδότησης των εξήντα πέντε και μπορούν να απομακρυνθούν από το γραφείο μόνο από ένα ειδικό δικαστήριο που συγκαλείται από τον πρωθυπουργό. Τα μέλη του Κοινοβουλίου δεν μπορούν να υπηρετήσουν στην Επιτροπή.⁷⁸

Η Επιτροπή εκλογής δεν είναι πλήρως αυτόνομο σώμα. Το σύνταγμα ορίζει, “οποιοδήποτε κανόνες θα έχουν την εφαρμογή υποκείμενη στις διατάξεις του ομοσπονδιακού νόμου”. Επομένως, οποιαδήποτε παροχή που δημιουργείται από την Επιτροπή μπορεί να αντιστραφεί από έναν ομοσπονδιακό νόμο. Επιπλέον, οποιεσδήποτε συστάσεις για τις αλλαγές στα όρια εκλογικών περιφερειών που προτείνονται από την Επιτροπή πρέπει πρώτα να πάνε στον πρωθυπουργό ο οποίος μπορεί να κάνει αλλαγές για το κοινό όφελος. Ο πρωθυπουργός υποβάλλει έπειτα πρόταση στον οίκο των αντιπροσώπων ο οποίος εγκρίνει ή αποδοκιμάζει το σχέδιο οριοθέτησης.

Όλα τα κριτήρια για την οριοθέτηση των εκλογικών ορίων περιλαμβάνονται στο ομοσπονδιακό σύνταγμα και είναι τα παρακάτω:

1) Η οριοθέτηση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί συχνότερα από μία φορά κάθε οκτώ έτη.

2) μια οριοθέτηση δεν μπορεί να γίνει πριν ολοκληρωθούν δυο έτη

⁷⁸ Rebecca Buckwalter-Poza, 2006

3) Η σύσταση της Επιτροπής υποβάλλεται στον πρωθυπουργό, ο οποίος πρέπει έπειτα να την παρουσιάσει στον οίκο των αντιπροσώπων με ή χωρίς την τροποποίηση για μια ψηφοφορία πλειοψηφίας.

Το θεμελιώδες ζήτημα που αντιμετωπίζει το σύστημα εκλογής της Μαλαισίας είναι η συνταγματική παροχή που εγγυάται την υπερπαρουσίαση των αγροτικών εκλογικών περιφερειών. Αυτή η αρχή ήταν ένα προϊόν των διαπραγματεύσεων που έγιναν μεταξύ των βρετανικών αποικιακών αρχών και των δύο κύριων κινημάτων ανεξαρτησίας της Μαλαισίας κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '50. Το 1953, οι Βρετανοί καθιέρωσαν μια επιτροπή 46 μελών στο ομοσπονδιακό νομοθετικό Συμβούλιο για να κάνει τις προτάσεις για ένα εκλογικό σύστημα μετά την ανεξαρτησία. Η Επιτροπή συνέστησε την ισότητα του πληθυσμού στις περιοχές SMC αλλά συμπεριλάμβανε μια εξαίρεση για τις αγροτικές περιοχές. Δεδομένου ότι το εθνικό Malays υπερίσχυσε στις αγροτικές περιοχές και μη-εθνικό Malays εγκαθιστάτε πρώτιστα στα αστικά κέντρα, υπήρχε "αγροτική- αστική κυριαρχία εξασφαλισμένη στη Μαλαισία".⁷⁹

Περιοχές Gerrymandering ωφελούν το κυβερνών κόμμα

Αποκλίσεις μεγέθους στις περιοχές. Μια από τις μεγαλύτερες καταγγελίες από την αντιπολίτευση είναι ότι το κυβερνών κόμμα BN, έχει διαβρώσει την αρχή "ένα άτομο, μια ψήφος." Οι περιοχές που έχουν καταδείξει παραδοσιακά ισχυρή υποστήριξη για τα κόμματα της αντιπολίτευσης έχουν συχνά δυσανάλογα μεγάλους πληθυσμούς όταν συγκρίνονται με εκείνες τις περιοχές που έχει υποστηρίξει παραδοσιακά το BN. Παραδείγματος χάριν, το Penang – ένα κράτος όπου τα κόμματα της αντιπολίτευσης έχουν κάνει πολύ καλή δουλειά στο παρελθόν – υπολογίζεται κατά μέσο όρο σε 50.838 ψηφοφόρους σε αντίθεση

⁷⁹ ιστοσελίδα με θέματα από τη Μαλαισία www.Malaysia-today.com

με το Perlis, που έχει υποστήριξη από το κυβερνών κόμμα, που υπολογίσθηκε ότι έχει κατά μέσο όρο μόνο 33.032 ψηφοφόρους ανά περιοχή το 1990.⁸⁰

Το Gerrymandering εμφανίζεται να ευνοεί τον εγγενή πολίτη της Μαλαισίας, που είναι παραδοσιακά υποστηρικτές του συμβαλλόμενου μέρους του BN εις βάρος των μεγάλων κινεζικών και ινδικών μειονοτήτων. Ο πληθυσμός της Μαλαισίας τείνει να ζει σε περισσότερο αγροτικές περιοχές ενώ οι Ινδοί και οι Κινέζοι τείνουν να ζήσουν στα αστικά κέντρα. Η άσκηση οριοθέτησης το 1994 δημιούργησε αγροτικές περιοχές με πολύ μικρότερους πληθυσμούς από τα αστικά κέντρα αντίστοιχα. Παραδείγματος χάριν, η εκλογική περιφέρεια Hulu Rajang, μια αγροτική περιοχή με έναν μεγάλο πληθυσμό Sarawak, έχει ένα εκλογικό σώμα 16.085 ψηφοφόρων και στέλνει έναν αντιπρόσωπο στη Βουλή To Ampang Jaya, μια αστική εκλογική περιφέρεια, με ένα εκλογικό σώμα 98.954 ψηφοφόρων επίσης στέλνει μόνο έναν αντιπρόσωπο στη Βουλή.

Το 2003 η πρόταση οριοθέτησης προκάλεσε πολυάριθμες καταγγελίες από τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Το 2002, το BN ζήτησε από την εκλογική Επιτροπή να αναπτύξει μια νέα πρόταση για τα εκλογικά όρια που να απεικονίζετε το μεταβαλλόμενο δημογραφικό των πληθυσμών. Στην απάντηση της η Επιτροπή ανέπτυξε ένα σχέδιο που δημιουργεί 25 νέες έδρες στον οίκο αντιπροσώπων και 53 νέες έδρες κρατικών συνελεύσεων. Ο οίκος των αντιπροσώπων ενέκρινε στη συνέχεια το σχέδιο αυτό στις 8 Απριλίου 2003.

Από την αρχή, τα μέλη της αντιπολίτευσης αντιτάχθηκαν στο σχέδιο, που το βρήκαν αντισυνταγματικό και που υποστηρίζει ότι, "η επιτροπή δεν είχε ενεργήσει επαγγελματικά σύμφωνα με τις αρχές της δημοκρατίας. Παρά το γεγονός ότι τα μέλη κομμάτων της αντιπολίτευσης εξέφρασαν δημόσια την απογοήτευσή τους, εντούτοις, το BN τους απέρριψε και ψήφισε το σχέδιο μετά από δυο μέρες. 44 μέλη της αντιπολίτευσης αποχώρισαν πριν από την τελική

⁸⁰ Official website for election commission of malaysia <http://www.spr.gov.my/malaysiangeneral.htm>

ψηφοφορία για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στην ίδια την πρόταση και στη κατάχρηση της κοινοβουλευτικής διαδικασίας από το BN.

Το DAP (Δημοκρατικό Κόμμα δράσης) επίσης αύξησε την αντίσταση ενάντια στο σχέδιο της Επιτροπής εκλογής. Ο πρόεδρος της Επιτροπής αρνήθηκε να ακούσει τη διαμαρτυρία, εντούτοις, υποστηρίζοντας ότι "αν και (το DAP) υπόβαλε μια επιστολή ζητώντας να επανεξετάσει την κρατική πρόταση σχετικά με την οριοθέτηση, δεν θα μπορούσε να βρει μια αντίθετη πρόταση που να επιτρέψει στην Επιτροπή να ακούσει και να εξετάσει τις εκκλήσεις ή τις αντιρρήσεις." Η Επιτροπή κατέστησε αδύνατο να εισάγει τις αντιρρήσεις στο σχέδιο εκτός αν πρόσφεραν μια πλήρη αντιπρόταση. Ο πρόεδρος της Επιτροπής αρνήθηκε επίσης να ακούσει οποιεσδήποτε αντιρρήσεις που εισήχθησαν εξ ονόματος "μιας οργάνωσης ή ενός πολιτικού κόμματος."

Η πρόταση οριοθέτησης από το Κοινοβούλιο του 2003 δημιούργησε 25 νέες εκλογικές περιφέρειες – οι περισσότερες από τις οποίες προέκυψαν από τις περιοχές που είχαν υποστηρίξει συντριπτικά το BN κατά τη διάρκεια της γενικής εκλογής του 1999 . Πολλές από τις αλλαγές φαίνονται να αγνοούν κατά τρόπο εξόφθαλμο τις τάσεις δημογραφικού των πληθυσμών. Παραδείγματος χάριν, η περιοχή Selangor, με πληθυσμό 4,19 εκατομμυρίων και ένα ετήσιο ποσοστό αύξησης 6,1% από την απογραφή του 1991, έλαβε πέντε νέες έδρες. Στο Johor, εντούτοις, με έναν πληθυσμό 2,74 εκατομμυρίων και ένα ετήσιο ποσοστό αύξησης 2,6%, χορηγήθηκαν έξι νέες έδρες. Λαμβάνοντας υπόψη τον πολύ μεγαλύτερο συνολικό πληθυσμό και το πολύ υψηλότερο ποσοστό αύξησης, η Selangor πρέπει να έχει λάβει περισσότερες νέες εκλογικές περιφέρειες από το Johor. Ο λόγος για την ασυνέπεια είναι προφανής: στην εκλογή του 1998, το BN κέρδισε το 54,8% της ψηφοφορίας στη Selangor, ενώ στο Johor κέρδισε το 75,2% της ψηφοφορίας .

Η οριοθέτηση του 2003 παρήγαγε τις υψηλότερες αποκλίσεις πληθυσμών από οποιασδήποτε προηγούμενη άσκηση οριοθέτησης. Παραδείγματος χάριν, το Johore Bahru έχει τώρα ένα εκλογικό σώμα περίπου

90.000 ψηφοφόρων, ενώ το Lenggong έχει περίπου 21.000 ψηφοφόρους – μια απόκλιση πληθυσμών πάνω από 325 τοις εκατό. Η απόκλιση μέγιστων πληθυσμών που δημιουργήθηκε από την οριοθέτηση του 1994 ήταν 250 τοις εκατό .⁸¹

Συμπέρασμα

Αν και οι ψηφοφόροι είναι γενικά απαλλαγμένοι από τις προφανείς μορφές εκφοβισμού κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ψηφοφορίας, οι λεπτότερες μορφές χειρισμού από το κυβερνών κόμμα έχουν δημιουργήσει ένα σύστημα που είναι λιγότερο δίκαιο για τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Οι περιπτώσεις αγοράς ψηφοφορίας μέσω των υποσχέσεων των γενναιόδωρων κυβερνητικών προγραμμάτων σε ορισμένες εκλογικές περιφέρειες, και ο χειρισμός της εκλογικής Επιτροπής έχουν βοηθήσει να διατηρήσουν το BN στην κυβέρνηση.

82

Η διαδικασία οριοθέτησης είναι ένα πρωταρχικό εργαλείο του κυβερνώντος κόμματος στο χειρισμό της εκλογικής διαδικασίας για τους παρακάτω λόγους:

- Αποβολή των συνταγματικών μέτρων προστασίας που προστατεύουν την ανεξαρτησία της Επιτροπής: το αρχικό σύνταγμα περιείχε μια διάταξη που επιτρέπει λιγότερο από 15 τοις εκατό απόκλιση μεταξύ των πληθυσμών των εκλογικών περιφερειών. Οι συνταγματικές τροποποιήσεις έχουν αφαιρέσει το όριο 15%, όταν συνδέονται με τις αγροτικές περιοχές και έχουν επιτρέψει μεγάλες αποκλίσεις στους πληθυσμούς εκλογικών περιφερειών.
- Έλλειψη ανεξαρτησίας της Επιτροπής εκλογής: Η κυβέρνηση διορίζει όλα τα μέλη της Επιτροπής και όλες οι συστάσεις

⁸¹ Official website for election commission of malaysia <http://www.spr.gov.my/malaysiangeneral.htm>

⁸² ιστοσελίδα electoral knowledge network <http://aceproject.org>

που υποβάλλονται από την Επιτροπή πρέπει να περάσουν από την κυβέρνηση προκειμένου να εφαρμοστούν.

- Η επιτροπή έχει αποδειχθεί απρόθυμη να απαντήσει στις διαμαρτυρίες ενάντια στα σχέδια οριοθέτησης που παρουσιάζονται από τα πολιτικά κόμματα της αντιπολίτευσης ή άλλες ομάδες.⁸³

Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο παρατηρούμε πως το φαινόμενο gerrymandering επιδρά καταλυτικά στην πολιτική διαδικασία με συνέπειες για την ίδια την δημοκρατία. Αλλού με μια ήπια μορφή και αλλού με τον πιο σκανδαλώδη τρόπο το gerrymandering όπου εφαρμόζεται δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τον έλεγχο της εξουσίας από εκείνους που έχουν τα “μέσα” σε βάρος του εκλογικού σώματος και του λαού. Αυτά τα παραδείγματα μας καταδεικνύουν το πως η εκλογική διαδικασία “στήνεται” έτσι ώστε τα αποτελέσματα και οι συσχετισμοί δυνάμεων να έχουν αποφασιστεί πριν ακόμη από την εκλογική διαδικασία, διαδικασία που αποτελεί το βασικό κριτήριο των σύγχρονων δημοκρατιών.

⁸³ German association for Asia studies www.asienkunde.de/articles/Malaysia2.pdf

3 Gerrymandering και GIS

Στο τρίτο μέρος της εργασίας συνδέσουμε το gerrymandering με την ανάπτυξη των GIS. Παρακάτω θα δούμε πως με την εξέλιξη των GIS γιγαντώθηκε το φαινόμενο gerrymandering και σε ποια μορφή τείνει να πάρει αλλά και πως τα πολιτικά κόμματα εκσυγχρονίζονται για την μάχη των εκλογών. Επίσης θα δούμε ποιος είναι ο τρόπος να κατασκευαστεί ένα τέτοιο λογισμικό GIS και ποια εργαλεία μας είναι απαραίτητα.

3.1 GIS και πολιτική

Το gerrymandering είναι πολύ πιο παλιό από τους υπολογιστές. Όταν τα GIS δόθηκαν σε κοινή χρήση το 1991, δημιούργησαν μια αισιοδοξία ότι θα οργάνωναν ορθολογικά και θα εκδημοκράτιζαν την πολιτική διαδικασία. Μια τέτοια ισχυρή τεχνολογία υπολογιστών γραφείου χάριζε υποσχέσεις διαφάνειας, δυνατότητας ενδυνάμωσης της δημοκρατίας και ελεύθερης πρόσβασης. Τα σχέδια θα μπορούσαν να αναλυθούν γρήγορα και αποτελεσματικά, περισσότερες ομάδες θα είχαν τη δυνατότητα να παράγουν σχέδια και περισσότερες ομάδες θα μπορούσαν να προωθήσουν τα σχέδιά τους αποτελεσματικά.

Το Redistricting GIS έχει παράσχει βεβαίως μερικά από αυτά τα πλεονεκτήματα. Κάποιες ομάδες έχουν υιοθετήσει αυτή την τεχνολογία και κάνουν αποτελεσματική χρήση της. Η δικαιοσύνη έχει κάνει επίσης εκτενή χρήση των GIS για να επιβάλει με νόμο το δικαίωμα ψήφου και η διαδικασία αυτή έχει βοηθήσει αναμφισβήτητα να εκδημοκρατιστεί η πολιτική συμμετοχή. Εν τούτοις, τα πολιτικά κόμματα είναι αυτά που έχουν ευεργετηθεί περισσότερο από την τεχνολογία GIS. Τα πολιτικά κόμματα μέρη έχουν επιτύχει τον πρωτοφανή έλεγχο της έκβασης των εκλογών με κέρδος την δυνατότητα να δημιουργήσουν ακριβές gerrymandering. Επιπλέον, ακόμη και εκεί όπου τα

κράτη έχουν κάνει μια γνήσια προσπάθεια να κάνουν μια τίμια δουλειά με την τεχνολογία των GIS, οι οργανωτικές και γραφειοκρατικές πρακτικές εισάγουν αυστηρούς περιορισμούς, έτσι ώστε η χρήση του GIS να έχει το αντίθετο αποτέλεσμα από το να επεκταθεί η πρόσβαση στην πολιτική αντιπροσώπευση. Τέλος, ακόμη και όπου τα κράτη έχουν χρησιμοποιήσει τη νέα τεχνολογία και έχουν προσπαθήσει να αποβάλουν τους λάθος χειρισμούς, δεν έχουν υπερνικήσει τη θεμελιώδη γραφειοκρατία.⁸⁴

Πριν από τη χρήση του GIS (1991 και νωρίτερα), τα redistricting σχέδια γινόνταν με το χέρι και ήταν τόσο εντατική εργασία που μια οργάνωση μπορούσε να παράγει μόνο έναν περιορισμένο αριθμό σχεδίων. Με τα GIS (1991 και μετά), ένα άτομο θα μπορούσε να παράγει χιλιάδες διαφορετικά σχέδια και θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει περίπλοκες χωρικές αναλύσεις για να βρει το gerrymandering που θα διένειμε τους ψηφοφόρους αποτελεσματικά για το πολιτικό κόμμα όπου αυτός εργάζεται. Πράγματι, η ταχύτητα και η εκλέπτυνση των GIS έχει μετατρέψει το gerrymandering από μια τέχνη σε μια επιστήμη.⁸⁵

Η σημαντικότερη επίπτωση της νέας τεχνολογίας στις ΗΠΑ είναι ότι πριν από τη δεκαετία του '90, τα κράτη και τα πολιτικά κόμματα διατηρούσαν μια redistricting υποδομή και προσωπικό για ένα μόνο έτος κάθε δεκαετία, την χρονιά πριν τις εκλογές. Δύο πράγματα άλλαξαν στη δεκαετία του '90. Κατ' αρχάς, η εκτενής προσφυγή στα δικαστήρια καθ' όλη τη διάρκεια της δεκαετίας σήμανε ότι πολλά κράτη αναγκάστηκαν να διατηρήσουν ένα μόνιμο redistricting προσωπικό και μια υποδομή. Στη βόρεια Καρολίνα, παραδείγματος χάριν, το 2000 κατατέθηκαν redistricting σχέδια τρεις μόνο εβδομάδες μετά από τη δημοσίευση των στοιχείων της απογραφής για το 2000.

Δεύτερον, τα κράτη και τα πολιτικά κόμματα δεν χρειάζεται πλέον να διατηρήσουν ένα χωριστό redistricting προσωπικό, επειδή μπορούν να εφαρμόσουν τις τεχνικές δεξιότητες και την τεχνολογία των υπολογιστών που

⁸⁴ *Εταιρία βάσεων δεδομένων* www.aceproject.com

⁸⁵ *ιστοσελίδα του Social Sciences & Humanities Library* <http://sshl.ucsd.edu/gerrymander>

συνδέεται με τα GIS σε πολλούς άλλους τομείς της διοίκησης του κράτους και των προεκλογικών εκστρατειών. Με τη προσφορά της δυνατότητας στα κράτη και στα πολιτικά κόμματα των μέσων να δημιουργήσουν τα πολιτικά gerrymandering , το GIS αυξάνει το πιθανό επίπεδο ελέγχου των εκλογών. Η χρησιμοποίηση του GIS για να αυξήσει τον έλεγχο δεν είναι έκπληξη , επειδή τα συμβαλλόμενα μέρη επιδιώκουν πάντα τέτοια πλεονεκτήματα.⁸⁶

Μια δίκη στη δεκαετία του '90 ανέτρεψε τις διαφορές στις περιοχές του Κογκρέσου στο Τέξας ως φυλετικό gerrymandering. Τμήμα εκείνης της απόφασης έλεγε : ότι οι συγκεκριμένες περιοχές (κοινότητες ενδιαφέροντος) δεν θα χωρίζονταν μεταξύ διάφορων άλλων περιοχών. Αυτό ήταν μια ιδιαίτερη πρόκληση, επειδή το δικαστήριο παρείχε ελάχιστες οδηγίες για την τροποποίηση του συστήματος. Συνεπώς, το εξειδικευμένο προσωπικό έδωσε πολλή προσοχή σε αυτήν την πρόταση και επιδίωξε τα στοιχεία να απεικόνιζαν την πολυδιάστατη πολυπλοκότητα "της κοινότητας."

Παρά τις καλές αυτές προθέσεις, τα στοιχεία όσον αφορά τις κοινότητες ενδιαφέροντος δεν αποτελούσαν απαραίτητως τις "καλύτερες" αντιπροσωπεύσεις. Μάλλον, οι πληροφορίες συμπεριλήφθηκαν επειδή είχαν πρόσβαση σε συγκεκριμένες ψηφιακές βάσεις δεδομένων. Η αντιπροσωπευτικότητα που θα τροποποιούσε τον χάρτη δεν είχε το χρόνο και τους πόρους να συλλέξει συστηματικά αυτά τα στοιχεία και τις πληροφορίες εξ' αρχής για το ολόκληρο το κράτος, έτσι χρησιμοποίησαν τα στοιχεία που ήταν ήδη διαθέσιμα και μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν κατευθείαν στο σύστημά τους. Τέτοιες διαδικασίες είναι χαρακτηριστικές για το πώς οι γραφειοκρατικές πρακτικές διαμόρφωσαν την αντιπροσώπευση της κοινότητας στο κρατικό GIS.⁸⁷

Η αποκλειστική χρήση των ψηφιακών πληροφοριών ήταν μια προφανής έκβαση αυτής της διαδικασίας, αλλά η περαιτέρω αποκλειστική χρήση των στοιχείων που καθορίζουν τα νέα όρια ήταν ένα λιγότερο προφανές αποτέλεσμα.

⁸⁶ εταιρία λογισμικού GIS www.geospatial-online.com

⁸⁷ *national academy of science* <http://www.pnas.org/cgi/content/full/102/43/15331>

Οι εργασίες περιελάμβαναν τα όρια της αστυνομίας , της δικαιοσύνης , τα σχολικά όρια και άλλα τέτοια όρια . Εξέτασαν αλλά δεν περιέλαβαν μη γραμμικά στοιχεία όπως οι εναέριες φωτογραφίες και πληροφορίες αξιολόγησης ιδιοκτησίας (που χρησιμοποιούνται ως συντελεστές για φορολογικά ποσοστά). Δεν υπήρξε κανένα τεχνικό εμπόδιο στο συνυπολογισμό αυτών των στοιχείων αλλά δεν είχαν μεγάλο όφελος από αυτά τα ποσοστά . Αν και τέτοια στοιχεία είναι σχετικά χρήσιμα για τις κοινότητες ενδιαφέροντος, το προσωπικό σκέφτηκε ότι τέτοιες πληροφορίες δεν θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμες , σ' αυτή την περίπτωση το αποτέλεσμα του χάρτη δεν προέβλεπε όλες τις παραμέτρους και είχε κενά.⁸⁸

Η τεχνολογία GIS θα μπορούσε να παράγει μια ακριβή και οικονομικώς αποδοτική (τουλάχιστον μακροπρόθεσμα) διαδικασία εκλογικής οριοθέτησης. Επίσης η τεχνολογία GIS θα μπορούσε να βοηθήσει στην κάλυψη συνταγματικών και νομικών απαιτήσεων οριοθέτησης όπως στους ίσους πληθυσμούς και την εκτίμηση για τους γεωγραφικούς και κοινωνικούς παράγοντες κατά το σχεδιασμό των ορίων εκλογικών περιφερειών και να ενθαρρύνει τη μεγαλύτερη διαφάνεια στη διαδικασία οριοθέτησης. Το GIS προσφέρει τη δυνατότητα για την παραγωγή ενός "δικαιότερου" σχεδίου εκλογικών περιφερειών που βελτιστοποιεί τα καθιερωμένα κριτήρια οριοθέτησης όπως η ισότητα πληθυσμών και η εκτίμηση των γεωγραφικών και κοινωνικών παραγόντων εις βάρος άλλων, λιγότερο κατάλληλων παραγόντων όπως οι ιδιοτελής βλέψεις των πολιτικών κομμάτων.⁸⁹

Η δημιουργία μιας ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων εάν η τεχνολογία GIS πρόκειται να χρησιμοποιηθεί είναι απαραίτητη. Αυτή η βάση δεδομένων πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία πληθυσμών (δηλ., στοιχεία απαρίθμησης, απογραφής ή στοιχεία εγγραφής ψηφοφόρων) και τους χάρτες που συνδέονται με τις γεωγραφικές μονάδες στις οποίες ο πληθυσμός

⁸⁸ *national academy of science* <http://www.pnas.org/cgi/content/full/102/43/15331>

⁸⁹ *ιστοσελίδα με θέματα από την βόρεια Καρολίνα* <http://bullinfull.typepad.com>

αναφέρεται. Τα στοιχεία απογραφής και οι χάρτες των περιοχών θα πρέπει να περιληφθούν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων οριοθέτησης. Το πιο κοινό εμπόδιο στη χρησιμοποίηση του GIS για λόγους οριοθέτησης είναι η έλλειψη αυτοματοποιημένων χαρτών για τις σχετικές γεωγραφικές μονάδες. Εάν το λογισμικό GIS χρησιμοποιείται για να δημιουργήσει ένα σχέδιο εκλογικών περιφερειών κατόπιν θα πρέπει να συνταχθεί μια στατιστική έκθεση που να απαριθμεί τον πληθυσμό κάθε εκλογικής περιφέρειας καθώς επίσης και το επί τοις εκατό ποσοστό από τις οποίες ο πληθυσμός εκείνης της εκλογικής περιφέρειας παρεκκλίνει από την ποσόστωση πληθυσμών που έχουν οριστεί συνταγματικά. Η τεχνολογία GIS επιτρέπει επίσης την επικάλυψη των χαρτών που επιδεικνύουν τα διοικητικά όρια τμήματος και τα φυσικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα όπως οι σειρές βουνών και των ποταμών στο χάρτη των ορίων εκλογικών περιφερειών. Αυτές οι εκθέσεις και χάρτες θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως εργαλεία για να αξιολογήσουν οποιαδήποτε προτεινόμενα σχέδια εκλογικών περιφερειών.⁹⁰

Παρατηρείται ότι τα πλεονεκτήματα της χρησιμοποίησης του GIS προσφέρουν διάφορα σημαντικά οφέλη. Αλλά υπάρχουν μειονεκτήματα στη χρησιμοποίηση του GIS και είναι σημαντικό να εξεταστούν και τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα του GIS. Παρακάτω φαίνονται τα σημαντικότερα από αυτά τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που συνδέονται από με το GIS:

3.1.1 Πλεονεκτήματα του GIS:

Η τεχνολογία GIS μπορεί να παράγει μια αποδοτικότερη, με μεγάλη ακρίβεια, και οικονομικώς παραγωγικότερη διαδικασία οριοθέτησης. Η τεχνολογία GIS θα μπορούσε να βοηθήσει στην κάλυψη τέτοιων συνταγματικών και νομικών απαιτήσεων οριοθέτησης όπως τους ίσους πληθυσμούς και την εκτίμηση για τους γεωγραφικούς και κοινωνικούς

⁹⁰ *national conference of state legislatures* <http://www.ncsl.org/programs/legismgt/elect/redistdata.htm>

παράγοντες κατά τον σχεδιασμό των ορίων των εκλογικών περιφερειών. Η τεχνολογία GIS θα μπορούσε να ενθαρρύνει τη μεγαλύτερη διαφάνεια στη διαδικασία οριοθέτησης με το να επιτρέψει την εύκολη παραγωγή των χαρτών και των εκθέσεων (που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους ενδιαφερόμενους συμμετόχους για να αξιολογήσει και να σχολιάσει τα προτεινόμενα σχέδια των εκλογικών περιφερειών).⁹¹

Υπάρχει δυνατότητα για την παραγωγή ενός "δικαιότερου" σχεδίου– εκλογικών περιφερειών που βελτιστοποιεί τα καθιερωμένα κριτήρια όπως η ισότητα πληθυσμών – με τη χρησιμοποίηση των εργαλείων αξιολόγησης που βρίσκονται στις περισσότερες συσκευασίες GIS.⁹²

3.2.2 Μειονεκτήματα του GIS :

Το οικονομικό κόστος που συνδέεται με την απόκτηση των ικανοτήτων GIS για την οριοθέτηση μπορεί να είναι απαγορευτικό. Μπορεί να είναι δύσκολο να βρεθεί και να εκπαιδευθεί το καταρτισμένο προσωπικό για να ενεργοποιήσει το λογισμικό GIS – το οποίο συμβάλλει όχι μόνο στην οργάνωση του συστήματος αλλά επίσης και στο να στηρίξει -. Το κακώς διοικούμενο GIS θα μπορούσε να οδηγήσει σε μια διαδικασία οριοθέτησης που είναι πραγματικά λιγότερο αποδοτική, λιγότερο αποτελεσματική και λιγότερο έγκαιρη από μια διαδικασία που υιοθετεί τις χειρωνακτικές τεχνικές (τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα). Εσφαλμένα χρησιμοποιημένο, το GIS θα μπορούσε να επιτρέψει στους χρήστες να χειριστούν τη διαδικασία οριοθέτησης, και τελικά, να καθορίσουν την έκβαση των εκλογών.

Κόστος του GIS: Το υλικό, το λογισμικό και η επάνδρωση του κόστους του χρησιμοποιούμενου GIS για την οριοθέτηση ποικίλλουν εντυπωσιακά ανάλογα

⁹¹επιστημονικό περιοδικό eureka! http://www.eureka!org/pub_releases/2005-10/dc-dpw101405.php

⁹²αμερικανικό πανεπιστήμιο Springfield
<http://faculty.stcc.edu/zagarins/ritdienai/ACEengl/050101delimitation.htm>

με τη διαθεσιμότητα των ηλεκτρονικών χαρτών και των σχετικών στοιχείων πληθυσμών. Εάν τα ηλεκτρονικά στοιχεία και οι ψηφιοποιημένοι χάρτες ολόκληρης της χώρας είναι διαθέσιμοι οι δαπάνες που συνδέονται με την υιοθέτηση του GIS είναι πολύ χαμηλότερες.

Πρέπει ακόμα να αγοραστεί το απαραίτητα υλικό και το λογισμικό, και να εκπαιδευτεί το καταρτισμένο προσωπικό για να χρησιμοποιήσει το σύστημα GIS – και αυτό δεν είναι ανέξοδο.

Η πιθανή κακοδιαχείριση της τεχνολογίας GIS, έχει ως συνέπεια μια αποδιοργανωμένη, ανεπαρκή και καθυστερημένη διαδικασία οριοθέτησης. Από την άλλη χρειάζεται λεπτομερής προγραμματισμός, η επαρκής κατάρτιση, άφθονος χρόνος και πόροι πρέπει να διατεθούν στην προσπάθεια το GIS να ενσωματωθεί επιτυχώς στη διαδικασία οριοθέτησης.⁹³

Πιθανή κακή χρήση του GIS όχι μόνο στο να κακοδιαχειριστεί το λογισμικό GIS, αλλά και να χρησιμοποιηθεί κατ' άσχημο τρόπο: Η τεχνολογία GIS θα μπορούσε, τουλάχιστον θεωρητικά, να διευκολύνει ένα κυβερνών κόμμα να χειριστεί τα όρια εκλογικών περιφερειών ώστε να διατηρηθεί ο έλεγχος του Κοινοβουλίου ακόμα και αν έχει πάψει να το υποστηρίζει η πλειοψηφία των ψηφοφόρων στην χώρα.⁹⁴

3.2 Λογισμικό Gerrymandering

Το λογισμικό για Redistricting είναι μια ειδική έκδοση GIS που περιλαμβάνει όλα όσα πρέπει να αναλύσουν τα redistricting σχέδια. Δεδομένου ότι ορίζουμε τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα περιοχής, τα όρια περιοχής σύρονται και οι επιλεγμένες ιδιότητες συνοψίζονται αυτόματα για να απεικονίσουν τα χαρακτηριστικά της περιοχής.

⁹³ επιστημονικό περιοδικό eureka! http://www.eureka!org/pub_releases/2005-10/dc-dpw101405.php

⁹⁴ αμερικανικό πανεπιστήμιο Springfield
<http://faculty.stcc.edu/zagarins/ritdienai/ACEengl/050101delimitation.htm>

Αυτά τα λογισμικά είναι ένα πλήρες γεωγραφικά σύστημα πληροφοριών που έχει την δυνατότητα να καθορίσει τα νέα πρότυπα και έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν ένα πλήρες σύνολο χαρτογράφησης για υπολογιστές γραφείου. Ένα ολοκληρωμένο λογισμικό περιλαμβάνει μια redistricting εργαλειοθήκη με τα παρακάτω:

- Περιοχές ψηφοφορίας
- Αστικοποιημένες- αγροτικές περιοχές
- Περιοχές κογκρέσου(Η.Π.Α)
- Περιοχές κρατικής συγκλήτου (Η.Π.Α)
- Νομούς
- Ταχυδρομικούς κώδικες
- Οδούς με την σειρά των διευθύνσεων
- Σχολικές περιοχές
- Θέσεις (σχετικών με το αντικείμενο του χάρτη)
- φραγμούς (γεωμορφολογικούς – πολιτικούς – πληθυσμιακούς)
- λεπτομερή δημογραφικά στοιχεία.⁹⁵

Τελειώνοντας αυτό το κεφάλαιο μαθαίνουμε τις βασικές αρχές για να κατασκευάσουμε ένα τέτοιο λογισμικό με τα πλεονεκτήματά του και τα μειονεκτήματα. Αλλά η εμπειρία που αποκτάμε μας επισημαίνει πως η αλόγιστη και κακή χρήση της τεχνολογίας σε ένα τέτοιο θέμα θα μπορούσε να έχει πολλές συνέπειες για την δημοκρατία αλλά αν χρησιμοποιηθεί σωστά θα μπορούσε να είναι η αρχή για μια πιο αντιπροσωπευτική κοινωνία και μια ποιοτικότερη

⁹⁵ ιστοσελίδα εταιρίας κατασκευής λογισμικού GIS www.caliper.com

δημοκρατία. Με τον φούρνο του σπιτιού μας μαγειρεύουμε το φαγητό μας αλλά μπορεί και να κάψουμε το σπίτι μας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Μελετώντας αυτή την εργασία μάθαμε τι είναι το redistricting και το gerrymandering. Μάθαμε επίσης για το εκλογικό σύστημα των ΗΠΑ και τις διάφορες μορφές που έχει πάρει το gerrymandering εκεί. Με την ανάλυση των μαθηματικών εννοιών μάθαμε πως μπορεί να εφαρμοστεί το φαινόμενο σε μια εκλογική περιφέρεια και ποιοι μαθηματικοί περιορισμοί μπορούν να εφαρμοσθούν στο φαινόμενο έτσι ώστε να μην υπάρχει αλόγιστη χρήση του σε βάρος της δημοκρατίας. Παρατηρήσαμε πως το φαινόμενο gerrymandering επιδρά καταλυτικά στην πολιτική διαδικασία με συνέπειες για την ίδια την δημοκρατία. Αλλού με μια ήπια μορφή και αλλού με τον πιο σκανδαλώδη τρόπο το gerrymandering όπου εφαρμόζεται δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τον έλεγχο της εξουσίας από εκείνους που έχουν τα “μέσα” σε βάρος του εκλογικού σώματος και κατά συνέπεια του λαού. Αυτά τα παραδείγματα από τις χώρες που εξετάσαμε μας καταδεικνύουν το πως η ψηφοφορία γίνεται η τελευταία πράξη ενός έργου που έχει ήδη το τέλος του γραμμένο. Μάθαμε τις βασικές αρχές για να κατασκευάσουμε ένα redistricting λογισμικό με τα πλεονεκτήματά του και τα μειονεκτήματά του. Αλλά η εμπειρία που αποκτάμε μας επισημαίνει πως η αλόγιστη και κακή χρήση της τεχνολογίας σε ένα τέτοιο θέμα θα μπορούσε να έχει πολλές συνέπειες για την δημοκρατία αλλά αν χρησιμοποιηθεί σωστά θα μπορούσε να είναι η αρχή για μια πιο αντιπροσωπευτική κοινωνία και μια ποιοτικότερη δημοκρατία.

Θεωρώ ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα με την πολιτική . Το Gerrymandering είναι ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα.. Η πολιτική αυτή τακτική δημιουργεί δύο πολύ επιβλαβή προβλήματα:

1. Οδηγεί σε μια έλλειψη ανταγωνισμού, η οποία οδηγεί έπειτα σε μια έλλειψη συμμετοχής

2. Δημιουργώντας τις ασφαλείς περιοχές, οδηγεί επίσης σε μια έλλειψη ανταγωνισμού μεταξύ των συμβαλλόμενων πολιτικά μερών και των συμμετεχόντων, αλλά και μεταξύ των ψηφοφόρων.

Εάν η φυλή για τους κυβερνώντες δεν είναι μια “κατάλληλη” φυλή οι ψηφοφόροι της αναμιγνύονται λιγότερο με το πολιτικό σύστημα και γενικότερα με την πολιτική. Θεωρώ ότι αυτή η τακτική είναι εξαιρετικά καταστρεπτική για την ίδια την δημοκρατία. Η έλλειψη ανταγωνισμού και ο ενθουσιασμός χάνονται από την προσοχή των ανθρώπων.

Το Gerrymandering δημιουργεί επίσης μια έλλειψη ενδιαφέροντος για τα κοινά. Η πολιτική είναι λιγότερο ελκυστική για τους μέσους κοινωνικά ανθρώπους λόγω της γνώσης των άδικων περιοχών που έχουν να αντιμετωπίσουν με μια ενδεχόμενη υποψηφιότητά σε εκλογές. Το gerrymandering είναι λανθασμένο και άδικο. Εάν η περιοχή σύρθηκε κατά τρόπο δίκαιο και λογικό ο ανταγωνισμός μεταξύ των υποψηφίων θα αυξανόταν, οι πολίτες μεσαίων τάξεων είναι ουσιαστικά αποκλεισμένοι από την κρατική νομοθεσία. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των υποψηφίων θα αυξανόταν επίσης, μια ψήφος θα έκανε την διαφορά και έτσι θα ασχολούνταν περισσότερο και οι ψηφοφόροι. Επίσης, οι ασφαλείς περιοχές θα αποβάλλονταν σε δεν θα επέτρεπαν ένα πολιτικό κόμμα να έχει τον έλεγχο περιοχών. Θα έπρεπε να γίνεται προεκλογική εκστρατεία για κάθε εκλογή. Θεωρώ ότι αυτοί είναι μερικοί θετικοί τρόποι να προσελκυστούν οι πολίτες για να αναμιχθούν πάλι στην πολιτική κοινωνία. Θεωρώ ότι αυτά θα απέβαλλαν τους δισταγμούς των ψηφοφόρων για την ηθική της πολιτικής. Η κοινωνία έχει μια κακή εικόνα για όλους τους πολιτικούς και αυτό οδηγεί πιστεύω την πολιτική παρακμή. Με τον περιορισμό των επιλογών τους οι πολιτικοί θα αναγκαστούν να ακούσουν τις ανάγκες των ψηφοφόρων, και στη συνέχεια οι ψηφοφόροι θα αναγκαστούν να ακούσουν τους πολιτικούς. Εάν οι αλλαγές γίνουν, θα μπορούμε πάλι να μιλάμε για δίκαιη κοινωνία και συμμετοχική δημοκρατία..

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Burke C 2002 ,The appearance of equality :racial gerrymandering, redistricting , and the supreme court ,

Johnston R,2002 , political geography, the 2000 annual political geography lecture, manipulating and winning elections,

Glassener M 2002 Political geography the geography of elections

Maraleen D. 1998, Racial Gerrymandering: Enfranchisement or Political Apartheid,

Mauzy D,2002 how asia votes , chatham house publishers 2002

ΑΡΘΡΑ

Drum K. , 2005 political animal ,το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα
http://www.washingtonmonthly.com/mt/mt-comments.cgi?entry_id=5118

Edmons D. 1999 How gerrymandering helped American blacks το άρθρο
βρίσκεται στην ιστοσελίδα <http://www.newstatesman.com/199910110024>

Heufers R ,the politics of democracy in Malaysia 2002 GERMAN
ASSOCIATION for ASIA STUDIES το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα
<http://www.asienkunde.de/articles/Malaysia2.pdf>

Forest B, 2005 , The changing demographic, legal, and technological contexts of political representation, το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα <http://www.pnas.org/cgi/content/full/102/43/15331>

R ForgetteJohn 2004 partisan gerrymandering and the voting rights act το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα www.blackwell-synergy.com

Jodi M. , Gerrymandering Software ,2006 το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα http://jdeanicate.typepad.com/i_cite/2006/10/gerrymandering_.html

Knapp S., 2005, Dartmouth professor warns of misuse of mapping technology in political redistricting , το άρθρο στην ιστοσελίδα http://www.eurekalert.org/pub_releases/2005-10/dc-dpw101405.php

Lamb J , 2002, private parts : redistricting lawsuit peeks under the covers , το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα <http://sshl.ucsd.edu/gerrymander/>

O'Loughlin J , 2000 , the identification and evaluation of racial gerrymandering το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα www.blackwell-synergy.com

Robbins M. , 2007, Gerrymander and the Need for Redistricting Reform το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα <http://www.fraudfactor.com/ffgerrymander.html>

Rosenberg M ,2001 , How States Create Congressional Districts Based on Census Data το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα <http://geography.about.com/od/politicalgeography/a/gerrymandering.htm>

Science direct- political geography- redistribution in the UK J. Rohnston

Swartz H. ,2004,out with gerrymanders! , το ;άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα www.thenation.com/doc/20040719/schwartz

Sprienfield college, Boundary Delimitation το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα <http://faculty.stcc.edu/zagarins/ritdienai/ACEengl/050101delimitation.htm>

Technology Fellows Program
Associated Colleges of the South Technology Center , GIS Applications in Politics: Redistricting and Beyond βρίσκεται στην ιστοσελίδα <http://www.colleges.org/techcenter/Fellowships/grants/fellows02/rush.html>

Wolfgang P. Hirczy de Miño and J Lane, , 1996 STV in Malta το άρθρο βρίσκεται στην ιστοσελίδα http://website.lineone.net/~romweb/hir_w01.htm

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

A Civil Rights Organization for Color Blind Justice , racial gerrhttp://www.adversity.net/special/gerrymander.htmymandering

διαδικτυακή εγκυκλοπαίδεια
www.answers.com

Πανεπιστήμιο Μπερκλει
www.berkeley.edu

Caliper corporation
www.caliper.com

ιστοσελίδα για την ισότητα στην ευκαιρία
<http://www.ceousa.org/redist.html>

constitutional rights foundation
www.crf-usa.org/brown50th/race_voting.htm

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ
www.amnesty.org

electoral knowledge network
<http://aceproject.org>

Εργαστήριο εφαρμοσμένης πολιτικής έρευνας
<http://www.polres.gr/>

European centre for parliamentary search & documentations
www.ecprd.org

Heatherland institute
www.heatherland.org

history learning site
www.historylearningsite.co.uk/congressional_elections.htm

malta elections
www.maltadata.com

ιστοσελίδα με τα δικαιώματα των μειονοτήτων
www.minorityrights.org/admin/Download/pdf/MRGElectoralReport.pdf

northern Ireland elections
<http://www.ark.ac.uk/elections/ggerrymandering.htm>

official website for election commission of Malaysia

<http://www.spr.gov.my/>

ιστοσελίδα με θέματα αμερικάνικης πολιτικής

<http://www.pointsofinformation.ca>

program for representatives government

<http://www.fairvote.org>

the Federal Research Division of the Library of Congress

<http://lcweb2.loc.gov>

ιστοσελίδα spiritus temporis

<http://www.spiritus-temporis.com/>

university of California

dodgson.ucsd.edu

Washington state commission redistricting

<http://www.redistricting.wa.gov/>

Διαδουκτιακή εγκυκλοπαίδεια wikipedia

<http://en.wikipedia.org/wiki/Gerrymander>